

என்னுரை

கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டினுள் சிறுபஞ்ச மூலமும் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் கரியாசான் .மக்களது பஞ்சத்தைப் போக்குவது மழை. அது போல மக்களின் நோய்களைத் தீர்ப்பது சிறுபஞ்ச மூலம். சிறுபஞ்ச மூலம் என அழைக்கப்படுபவை ஐந்து வேர்கள். அவையாவன, கண்டங்கத்தரி வேர், சிறுவமுதுணை வேர், சிறுமல்லி வேர், பெருமல்லி வேர், நெருஞ்சில் வேர். இவை உடலில் வரும் நோயைத் தீர்ப்பவை .அது போல இந்நூலிற் கூறப்பட்ட ஒழுக்கக் கருத்துக்கள் மனதில் உண்டான அழுக்குகளை அகற்றுபவை. அதனால் இந் நூலுக்குச் சிறுபஞ்ச மூலம் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இந்நூலைப் படித்தால் படிப்பவர்கள், அன்புள்ளவர்களாகவும், பண்புள்ளவர்களாகவும், ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும், நல்லவர்களாகவும் ,வல்லவர்களாகவும் மாறி விடுவார்கள் என்று இதைப் படித்த அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். அதனால் உரை நூலாக இருந்த இந்நூலைக் கதை நூலாக மாற்றியுள்ளேன். படித்துப் பயனடையுங்கள்.

இதைக் கணணி மயப்படுத்தி தந்த திருமதி.சந்திரகாந்தன் தபஷ்வினி அவர்களுக்கும், அழகான அட்டைப் படத்தை வடிவமைத்துத் தந்த ப.யாழினிக்கும் நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

நன்றி.

கே.வி.குணசேகரம்

குணம் பதிப்பகம்,

கோப்பாய் மத்தி, ஸ்ரீலங்கா.

சிறுபஞ்ச மூலம்

கடவுள் வாழ்த்து

1. முழுதுணர்ந்து மூன்றொழித்து மூவாதான் பாதம்
பழுதின்றி ஆற்றப் பணிந்து -முழுதேத்தி
மண்பாய ஞாலத்து மாந்தர்க் குறுதியா
வெண்பா உரைப்பன் சில.

அறிய வேண்டியவற்றையெல்லாம் அறிந்து, காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்று சொல்லப்படுகின்ற முக் குற்றங்களையும் நீக்கி, மூப்பில்லாத கடவுளின் திருப்பாதங்களைக் குற்றமில்லாமல் வணங்கி, போற்றித் துதித்து, இம் மண்ணுலகில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகுமாறு வெண்பாக்களாலான சிறு பஞ்ச மூலம் என்னும் நூலை நான் சொல்கிறேன்.

நூல்

2. ஒத்த ஒழுக்கம் கொலைபொய் புலால்களவோ(டு)
ஒத்த விவையல வோர்நாலிட் (டு) - ஒத்த
உறுபஞ்ச மூலந்தீர் மாரிபோல் கூறீர்
சிறுபஞ்ச மூலஞ் சிறந்து.

“கொல்லாமை, பொய் கூறாமை, புலால் உண்ணாமை, களவெடுக்காமை என்ற நான்கு அறங்களையும் சேர்த்து மற்றைய வினைகளையும் அகற்றுகின்ற நல்ல வழிகளை இச் சிறுபஞ்ச மூலம் கூறுகின்றேன். இது மழையைப் போல உலகினர்க்கு இன்பமளிக்கும்.

3. பொருளுடையான் கண்ணதே போகம் அறனும்
அருளுடையான் கண்ணதே ஆகும் - அருளுடையான்
செய்யான் பழிபாவம் சேரான் புறமொழியும்
உய்யான் பிறர்செவிக்கு உய்த்து.

“அன்பானவர்களே, இன்று தொடக்கம் நான் இரவு ஏழு மணிக்கு அறத்தைக் கூறும் நூலான சிறுபஞ்ச மூலம் என்னும் நூலைப் பற்றியும் அது கூறும் அறங்களைப் பற்றியும் கூறி அதற்குப் பொருத்தமாக வாழ்ந்தவர்களது கதைகளையும் கூற உத்தேசித்துள்ளேன். இன்று போல என்றும் வாழ்ந்து அறநூல் கூறும் கருத்துக்களைக் கேட்டுப் பயனடையுங்கள். அறவழியில் பொருளைத் தேடுங்கள். பொருளால் தான் இன்பம், இரக்கம், நல்லொழுக்கம், அருள் என்பன உண்டாகும். அருளுள்ளவன் தீய செயல்களைச் செய்ய மாட்டான். அவன் புறங்கூறவும் மாட்டான்..”

நாவல் நகர் என்ற ஊரில் தணிகாசலம் என்றொரு தனவந்தர் இருந்தார். அவர் அறவழியில் பொருள் தேடி அதை

அறவழியில் செலவு செய்து வந்தார். ஊர் மக்களுக்கு உதவிகள் பலவும் செய்ததால் ஊர் மக்கள் அவரைக் கடவுளாய்த் தொழுதனர். அவ்வூரில் இருந்து பட்டணத்திற்குச் செல்வதானால் ஓர் ஆற்றைக் கடந்து செல்லல் வேண்டும். சாதாரண நாட்களில் அதில் வெள்ளம் குறைவாகப் பாய்வதால் மக்கள் சிரமமின்றிப் பட்டணத்திற்குச் சென்று வந்தனர். மழை காலங்களில் வெள்ளம் கரையை மேவிப் பாயும். அப்போது பொருட்களை வாங்கவும் , நோயுற்றவர்கள் பயணிக்கவும் முடியாது. கடுமையான நோயாளிகள் மரணமடைவர். பொருட்களின் விலை இரண்டு மூன்று மடங்காக அதிகரிக்கும். அதனால் தணிகாசலம் மேலதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பாலம் கட்ட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தினார். மேலதிகாரி சம்மதித்த போதும் இலஞ்சம் பெறாமல் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க மறுத்தார். அதை உணர்ந்த தணிகாசலம் அன்பளிப்பாக யாருக்கும் தெரியாது ஒரு பெரிய தொகையைக் கொடுத்தார்”

“ நல்ல முறையில் பாலம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. மேலதிகாரி தணிகாசலத்திடம் இலஞ்சமாகப் பணம் பெற்றார் என்று மேலதிகாரியின் எதிரிகள் புகாரிட்டனர். அமைச்சில் இருந்து அதிகாரிகள் வந்து தணிகாசலத்தை விசாரித்தனர். தணிகாசலம் தான் எதுவும் கொடுக்கவில்லை என்று மறுத்தார். அதற்குக் காரணம் அவரது மனதில் அருளும் இரக்கமும் இருந்தது தான். மக்கள் படும் கஷ்டங்களைக் கண்டு

இரங்கினார். தவறு செய்பவர்களை இறைவன் தண்டிப்பான் என்றும் நம்பினார். அதனால் அவர் மேலதிகாரியைப் பற்றிக் கூறவில்லை. அவரைக் குறையும் சொல்லவில்லை. பொருள் உள்ளவன் இரக்கமுள்ளவனாகவும் புறங்கூறாதவனாகவும் வாழ்ந்தால் பெருளால் அவன் பெரும் இன்பங்களை அனுபவிப்பான். சில மாதங்களின் பின் மேலதிகாரி இன்னொரு பாலம் கட்டும் போது இலஞ்சம் பெற்றமைக்காக கைது செய்யப்பட்டு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமியார்

**4. கற்புடைய பெண்ணமிர்து கற்றடங்கி னானமிர்து
நற்புடைய நாடமிர்து நாட்டுக்கு -நற்புடைய
மேகமே சேர்கொடி வேந்தமிர்து சேவகனும்
ஆகவே செய்யின் அமிர்து.**

“அன்பானவர்களே, அறவழியில் பொருள் தேடி அறவழியில் அதைச் செலவு செய்து ஒழுக்கமுள்ளவனாகவும், அருளுள்ளவனாகவும் வாழும் ஒருவனுக்கு அவனது சுற்றம் முழுவதும் சான்றோர் கூட்டமாக இருக்கும். தணிகாசலத்தின் மனைவி மகாலட்சுமி பெயருக்கேற்ப ஒழுக்கமாக வாழ்பவள். தனது கணவனையும், அவரது சுற்றத்தினரையும், ஊரவர்களையும் அன்புடன் நேசிப்பவள். கணவனின் குறிப்பறிந்து நடப்பவள். கணவனது அறச் செயல்களை ஊக்குவிப்பவள். அதனால் தணிகாசலம் எப்பொழுதும் மிகவும்

மகிழ்வுடன் காணப்படுவார், “மகா, நீ எனக்கு அமிழ்தம் போன்றவள், உன் உதவி இல்லாவிட்டால் நான் இந்நிலைக்கு வந்திருக்க முடியாது, நீ பொக்கிசம்” என்பார். அப்போது அவள் சிலிர்த்துப் போவாள் .அன்று காலை பண்டிதர் கந்தையாபிள்ளை தனக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதற்காகத் தணிகாசலத்திடம் வந்தார். தணிகாசலம் மெய்யுணர்வைத் தருகின்ற அத்தனை நூல்களையும் தேடிக் கற்றவர். அதனால் அவர் பண்டிதரின் ஐயத்தை உடனே தீர்த்து விட்டார். அதனால் மகிழ்ந்த பண்டிதர் சொன்னார் . “தணி, அறிவு நூல்களைக் கற்றத் தேர்ந்த நீ இவ்வூரில் இருப்பது இவ்ஊரார்க்கு அமிழ்து போன்றது. உனது மனைவியும் உனக்கும் ஊரவார்க்கும் அமிழ்தானவள். உங்களால் பாலம் கட்டப்பட்டது. அதன் பின் இவ்வூர் மக்களுக்கு அமிழ்தாகி விட்டது. அது போல நாட்டை நீதியாக ஆளும் மன்னன் அமிழ்தம் போன்றவன். அவனுக்கடங்கி ஒழுக்கமாகச் சேவை செய்யும் சேவகனும் அமிழ்தம் போன்றவன்” என்றார் பண்டிதர்.

“அன்பானவர்களே, கணவனின் மனநிலையைக் கண்டறிந்து நடக்கும் மனைவியும், கற்றறிந்தவனும், நல்ல அரசனும், நல்ல சேவகனும் அமிழ்தம் போன்றவர்கள்”

5. கல்லாதான் தான் காணும் நுட்பமும் காதிரண்டும்
இல்லாதாள் ஏக்கமுத்தஞ் செய்தலும் -இல்லாதான்

ஒல்லாப் பொருளில்லார்க்கு ஈத்தளியான் என்றலும்
நல்லவர்கள் கேட்பின் நகை.

“அன்பானவர்களே கல்லாதவன் தானே ஆராய்ந்து அறிந்து
எடுக்கும் முடிவும் ,இரண்டு காதுகளும் இல்லாத ஒருத்தி
தானே பேரழகி என்று நினைத்து இறுமாப்படைதலும், கையில்
பொருளில்லாதவன் பிறருக்குத் தான் உதவுவதாகக் கூறுவதும்
நகைப்பிற்குரியது. சான்றோர்கள் இவற்றை ஏற்க மாட்டார்கள்”

“நாவல் நகரில் வாழ்ந்த கணேசன் வறியவன். எனினும் தான்
பெருந் தனவந்தன் என்று சொல்லித் தனக்குள்
பெருமைப்படுவான். அவன் பாடசாலைக்குச் சென்றதில்லை.
ஆனால் தான் பெரிய அறிவாளி என்று கூறிக் கொண்டு
சபைக்கு வருவான். ஏழைகளைக் கண்டால் அவர்கள்
கேட்காவிட்டாலும் அவர்களின் தேவைகளைக் கேட்பான். பின்பு
உதவி செய்வதாகக் கூறுவான். இதனால் கணேசனைக்
கண்டால் கற்றவர்களும் வறியவர்களும் அவனைக் காணாதவர்
போலச் சென்று விடுவார்கள். அவன் தான் செல்லும்
இடங்களில் யாரையாவது கண்டால் அவர்களோடு அவர்களின்
தகுதிக் கேற்றபடி கதைப்பான். அன்று அவன் வயலுக்குச்
சென்ற போது ஆருரன் என்ற பல்கலைக்கழக
விவசாயத்துறையில் கற்ற மாணவன் கமக்காரர்களுடன்
உரையாடிக் கொண்டிருந்தான். அங்கு சென்ற கணேசன்
பயிர்களைப் பார்த்து விட்டு புழுவின் தாக்கம்

அதிகமாகவுள்ளது.சேதனைப் பசளை இடுங்கள்” என்றான். ஊரவர்களுக்கு அவனின் போக்குத் தெரியும். அதனால் அவர்கள் எதுவும் பேசவில்லை.அதனால் உற்சாகமடைந்த கணேசன் ஏதோ சொல்ல வாயுண்ணினான். அப்போது ஒருவன் சொன்னான், “கணேசா, மாலையில் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஆரூரன் ஐயா கூட்டம் வைக்கிறார். நீ அங்கு வந்து பேச .இப்போ குழம்பாமல் போ” என்றான்.

கணேசனது மகள் காவேரி நல்ல அழகி . நன்றாகப் படித்தாள். ஆனால் காது சிறிதும் கேளாது. தனக்கு காது கேளாது என்பதை உணராது அவள் அவ்வூரில் தான் தான் பேரழகி என்று சொல்லிக் கர்வப்படுவாள். அவளின் முன்பாக மற்றைய பெண்கள் அவளைக் கேலி செய்து சிரிப்பார்கள். அவள் கேட்டால் சைகை மொழியால் வேறொன்றைச் சொல்வார்கள். இது புரியாது அவளும் சிரிப்பாள். அதனால் அன்பானவர்களே , உங்களுக்குத் தெரியாததொன்றை தெரிந்ததாகக் கூறாதீர்கள்.உங்களது குறைகளைத் தெரிந்து அடக்கத்துடன் நடவுங்கள். உள்ளவற்றை இல்லையென்று சொல்லாதீர்கள். உங்கள் தகுதியை அது கல்வியானாலும், செல்வமானாலும் உயர்வாகக் கருதாதீர்கள். அப்படிக்கருதினால் சான்றோரின் முன் அவமானப்படுவீர்கள். சாதாரண மக்களின் கேலிக்குள்ளாவீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

6. உடம்பொழிய வேண்டின் உயர்தவம் ஆற்றீண்டு
இடம்பொழிய வேண்டுமேல் ஈகை - மடம்பொழிய
வேண்டின் அறிமடம் வேண்டேல் பிறர்மனை
மீண்டின் இயையுந் திரு.

“அன்பானவர்களே, இந்த உடல் பாரமானது , துன்பங்களைத் தருவது , அதனால் உடலை நீக்க விரும்புவர்கள் தவம் செய்தல் வேண்டும்.நீங்கள் வாழும் இடம் புகழும் மேன்மையும் அடைய வேண்டுமானால் இரப்பவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை கொடுத்தல் வேண்டும். உள்ளம் தூய்மையடைய வேண்டுமாயின் கற்க வேண்டியவற்றைக் கல்லுங்கள். பிறரின் மனைவியை விரும்பாதிருங்கள்.சிறிது சிறிதாகச் சேமித்தால் அது பெருங் செல்வமாதல் போல சிறுகச் சிறுக அறச் செயல்களைச் செய்யுங்கள் .அது செல்வம் போலப் பெருகும்”

“ தணிகாசலம் கற்றவர், அரிய நூல்களைத் தேடித் தேடிக் கற்பவர், அறநூல்களில் கூறியபடி வாழ்பவர். அதனால் அவருக்குத் தனது உடல் பாரமாக இருந்தது. இல் வாழ்வான் அறநெறிப்படி வாழ்ந்தால் அவன் தவம் செய்வாரை விட மேலானவன் என்பதை உணர்ந்து வாழ்ந்து வந்தார். அவர் இரப்பவர்க்கெல்லாம் இல்லையென்று சொல்லாது கொடுப்பார். அவரது தென்னந் தோப்பில் வேலை செய்பவன் குமரேசன். அவனது மனைவி அகல்யா. நல்ல அழகி. கலகலப்பாகப்

பேசுபவள். அவளை அவர் தான் குமரேசனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். அவளுக்குத் தணிகாசலத்தின் மீது அளவுக்கதிகமான பற்று இருந்தது. அது காமமாக மாறியது. இதையறியாத தணிகாசலம் ஒரு நாள் தோப்பில் உள்ள அவளது வீட்டுக்குச் சென்றார். அவர் வருவாரென நினைத்து அவர் தன்னை அளவுக்கதிகமாக அலங்கரித்து இருந்தாள். அவரின் முன் அரை குறை ஆடையுடன் வந்தாள். அவர் அவளது முகத்தைப் பார்த்தார். அது அளவுக்கதிகமாகச் சிவந்திருந்தது. கண்களும் சிவந்து மயங்கிக் கிடந்தன. சமீப காலமாக அவளது நடத்தை பிழையாக இருந்தது. அது அன்று வெளிப்பட்டது. அதை உணர்ந்த தணிகாசலம் அப்பாற் சென்றார். அதன் பின் தான் வரும் வேளைகளில் குமரேசனைக் கட்டாயம் தோப்பில் நிற்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்”

“அன்பானவர்களே , அறவாழ்வு வாழ்வோர் துறவிகள். அவர்களுக்குப் பற்றுக்கள் இராது. அதனால் அவர்கள் எப்போதும் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பார்களே தவிர வாங்க மாட்டார்கள். பொருள் கொடுத்துக் காமத்தை அனுபவித்தாலும் அது மகா பாவம் என்பது தணிகாசலத்திற்குத் தெரியும். பணத்தைச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துத் தொகையாக்குவது போல நன்மைகளையும் சிறிது சிறிதாகச் சேருங்கள். அது பெருகி உங்களைக் காப்பாற்றும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

7. படைதனக்கு யானை வனப்பாகும் பெண்ணின்
இடைதனக்கு நுண்மை வனப்பாம் -நடைதனக்குக்
கோடா மொழிவனப்புக் கோற்கதுவே சேவகர்க்கு
வாடாத வன்கண் வனப்பு.

“அன்பானவர்களே, பெண்கள் அழகானவர்கள், மலர்கள் அழகானவை என்று தான் நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் உலகிலுள்ள அத்தனையும் ஒவ்வொரு வகையில் அழகானவை. படைகளில் யானைப் படை தான் அழகு. பெண்ணிற்கு அழகு நுண்ணிய இடை, ஒழுக்கத்திற்கு நடுநிலை தவறாத சொல்லே அழகு. செங்கோலுக்கு அழகு நீதி தவறாமை, போர் வீரர்களுக்கு அழகு திடமான வீரம், இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்”

“சிங்கபுரி அரசன் கோவர்த்தனன். அவனது படையில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட யானைகள் உள்ளன. அவற்றின் அணிவகுப்பு வருடத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு முறை நடைபெறும் .அந்த அணி வகுப்பைப் பார்க்க மக்களும் அயல் நாட்டு மன்னர்களும் வருவார்கள். அந்த அணி வகுப்பின் அழகைக் கண்டு வியப்பார்கள். அதனால் பல அரசர்கள் சேர்ந்தும் சிங்கபுரி மீது படையெடுக்க அஞ்சுவர். அத்துடன்

அவனைத் தம் பெண் பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க விரும்புவார். கோவர்த்தனனின் தந்தையார் அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க விரும்பினார். பூவுலகில் உள்ள அனைத்து அரசர்களும் அவனுக்குப் பெண் கொடுக்க போட்டி போட்டனர். அவன் மாறு வேடம் பூண்டு ஒவ்வொரு நாடாகச் சென்று அந் நாட்டின் இளவரசிகளைப் பார்வையிட்டான். கடைசியாக அவன் கருவூர் இளவரசியான கயல்விழியை மணந்தான். முதலிரவன்று கயல்விழி அவனைக் கேட்டாள். “ அரசே மாறுவேடம் பூண்டு நூற்றுக் கணக்கான நாடுகளுக்குச் சென்று நீங்கள் பெண் பார்த்ததாக அறிந்தேன். அந்நாட்டு இளவரசிகளிடம் இல்லாத எது என்னிடமுள்ளது? “ என்று கேட்டாள்.

“ கோவர்த்தனன் ஒரு கணம் கூடத் தாமதியாது சொன்னான், “பெண்களுக்கு அழகு இடை .உனது நூலிடையில் மதி கலங்கி விட்டேன்” என்றான். அத்துடன் உனது தந்தை நடுநிலையானவர் , நீதி தவறாதவர் , தன்னைப் போல மக்களை நேசிப்பவர், அதனால் படைவீரர்கள் உறுதியான வீரமும், நம்பிக்கையும் ,விசுவாசமும் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அதுவும் என்னைக் கவர்ந்தது” என்றான். அதனால் தான் கோவர்த்தனன் கயல்விழியை விரும்பினான்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

8. பற்றினான் பற்றற்றான் நூல்தவசி எப்பொருளும்
முற்றினான் ஆகும் முதல்வன்நூல் -பற்றினால்
பாத்துண்பான் பார்ப்பான் பழியுணர்வான் சான்றவன்
காத்துண்பான் காணான் பிணி.

“அன்பானவர்களே, கடவுளால் சொல்லப்பட்ட முதல் நூலைக் கற்று அதன்படி ஒழுகுகின்றவன் வீடு பேற்றை அடைவான்.எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவன் தலைவனாவான். பிறருக்குப் பகுத்துக் கொடுத்து எஞ்சியவற்றை உண்பவன் அந்தணனாவான். பழியை விலக்கி வாழ்பவன் சான்றோனாவன்.உடலுக்குப் பொருந்தாததை உண்ணாதவன் நோயாளியாகான் என்று அற நூல்கள் கூறுகின்றன.”

“ தணிகாசலம் கற்க வேண்டிய எல்லாவற்றையும் கற்றவர். சிவஞானபோதம் என்ற நூல் சிவபெருமானால் இயற்றப் பெற்றது. சிவபெருமான் அதை நந்தி தேவருக்கு உபதேசிக்க நந்திதேவர் தனது மாணவரான சனக்குமார முனிவருக்கு அறிவுறுத்த, சனக்குமார முனிவர் தனது மாணவரான மெய்கண்டதேவருக்கு உபதேசித்து, “இதை நீவைப் பெருமக்கள் கற்றுரை நூலாக எழுது என்றார்.அந்த நூலைத் தணிகாசலம் கற்றவர்.அதுபோல மக்களின் பிரச்சனைகள் யாவற்றையும் அவர் உணர்ந்ததால் மக்களின் தலைவனானார்.தனது வீட்டில் அவர் ஒருபோதும் தமக்காகச் சமைப்பதில்லை. ஊருக்காகச் சமைப்பார். அவர்கள் உண்டு

,எஞ்சியதை உண்பார்.வேத இலக்கியங்களைக் கற்று அதன்படி அறச்செயல்களைச் செய்வதால் அவரை மக்கள் 'அந்தணர்' என்பர். அவர் ஒரு போதும் தர்மத்திற்கு மாறான செயல்களைச் செய்வதில்லை. அத்துடன் உடலுக்கு ஒவ்வாத உணவுகளை உண்டதில்லை. அதனால் அவர் நோயென்று பாயில் படுத்ததில்லை. மேற்சொன்னவாறு அவர் வாழ்வதால் அவர் குபேரனைப் போலச் சகல செல்வங்களையும் பெற்று வாழ்கிறார். அவரைப்போல ஒவ்வொரு மனிதர்களும் வாழ வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பமாகும். ஒவ்வொருவரும் எப்படி வாழ்ந்தால் என்ன பயனைப் பெறலாமென்று அறநூல்கள் கூறியுள்ளன. அதை நம்பி அதன்படி வாழ்வோர் பலர் மேன்மையுள்ளவர்களாக , புகழுள்ளவர்களாக வாழ்கின்றனர். நீங்களும் புகழ் பெற, மேன்மை பெற நான் கூறியபடி வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

9. கண்வனப்புக் கண்ணோட்டங் கால்வனப்புச் செல்லாமை
எண்வனப்பு இத்துணையாம் என்றுரைத்தல் -பண் வனப்புக்
கேட்டார்நன் றென்றல் கிளர்வேந்தன் தன்னாடு
வாட்டான்நன் றென்றல் வனப்பு.

“அன்பானவர்களே, கண்களுக்கு அழகு தருவது பிறர் மீது கொள்ளும் இரக்கம் ,கால்களுக்கு அழகாவது தனவந்தரின் வீடுகளுக்கு இரக்கப் போகாமை. ஆராய்ச்சிக்கு அழகானது செயலை அறுதியிட்டு முடிவு செய்தல். இசைக்கழகு அதைக்

கேட்டவர்கள் மகிழல். அரசனுக்கு அழகு குடிகளின் புகழுரைகள்” என்று அறநூல்கள் கூறுகின்றன. இதைக் கற்ற தணிகாசலம் அவர்கள் வறியவர்களின் சிறு சிறு துன்பங்களுக்கும் இரக்கப்பட்டு உதவுவார்.வறியவர்கள் தன்னைத் தேடி வந்து உதவி பெற்றால் அவரின் கால்களின் அழகு போய்விடும் என்பதற்காக அவர் வறியவர்களின் வீடுகளுக்குச் சென்று குசலம் விசாரிப்பது போல அவர்களது தேவைகளை உணர்ந்து உதவுவார்.அத்துடன் மடம் அமைத்து தினமும் ஏழை எளியவர்களுக்கு உணவு சமைத்துக் கொடுப்பார். அவர் ஒரு செயலைச் செய்யுமுன் அச் செயலை எவ்வாறு செய்வது, யாரைக் கொண்டு செய்விப்பது ,அச் செயலால் ஏற்படப் போகும் பயன்கள் என்ன? அச் செயலால் ஏற்படப் போகும் தீமைகள் என்ன என்றெல்லாம் ஆராய்ந்த பின்பே முடிவெடுப்பார்.அந்த முடிவு ஒரு போதும் பிழைத்ததில்லை. அப்படி ஆராய்வு செய்து எடுத்த முடிவு தான் ஊருக்குப் பாலம் கட்டுவது. அதனால் இன்று அந்த ஊரவர்கள் பெரும் பயனடைந்துள்ளனர். அவர் பண்டிதர். அவர் கோவிலில் திருமுறை ஒதினால் கோவில் பசுக்கள் கூட வந்து நின்று இசையை ரசிக்கும். அவர் ஒரு இசைப்பிரியர் மட்டுமல்ல. இசைவாணர், அவர் பாடினால் ஊர் மக்களுக்கு உணவு கூட உண்ணத் தோன்றாது. அவர் ஒரு அரசன். அவரின் குடிகள் எல்லாம் நித்தமும் அவரை வாழ்த்தும் . கோவில்களில் பூசைகள் நடைபெறும் போது அவரின் நல்வாழ்வுக்காக ஊரவர்கள் எல்லோரும் பிரார்த்திப்பார்கள்.

இவ்வாறு வாழ்வது தான் மனிதர்க்கு அழகு” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

10. கொண்டுண்பான் நாச்சாம் கொடுங்கரிபோ வானாச்சாம் நன்றுணர்வார் முன்கல்லான் நாவுஞ்சாம் -ஒன்றானுங் கண்டுழி நச்சாம் கடவான் குடிப்பிறந்தான் உண்டுழி நாச்சாம் உணர்ந்து.

“அன்பானவர்களே , இந்த நாக்குத் தான் எல்லா நல்ல செயல்களுக்கும் தீய செயல்களுக்கும் காரணியாய் இருப்பது. புலால் உண்பவனின் நாக்கும் ,பொய்ச் சாட்சி சொல்பவனின் நாக்கும் நன்றாகக் கற்றுணர்ந்தவன் முன் பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுபவனின் நாக்கும், வாக்களித்து விட்டுக் கொடாதவனின் நாக்கும், அற்று விடும் என்று பெரியவர்கள் சொல்லியுள்ளனர். உயர் குடிப் பிறந்தவன் தான் நன்மை செய்தவர்களும் தனக்குத் தீமை செய்தால் அதை நாவால் பிறருக்குச் சொல்ல மாட்டான்.அவனது நாக்குத் தான் புனிதமான நாக்கு மற்றெல்லாம் தீய நாக்கு”

“கணேசன் மது அருந்துபவன் ,புலால் உண்பவன், பொய்ச் சாட்சி சொல்பவன், கற்றுணர்ந்தவர்களைப் பகிரங்கமாகக் கேலி செய்பவன், அது தருவேன், இது தருவேன் என்று பலருக்குக் கூறி அவர்களிடம் பெறவேண்டிய நன்மைகளைப் பெறுவானே தவிர தான் ஒன்றும் கொடுக்க மாட்டான். அன்று

சிவன் கோவிலில் பல இலட்ச ரூபா பெறுமதியான ஒரு வைர அட்டியல் தொலைந்து போய் விட்டது. சிவன் கோவில் நகைகளை எல்லாம் தணிகாசலம் தான் கோவிலில் வைத்துப் பாதுகாப்பவர். பதினைந்து தினங்களுக்கு முன் நடைபெற்ற திருவிழாவில் அம்மனுக்குப் போட்டு விட்டுக் கழற்றி வைத்த அட்டியல் அன்று நடைபெற்ற திருவிழாக்கு அம்மனுக்குப் போடப் பார்த்தபோது அதைக் காணவில்லை. தணிகாசலம் திகைத்துப் போனார். ஊரவர்கள் என்ன செய்வதென்று அறியாதிருந்தனர். காவல் துறையினர் கோவிலுக்கு வந்து விசாரித்தனர். யாராலும் சரியான தகவலை வழங்க முடியவில்லை. கணேசன் சொன்னான், தணிகாசலம் ஐயா என்னிடம் அந்த அட்டியலைத் தந்து விட்டு அதைப் பட்டணத்தில் கொண்டு வந்து தரச் சொன்னவர். நான் கொண்டு சென்று கொடுத்தேன், என்றான். அவனை அவ்வாறு கூறினால் இலட்ச ரூபா தருவதாக தணிகாசலத்தின் எதிரியான சிவலிங்கம் கூறியிருந்தான். அதன்படி அவன் கூறிவிட்டுச் சிவலிங்கத்திடம் ஒரு லட்சம் ரூபா பணம் பெற்றுக் கொண்டான். அதை ஊரவர்கள் எவரும் நம்பவில்லை.

“ ஒரு மாதம் கழிந்தது. வருடத்தில் இருமுறை பக்தர்கள் அம்பாளுக்குக் கொடுக்கும் சேலைகளை வறியவர்களுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். சேலைகளைக் கோவில் குருக்கள் பாதுகாப்பாகப் பெட்டகத்தில் வைத்திருப்பார். ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும் நாளில் அதைச் சபையில் கொண்டு வந்து வைப்பார். நிர்வாகத்தினர் ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக்

கொடுப்பார்கள். அன்று நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சேலைகளைக் குருக்கள் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தார். சிவநாதன் என்பவர் ஒவ்வொரு சேலையாக எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது தொலைந்து போன அட்டியல் சேலைக்குள் இருந்து விழுந்தது. அதைக் கண்ட மக்கள் ஆத்திரத்தால் கணேசனை நெருங்கினார்கள் .அவன் அலறியவாறு தணிகாசலத்தின் கால்களைப் பிடித்து அழுதான்”

“தணிகாசலம் மக்களைச் சாந்தப்படுத்தினார். அவன் எதற்கு அப்படிச் செய்தான் என்று கூடக் கேட்கவில்லை. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு அவனது மகள் காவேரிக்கு காது கேட்காமையால் பல இலட்ச ரூபா செலவு செய்து சிகிச்சை அளித்திருந்தார். அதுவும் யாருக்கும் தெரியாது. பெரியவர்கள் தாம் செய்தவற்றை மறந்தும் கூறமாட்டார்கள். தீயவர்கள் தகாததைச் செய்தாலும் கோபப்பட மாட்டார்கள். சில நாட்களின் பின் நன்றாக மது அருந்தி விட்டுப் போதையில் வந்த கணேசனை மோட்டார் வண்டி ஒன்று மோதி விட்டது. ஆறு மாதங்கள் அவன் வைத்தியசாலையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை செய்தான். அவனது நாக்கு பேசும் நிலையை இழந்து விட்டது. எனவே நாக்கை எல்லோரும் அவதானமாகப் பாவித்தல் வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

11. சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றம்நீள் கோடு
விலங்கிற்குக் கூற்ற மயிர்தான் - வலம்படா

மாவிற்குக் கூற்றமாம் ஞெண்டிற்குக் தன்பார்ப்பு
நாவிற்கு நன்றல் வசை.

“அன்பானவர்களே, ஒவ்வொரு உயிருக்கும் அதுவே எதிரியாகும். அதுவே நண்பனுமாகும். அதுபோல் அதுவே நல்ல உறவுமாகும். பெரும்பாலான உயிர்களுக்கு எதிரிகள் வேறிடத்தில் இருந்து வருவதில்லை. சிலந்திப் பூச்சிக்கு அதன் கருவான முட்டையே எமனாகும். எருது போன்ற கூரிய கொம்புகளை உடைய மிருகங்களுக்கு அம் மிருகங்களின் கொம்புகளே எமனாகும். கவரி மானுக்கு அதன் மயிரே எமனாகும். நண்டுக்கு தன் குஞ்சுகளே எமனாகும். மனிதனுக்கு அவனது நாக்கே எமனாகும். இதை எல்லோரும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்”

“ சிலந்திப் பூச்சி தன் அடிவயிற்றில் முட்டைகளை இட்டுப் பாதுகாக்கும். குஞ்சு பொரித்ததும் குஞ்சுகள் தாய்ச் சிலந்தியின் செட்டையைத் தின்று விடும். இது போன்று தான் நண்டின் நிலையும். கூரிய கொம்மையுடைய மிருகங்கள் பிற மிருகங்களுடன் சண்டையிடும் .மண்ணைக் கிளறும். இதனால் அவைக்கு மரணம் ஏற்படும். கவரிமானின் மயிர் பெறுமதியானது. அதனால் அதனைக் கொன்று மயிரை எடுக்கின்றனர். பாண்டிக்குள மன்னன் மணிமாறன். அவனது உயிர் நண்பன் அங்கயன் ,இருவரும் இணைபிரியாத நண்பர்கள். அதைக் கண்டு மக்கள் அதிசயப்படுவார். நட்பின்

வலிமையால் அங்கயன் படைத் தளபதியானான். வீரமுள்ள அங்கயன் தனது பராக்கிரமத்தின் மூலம் பல நாடுகளைக் கைப்பற்றினான். அவர்களது நட்பு இறுகிப் பலமடைந்தது. அங்கயனும் மணிமாறனும் செல்வபுரத்தின் மீது படையெடுத்து அந்நாட்டைக் கைப்பற்றினர். அந் நாட்டு இளவரசி கனிமொழி நல்ல அழகி. அவளை இருவரும் விரும்பினர். தான் விரும்புகிற பெண்ணை அங்கயனும் விரும்புகிறான் என்று அறிந்த மணிமாறன் சதி செய்து அவனைக் கொன்று விட்டான். கனிமொழி உண்மையில் இருவரையும் விரும்பவில்லை. அவள் குமரபுரத்து இளவரசனையே விரும்பினாள். கனிமொழியைக் கைது செய்த மணிமாறன் அவளது விருப்பத்தை அறியாது அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். அவள் இரகசியமாகக் குமரபுரத்து இளவரசனுடன் தொடர்பு கொண்டாள். அதன்படி குமரபுரப் படையெடுப்பு நடைபெற்ற போது கனிமொழி தந்திரமாக மணிமாறனைக் கொன்று விட்டு குமரபுர அரசனைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள். ஆகவே எதிரியை நாமே தேடி யமனை அழைக்கிறோம்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

12. நாணிலான் சால்பும் நடையிலான் நன்னோன்பும்
 ஊணிலான் செய்யும் உதாரதையும் - ஏணிலான்
 சேவகமும் செந்தமிழ் தோற்றான் கவிசெயலும்
 நாவகமே நாடிந் நகை.

“அன்பானவர்களே, நல்ல பண்புகள் இல்லாதவனின் அமைதியும், நல்லொழுக்கம் இல்லாதவரது நல்ல நோன்பும், தனக்கே உணவில்லாதவனின் உபசரிப்பும், ஈகையும், வலிமையில்லாதவனின் வீரமும் ,செந்தமிழில் தேர்ச்சி இல்லாதவனின் புலமையும், கேலிக்குரியதாகும்”

“ நாவல் நகரிலே பாண்டியன் என்றொருவர் வாழ்ந்தார். அவர் தீய குணங்கள் அத்தனையும் உடையவர். ஆனால் அவர் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு பெரியவர்களையும், மக்களையும் போற்றிப் புகழ்ந்து பேசுவார். ஏழைகளைக் கண்டால் அவர்களுக்கும், அவர்களது பிள்ளைகளுக்கும் பெரும் உதவி செய்யப் போவதாகக் கூறுவார். ஆனால் செய்ய மாட்டார் .அது மக்களுக்குத் தெரியும். அதனால் அவரைப் பற்றி யாரும் அக்கறை கொள்வதில்லை. அவர் கணேசனை உடல் நலம் விசாரிக்க அவனது வீட்டுக்குச் சென்றார். செல்லும் போது பழங்களையும் உணவுப் பொருட்களையும் கொடுத்து விட்டுச் சொன்னார், “ கணேசா எனக்குத் தெரிந்த ஒரு வைத்தியர் பட்டணத்தில் இருக்கிறார். அவர் துண்டாடப்பட்ட உறுப்புக்களையே பொருத்துபவர். அவரிடம் உன்னை அழைத்துச் செல்கிறேன். காசைப் பற்றி யோசிக்காதே, அதற்கான ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் நான் செய்கிறேன்” என்றார். கணேசனுக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. தான் பேசுவது போல அவன் கனவு கண்டான். பாண்டியன் சென்ற பின் அவனது மகள் காவேரி சொன்னாள் ; “அப்பா

உங்களுக்கு யார் யார் உதவி செய்வார்கள், யார் யார் உதவி செய்வதாக நடிப்பார்கள் என்று இப்போதாவது தெரியவில்லையா? பாண்டியன் தானுண்ண வழியில்லாது தணிகாசலம் ஐயாவின் மடத்தில் உண்கிறான். யாரோ கொடுத்த பழங்களையும் உணவுப் பொருட்களையும் கொண்டு வந்து தந்து விட்டுப் பெரிதாகப் பேசிச் செல்கிறான். அதை நம்பி நீங்கள் மகிழ்கிறீர்கள். நல்ல பண்பு இல்லாதவரின் பேச்சும், அமைதியும், அவனது நோன்பும், உபசரிப்பும், ஈகையும் ஆராயப்பட வேண்டியவை , ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காகத் தான் அவன் வந்து பேசி விட்டுச் செல்கிறான், தான் நடக்க வலிமை இல்லாதவன் பெருஞ்சுமையை எப்படிச் சுமப்பான். கல்வி அறிவில்லாத ஒருவன் ஒரு செய்யுளை எழுத முயற்சிப்பது பேன்றது தான் பாண்டியனின் பேச்சும், உபசரிப்பும், தயவு செய்த அதை நம்பாதீர்கள். தணிகாசலம் ஐயா அமைதியாக இருந்தாலும் அர்த்தம் இருக்கும் .ஈகையிலும் பெறுமதி இருக்கும்” என்றாள். அதனால் வெளிவேசங்களை நம்பி ஏமாறாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

13. கோறலும் நஞ்சுனைத் துய்த்தல் கொடுநஞ்சு வேறலும் நஞ்சுமா றல்லானைத் -தேறினான் நீடாங்கு செய்தலும் நஞ்சாம் இளங்கிளையை நாடாதே தீதுரையு நஞ்சு.

“அன்பானவர்களே, ஒரு உயிரைக் கொல்வது நஞ்சு போன்றது. பின் அவ்வுடலைத் தின்பது நஞ்சைத் திண்பது போன்றது. தனது பலத்திற்குச் சமனான பலமில்லாதவனை எதிர்த்து வெல்வதும் நஞ்சு போன்றது. செயலைச் செய்யக் கூடியவனை விடுதலும், செயலைச் செய்யாது தாமத்தப்படுத்துவதும், நஞ்சு போன்றது. அது போலத் தனது உறவினரை ஆராயாது தவறாகப் பேசுவதும் நஞ்சு போன்றது. இப்படிப் பார்த்தால் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தினமும் பல்வேறு விதமான நச்சுப் பொருட்களை உண்கின்றனர் என்றே சொல்லுதல் வேண்டும்”

“பாண்டியன் உயிர்களைக் கொன்று அதன் உடல்களைத் தின்பான். தன்னிலும் பார்க்க கீழானவருடன் வலியச் சண்டை செய்வான். வலியவர்களைக் கண்டால் காலில் விழுந்து வணங்குவான். கணேசனின் மகளை ஊரில் உள்ள தனவந்தன் ஒருவன் விரும்பினான். அதை அறிந்த பாண்டியன் காவேரியிடம் சென்று அவனைப் பற்றித் தவறாகக் கூறினான். “காவேரி அவன் பெருந் தனவந்தன் .அவனுக்கு வேறு பெண் வைப்பாட்டியாக உள்ளாள். பிள்ளைகளும் உண்டு .நீ ஏழை, அதனால் தான் அவன் உன்னை மணம் புரிந்து தனக்கு ஒரு அந்தஸ்தையும், புகழையும் பெற விரும்புகிறான். அதனால் அவனைத் திருமணம் செய்யாதே. அவனுக்கு ஊரில் யாரும் பெண் கொடுக்க மாட்டார்கள். பலரிடம் கேட்டு இல்லை என்று சொன்ன பிறகு தான் உன்னிடம் வந்துள்ளான்.” என்றான். காவேரி ஏற்கனவே திமிர் பிடித்தவள். அதனால் அவள் தனது

அழகின் மீது கர்வம் கொண்டு அவனைத் திருமணம் செய்ய மறுத்து விட்டாள். ஒரு செயலைச் செய்ய விடாது தடுப்பதும் ,கால தாமதத்தை ஏற்படுத்துவதும் , நஞ்சை உண்பதைப் போன்றது. பாண்டியன் ஒரு செயலைத் தடுத்தான்.அதை உணராத காவேரி பாண்டியன் சொல்லைக் கேட்டதால் நஞ்சை உண்டவளானாள். உயிரைக் கொன்று தின்பதும், நஞ்சை உண்பதை ஒத்தது, அதனால் புலாலை உண்ணாதீர்கள்.மற்றவர்களின் செயல்களைத் தடுக்காதீர்கள். பலவீனர்களுடன் பிரச்சனைக்குப் போகாதீர்கள்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

14. **இடரின்னா நட்டார்க ணீயாமை இன்னா**
தொடர்பின்னா நள்ளார்கண் தூயார்ப்- படர்பின்னா
கண்ட லவிர்பூங் கதுப்பினாய் இன்னாதே
கொண்ட விரதங் குறைவு.

“அன்பானவர்களே, நண்பர்களுக்குத் தீமைகள் செய்தல் தீது. கொடுக்காது இருத்தல் தீது. உள்ளத் தூய்மையை உடைய சான்றோரை விட்டு நீங்குதல் தீது. பகைவரிடம் நட்புக் கொள்ளல் தீது. கைக்கொண்ட விரதத்தை இடையில் விடுவது தீது”

“ காவேரிக்கு உண்மை தெரிந்த போது அவனுக்கும் , இன்னொரு பெண்ணுக்கும் திருமணம் முடிந்து விட்டது. வலியத் தேடி வந்த செல்வத்தை காலால் உதைத்து விட்டேன் என வருந்தினாள் காவேரி. கணேசன் கதைக்காவிட்டாலும் சைகை மூலம் அவளது திருமணத்தைப் பற்றித் தணிகாசலத்துடன் பேசமாறு கேட்டுக் கொண்டான். அதை அவள் பெரிதாக விரும்பவில்லை. தனது தந்தை நண்பரைப் போலப் பழகிய தணிகாசலத்திற்கு தீமை செய்ததால் அவர் பழிவாங்குவதற்காக ஏதாவது செய்த விடுவாரோ என்று அஞ்சினாள். அவர் மிக மிக நல்லவர். இருப்பினும் தனக்கேற்பட்ட அவமானத்திற்காக உண்மையை மறைத்ததால் பிரச்சனை என்று நினைத்தாள். அவள் அவரைப் பகைவராக நினைத்து அவருடன் நட்புக் கொள்வது தீமை தரும் என்று நினைத்தாள். தணிகாசலம் பெயருக்காகவும், புகழுக்காகவும் கொடுப்பவர் என்பது அவளது எண்ணம். அத்துடன் பணமுள்ளவர் கொடுக்காவிட்டால் தீமைகள் வரும் என்று அறநூல்கள் சொல்லுகின்றன. அதற்குப் பயந்து தான் தணிகாசலம் கொடுக்கிறார். ஊரில் உள்ளவர்கள் பாடுபட்டு உழைக்கின்றனர் .ஆனால் அவர்களிடம் பெரிதாகப் பணம் சேரவில்லை. அப்படி இருக்கத் தணிகாசலத்திற்கு எப்படிப் பணம் குவிகிறது. இதில் ஏதோ ஒரு மர்மம் இருத்தல் வேண்டும். அவர் இரகசியமாக ஏதோ ஒரு கள்ளத் தொழில் செய்கிறார்.அதனால் தான் பணம் குவிகிறது. அந்தப் பழியை மறைக்கத் தான் கொடுக்கிறார். தான் கைக்கொண்டு வரும் நோன்பை இயலாமை காரணமாக கைவிடுதல் தீமையைத்

தரும் என்று அப்பா அடிக்கடி கூறி விரதம் அனுட்டிக்கிறார். இவர்கள் பழி பாவத்திற்கு அஞ்சாதிருக்கின்றார்கள் என்று தவறாக நினைத்தாள்.

“அன்பானவர்களே, ஒவ்வொருவரும் தம்மைப் போலத் தான் பிறரும் வாழ்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். திருடன் எல்லோரும் ஏதோ வழியில் திருடன் தான் என்று நினைப்பான். நல்லவர்கள் எல்லோரும் நல்லவர் என்று நினைப்பார்கள்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

15. **கொண்டான் வழியொழுகல் பெண்மகன் தந்தைக்குத் தண்டான் வழியொழுகல் தன்கிளையு.து –அண்டாதே வேல்வழி வெம்முனை வீடாது மன்னாடு கோல்வழி வாழ்தல் குணம்.**

“அன்பானவர்களே, நல்ல மனைவி கணவனின் மனங் கோணாதபடி நடப்பாள். நல்ல பிள்ளைகள் தன் தந்தையின் சொற்படி வாழ்வார். நல்லவனின் சுற்றமும் அவன் சொற்படி வாழும், போர் வீரர்கள் பகைவரோடு நட்புக் கொள்ளாது அரசன் பகைவர்கள் மீது வீசும் வேலைப் பின் தொடர்ந்து சென்று தாக்கிப் போரிடுவர். அது போலக் குடிகள் நல்லரசனின் செங்கோல் வழி நின்று வாழ்வார்”

“நல்லவர்கள் ஒரு போதும் தீயவற்றை மனதில் கூட எண்ண மாட்டார்கள். தணிகாசலத்தின் மனைவி மகாலட்சுமி கணவனின் மனதிற்கேற்றபடி வாழ்பவள் . சிவன் கோவிலில் அட்டியல் தொலைந்த போது கணேசன் தான் தான் அவ் அட்டியலைக் கொண்டு சென்று பட்டணத்தில் தணிகாசலத்திடம் கொடுத்தேன் என்று கூறியபோது பலர் அதை நம்பினர். மகாலட்சுமி அதைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை. அவரை அவள் முழுமையாக நம்பினாள். அவளது பெற்றோரும், சகோரர்களும் ஒருமுறை அதுபற்றிக் கேள் என்றபோது அவள் சொன்னாள். “அவர் எடுக்கவில்லை, அவர் சத்தியவான். நான் இது பற்றிக் கேட்டால் அது நான் சந்தேகப்படுதலை வெளிப்படுத்தும்” என்றாள். அதன் பின் கணேசன் விபத்துக்குள்ளான போது தணிகாசலம் வைத்தியராகப் பணி புரியும் தனது மகனை அழைத்து, கணேசனுக்குரிய வைத்தியத்தைச் செய். உன்னால் முடியாவிட்டால் உனக்குத் தெரிந்த வைத்திய நிபுணர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு செய்” என்றார். மகன் ‘சரி’ என்று சொன்னான். ஊர் பிரமுகர்களும் ,ஊரவரும் அவனிடம் சென்று, “வைத்தியம் செய்யாதே” என்றனர். அதற்கு அவன் சொன்னான், “அப்பா சொல்வதைச் செய்வது எனது கடமை” என்றான். தணிகாசலத்தின் உறவினர்களும் நண்பர்களும் அதை ஆமோதித்தனர். அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழியென்பார்கள். அரசன் நீதி தவறாது அரசாண்டால் குடிகளும் நீதி தவறாது வாழும். வீரர்களும் அரசனுக்காகத்

தமது உயிரை தியாகம் செய்வர். அதுபோல ஊர்ப் பெரியவர் நல்ல முறையில் வாழ்ந்தாரேயானால் அவரது மனைவி பிள்ளைகள் ,சுற்றம் யாவும் நல்லபடி நடக்கும். அதனால் ஒவ்வொருவரும் ஊரின் பெரியவர்களாதல் வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

16. பிழைத்தல் பொறுத்தல் பெருமை சிறுமை
இழைத்ததீங் கெண்ணி யிருத்தல்- இழைத்த
பகைகெட வாழ்வதும் பல்பொருளார் நல்லார்
நகைகெட வாழ்வதும் நன்று.

“அன்பானவர்களே, பிறர் உங்களுக்குத் தீங்கு செய்தால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்வதே பெருமை. இல்லாது அதையே எண்ணிக் கொண்டிருத்தல் சிறுமையாகும். தான் பிழைகள் செய்திருப்பினும் அதைப் பின் திருத்தி வாழ்தல் நன்று. பொருட்களை உதவியோரும், பெரியவர்களும் ஏளனம் செய்து நகைக்காது வாழ்தலே நன்று”

“பாண்டியன் தணிகாசலத்தைப் பற்றி அடிக்கடி விமர்சிப்பவன். இருப்பினும் தேவையேற்படும் போது அவன் மிகவும் பணிவுள்ளவன் போல நடந்து தனது காரியத்தைப் பார்த்து விடுவான். பாண்டியனுக்கு மாலதி என்றொரு மகள் இருந்தாள். அவளுக்கு வெளியூரில் திருமணம் பேசியிருந்தான்.

உள்வூரவரும் வெளியூரவரும் தமக்கேற்படும் நன்மை தீமை பற்றி தணிகாசலத்திடம் உரையாடிய பின்பே முடிவெடுப்பர். பாண்டியனின் மகளுக்குப் பேசிய மணமகனின் தந்தையின் இனத்தவன் ஒருவன் தணிகாசலத்தின் பண்ணையில் பணி புரிந்தான். அதனால் அவன் தன்னைப் பற்றிக் கூறினால் மாப்பிள்ளையின் தந்தை தணிகாசலத்தை விசாரிப்பார் என்று நினைத்து தணிகாசலம் வீட்டுக்கு வந்தான். அப்போது தணிகாசலம் வீட்டில் இருக்கவில்லை. அங்கிருந்த சிவபாலன் என்றொரு பெரியவருக்கருகில் சென்றார்ந்தான் பாண்டியன். அவன் சிவபாலனுக்குச் சொன்னான், “எனது மகளுக்குத் திருமணம் பேசியுள்ளேன். அதைப் பற்றிக் கதைக்கத் தான் வந்தேன்”

“நீ உதவி கோரி வரும் போது வளர்ப்பு நாயைப் போல வாலாட்டுவாய். பின் கழுதையைப் போல எட்டி உதைப்பாய். இதெல்லாம் தெரிந்து தான் தணிகாசலம் உனக்கும் ஊரில் உள்ள சிலருக்கும் உதவிகள் செய்கிறார்.பிறர் தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் அதைப் பொறுத்துப் பின்பும் உதவி செய்பவர் தணிகாசலம். தீயவர்கள் செய்த தீமைகளை எண்ணிக் கொண்டிருப்பது சிறுமை மட்டுமல்ல அது நோய்களையும் உருவாக்கும். அதனால் தான் பெரியவர்கள் தீயவற்றை எண்ணுவதில்லை. தான் பிழைகள் செய்தால் அதை உணர்ந்ததும் உடனே கௌரவம் பாராது மன்னிப்புக் கேட்பவர் தணிகாசலம். அதனால் தான் நீ துணிந்து உதவி

பெற வந்துள்ளாய். அது உனது வாழ்விற்குத் தீமையையே செய்யும் என்பதை உணர்ந்து இனியாவது திருந்து “ என்றார் சிவபாலன். தீமை செய்வோரைப் பொறுப்பது பெருமையானது. தீமை செய்தவரும் அதை உணர்ந்து திருந்தி வாழ்வது அதை விடப் பெருமையானது” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

17. கதநன்று சான்றாண்மை தீது கழிய
மதறன்று மாண்பில்லார் முன்னர் - விதநன்றால்
கோய்வாயிற் கீழுயிர்க்கீ துற்றுக் குரைத்தெழுந்த
நாய்வாயுள் நல்ல தசை.

“அன்பானவர்களே, தீயவர்களின் மீது கோபங் கொள்ளல் வேண்டும். அவர்கள் மீது கொள்ளும் சான்றாண்மை தீமையையே தரும். அதனால் அவர்களை அச்சப்பட வைத்தல் வேண்டும். தீமையான வாயை உடைய கீழ் மக்களுக்கு ஈயும் உணவு குரைத்து வரும் நாய்க்குக் கொடுத்த இறைச்சித் துண்டுக்கு சமனானதாகும்”

“தணிகாசலம் வீட்டுக்கு வந்தபோது, பாண்டியன் மிகவும் அடக்கத்துடன் தனது தோளில் இருந்த சால்வையை எடுத்து கையில் வைத்துக் கொண்டு வணங்கினான். அதைக் கண்ட தணிகாசலத்திற்குக் கோபம் வந்தது. “ நீ ஒரு கும்பிடு கள்வன் , கும்பிடும் கைக்குள்ளே கத்தியை மறைத்தும் வைத்திருப்பாய். கணேசனைக் கொண்டு பொய் பேச

வைத்தவன் நீ .உனக்கு நான் அப்படி என்ன செய்தேன் ? அடிக்கடி வந்து பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லி உதவி பெறுகிறாய். வீட்டில் உண்கிறாய். பெரியவர்கள் சொல்வார்கள் தீயவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உணவு கடித்துக் குதற ஓடி வரும் நாய்க்குப் போட்ட இறைச்சித் துண்டுக்கு சமமென்று.நீ மாறுவாய் என்று நினைத்துத் தான் நான் உனக்கு உதவிகள் பலவும் செய்தேன். நீ உதவிகள் பலவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு என்னைப் பற்றி இல்லாதவற்றையெல்லாம் கூறுகிறாய் .கணேசனின் மகளின் திருமணத்தை எனது பெயரைச் சொல்லிக் குழப்பியுள்ளாய். காவேரிக்கு உலக நடை தெரியாது. அவள் எதையும் நம்புவாள். அதைப் பயன்படுத்தி நீ என்னைத் தவறாகச் சொல்லியுள்ளாய். அதனால் அவளும் என்மீது கோபங் கொண்டுள்ளாள். நான் கூடாதவன் என்று நீ சொல்கிறாய். பிறகேன் இங்கே வருகிறாய்? மனிதனுக்கு ரோசம், மானம், வெட்கம் என்பன இருத்தல் வேண்டும். இது எவையும் உனக்கில்லை. இப்போ தேவை கருதி வந்திருக்கிறாய். பொருளைப் பெற்ற பின் மறந்து தீயவற்றைச் செய்வாய். உனது குணங்களை அறிந்தும் எளிமையுடனும் ,பண்புடனும் பழகி உதவி செய்யும் என்னைச் செருப்பால் அடிக்க வேண்டும் .நீ அதைத் தான் செய்யவில்லை. அதையும் செய்” என்றார் கோபமாக. அதனால் அன்பானவர்களே, தீயவர்களோடு பழகாதீர்கள். அவர்கள் பயப்படும்படி பழகுங்கள். இல்லாவிட்டால் மானத்தை இழப்பீர்கள்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

18. நட்டாரை யாக்கிப் பகைபணிந்து வையெயிறுப்

பட்டா ரகலக்கு லார்படிந்து -ஓட்டித்

தொடங்கினார் இல்லகத் தன்பில் துறவா

உடம்பினான் ஆய பயன்.

“ அன்பானவர்களே, நட்புக் கொண்டவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துங்கள். பகைவரைப் பலவீனப்படுத்துங்கள். அழகிய பெண்ணைத் திருமணம் செய்யுங்கள், தன் இனத்தவர் மீது அன்பாக இருங்கள். இவை ஐந்தும் மக்கட் பிறப்பின் பயன்களாகும்”

“ சிவநாதன், தணிகாசலத்தின் நண்பர். சிறியதொரு வர்த்தக நிலையத்தை வைத்திருந்தார். அதிலிருந்து வரும் வருவாய் அவரது குடும்பத்திற்குப் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. அதனால் அவர் தனது வர்த்தக நிலையத்தை மூடி விட்டு கூலி வேலை செய்ய விரும்பினார் .அதை அறிந்த தணிகாசலம் பண உதவி செய்து பட்டணத்தில் ஒரு பெரிய வர்த்தக நிலையத்தை நிறுவிக்கொடுத்தார். அதனால் அவர் இன்று பெரிய கோடீஸ்வரனானார். மகாலட்சுமி மிகவும் ஏழைப் பெண் . அவரது தென்னந் தோப்பில் வேலை செய்தவள். அவளின் முகத்தில் திருமகள் வீற்றிருப்பதைப் போன்ற பிரமை அவளைக் காணும் போதெல்லாம் தணிகாசலத்திற்கு ஏற்படும். அதனால் அவர் அவளின் பெற்றோரிடம் சென்று தனது விருப்பத்தைக் கூறி அவளைத் திருமணம் செய்தார். இன்பம்

அளிப்பதில் வல்லவள் மகாலட்சுமி. அதனால் அவர்களுக்கு ஆறு பிள்ளைகள் பிறந்தனர். எப்போதும் இனிமையாகப் பேசும் தணிகாசலம் அன்று கோபங் கொண்டதைப் பார்க்கச் சிவநாதனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பாண்டியன் பயந்து பின்பக்கமாக சென்று விட்டான், “ஐயா உங்களுக்குக் கோபம் வருமா? இன்று தான் கண்டேன். என்றார் சிவநாதன்.

“நல்லவை அனைத்தையும் செய்வது எனது கடமை என்று நினைத்து வாழ்கிறேன். இவனும் வேறு சிலரும் பிறரின் தூண்டுதலால் நான் செய்யாத தீய செயலைச் செய்ததாகக் கூறுகின்றனர். அது எனக்குக் கவலையைத் தருகின்றது.’ நண்பர்களை உயர்த்த வேண்டும்’ உறவினர்கள், நண்பர்களை அன்புடன் நேசித்து உறவாட வேண்டும். பகைவர்களை பலவீனப்படுத்த வேண்டும்” என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர். அதன்படி தான் நான் நடந்து கொண்டேன். பாவம் என்று உதவினால் அவர்கள் என்னைப் பலவீனவனாக ,கோமாளியாக நினைக்கின்றார்கள்” என்றார். ஆகவே அன்பானவர்களே, பகைவரிடம் அவதானமாக இருங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

19. பொய்யாமை பொன்பெறினும் கள்ளாமை மெல்லியலார்
வையாமை வார்குழலார் நச்சினும் - நையாமை
ஓர்த்துடம்பு பேருமென்று ஊனவாய் உண்ணானேல்

பேர்த்துடம்பு கோட லரிது.

“ அன்பானவர்களே, ஒருவன் பெண்ணைப் பெற்றானாயினும், அவன் பொய் சொல்லாதும், பிறரின் பொருளைக் களவு செய்யாமலும், எளியவர்களை வருத்தாமலும், நீண்ட கூந்தலையுடைய விலை மகளிர் விரும்பினாலும், அவர்களைக் கண் கொண்டு பாராமலும், தனது உடலை வளர்க்கப் பிற உயிர்களைக் கொன்று தின்னாமலும், வாழ்வானேயானால் அவன் பிறவிகளை எடுக்க மாட்டான்”.

“ உள்ளே சென்ற பாண்டியன் மகாலட்சுமியிடம் உணவு பெற்று ,உண்டு விட்டு மீண்டும் வந்து தணிகாசலத்தின் முன் நின்றான். அவனது உடல் நடுங்கியது, “ஐயா , இனிமேல் நான் தவறு செய்ய மாட்டேன். தயவு செய்து என்னை மன்னித்து உதவி செய்யுங்கள். நீங்கள் பொன்னைக் கொட்டிக் கொடுத்தாலும் தீயவற்றைச் செய்ய மாட்டீர்கள். பொய் சொல்ல மாட்டீர்கள். பிறரின் சொத்தில் ஆசைப்பட மாட்டீர்கள். பலவீனர்களைத் தண்டிக்க மாட்டீர்கள். பெண்களைத் தாயாக நினைத்துத் தேவையான உதவிகளைச் செய்வீர்கள். மனவுறுதி தளர மாட்டீர்கள். உடலை வளர்க்கப் புலால் உண்ண மாட்டீர்கள் என்று தெரிந்தும் பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு உங்களைக் கேவலப்படுத்தி விட்டேன். அதை மன்னித்து எனது மகளின் திருமணத்தை நடத்தி வையுங்கள்.” என்று அழுதபடி தணிகாசலத்தின் கால்களில் விழுந்தான்

பாண்டியன். “எழும்பு, எழும்பு, நீ தேவை கருதி காலிலும் விழுவாய், பணம் யார் கொடுத்தாலும், எதுவும் செய்வாய் ” என்றார் தணிகாசலம். ஆகையால் அன்பானவர்களே, பணத்துக்காகத் தீய செயல்களைச் செய்யாதீர்கள். தீய செயல்கள் உங்கள் பிறவிகள் தோறும் தொடர்ந்து வந்து உங்களைத் துன்பப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

20. தேவரே கற்றவர் கல்லாதார் தேருங்கால்
பூதரே முன்பொருள் செய்யாதார்- ஆதரே
துன்ப மிலேம்பண்டு யாமே வனப்புடையேம்
என்பார் இருகால் எருது.

“அன்பானவர்களே, அறிவைத் தரும் நூல்களைப் படித்தவர்கள் பூமியில் தேவர்களைப் போல வாழ்வர். கற்காதவர்கள் அலைந்து திரியும் பேய்களைப் போன்றவர்கள். முதுமைப் பருவம் வருமுன்பே செல்வத்தைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வைக்காதவர்கள் அறிவிலிகள் ஆவார். முன்பு நாம் செல்வந்தர்களாக இருந்தோம் என்போரும், முன்பு நாம் அழகுடையவர்களாக இருந்தோம் என்போரும், இரண்டு கால்களையுடைய மாடுகளை ஒத்தவராவார் என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர்”.

“தணிகாசலம் அறிவு தரும் நூல்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்து கற்றவர். அதனால் அவருக்கு வாழ்க்கையைப் பற்றிய தத்துவங்கள் எல்லாம் தெரியும். அத்துடன் கடவுளைப் பற்றிய அத்தனை தத்துவங்களும் தெரியும். அதனால் அவர் அவற்றை உணர்ந்து மேலான வாழ்வு பற்றி எண்ணுகிறார். இதனால் அவர் அவ் மேலான வாழ்விற்காக அறம் செய்கிறார். உயிர்கள் மீது அன்பாக இருக்கிறார். அதனால் அவரை ஊரவர்கள் தெய்வமாக நினைத்துப் பூசிக்கின்றனர். அவர் தமது வீட்டு வைபவங்களுக்கு வராவிட்டால் அது தமக்கு கேடு விளைவிக்கும் என்று நம்புகின்றனர். இந்த உயிர்த்த நிலை அவருக்குக் கற்றதால் தான் வந்தது. கற்காத பாண்டியனும் கணேசனும் அன்றன்று உண்பதற்காகக் கூடப் பேயாய் அலைகின்றனர். தணிகாசலம் மடத்தில் உணவு கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் அன்று பட்டினி தான். ஊரில் உள்ள கற்றவர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் தமது மறுமை வாழ்வு சிறப்பதற்காக ஏழைகளுக்கு உதவி செய்கின்றனர். அத்துடன் தமது பிற்கால வாழ்விற்கெனவும், பணத்தைச் சேமித்து வைத்துள்ளனர். சிலர் வாலிபத்தில் நான் உழைத்துப் பெரும் பணக்காரனாக இருந்தேன். விதி செலவு செய்ய வைத்து விட்டதென்றும், நான் வாலிபத்தில் பலமுள்ளவனாகவும், அழகானவனாகவும் இருந்தேன். இப்போது வலுவிழந்து பொலிவையும் அழகையும் இழந்து விட்டேன் என்று கூறுகின்றனர். இந்நிலை இரண்டு கால்கள் முடமான மாட்டைப் போன்றது. எனவே உயிர் உள்ளவரை கல்லுங்கள். அக்கல்வி உங்களை வயோதிபக் காலத்திலும் தேவர்களைப்

போல வாழ வைக்கும். கற்காவிட்டால் வயோதிபத்திலும்
பேயாக அழைய வேண்டிய நிலை உருவாகும்” என்றார்
நமசிவாயம் சுவாமிகள்

21. கள்ளான்கு தென்றும் கழுமான் கரியாரை
நள்ளான் உயிரிரங்க நாவாடான் - நள்ளானாய்
ஊன்மறுத்துக் கொள்ளானேல் ஊனுடம் பெஞ்ஞான்றுந்
தான்மறுத்துக் கொள்ளான் தளர்ந்து.

“அன்பானவர்களே, திருடாமலும், சூதாடாமலும், கயவர்களுடன்
நட்புக் கொள்ளாமலும், பிறரின் மனம் நோகும்படியாக
வன்சொற்கள் பேசாமலும், ஊனுண்ணாமலும், ஒருவன்
வாழ்வானேயானால் அவன் மீண்டும் பிறக்க மாட்டான்.”

“நாவல் நகரில் வாழ்ந்த வரதன் என்பவன் திருடன், தான்
திருடிய பொருட்களை வைத்துத் சூதாடுபவன். தீயவர்களுடன்
சேர்ந்து தீய சொற்களைச் சொல்பவன். அத்துடன்
மற்றவர்களை ஏளனம் செய்பவன். மிருகங்களைக் களவாகப்
பிடித்து அதைக் கொன்று அதன் மாமிசத்தைத் தானும்
உண்டு பிறருக்கும் விற்பனை செய்பவன். அவ்வூரில்
தியாகராசா என்றொருவன் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பெரும்
சிவபக்தர் போலப் பாவனை செய்வார். ஆனால் அவர்
வரதனோடும் அவனது தீய நண்பர்களோடும் இரகசியமாக

நட்புக் கொண்டவர். அவர்கள் திருடிக் கொண்டு வரும் பொருட்களை மலிந்த விலையில் வாங்குபவர்.அத்துடன் தங்க நகைகளைப் பொறுப்பாகப் பெற்றுக் கொண்டு வட்டிக்குப் பணத் கொடுப்பவர். வரதனும் நண்பர்களும் திருடிக் கொண்டு வரும் தங்க ஆபரணங்களை மலிந்த விலையில் வாங்கி அதை அடைவு வைத்தவர்கள் மீளப் பெறவில்லை என்று கூறி விற்பனை செய்பவர்”

“அன்று வரதன் ஒரு பெறுமதியான தங்கச் சங்கிலியைத் திருடி வந்து தியாகராசாவிடம் கொடுத்தான். அதை வாங்கிய தியாகராசா அதன் பெறுமதியில் பத்தில் ஒரு பங்கையே பணமாகக் கொடுத்தார். வரதனுக்குக் கடுங் கோபம் வந்தது. அவன் அவரோடு சண்டைக்குப் போனான். சொல்லக் கூடாத வார்த்தைகளால் திட்டினான். அதைக் கேட்ட தியாகராசா, “எனக்குச் சங்கிலி வேணாம், நீ யாராவது கூடப் பணம் தந்தால் அவருக்குக் கொடு” என்று கூறினார்.

“மீண்டும் வன்சொற்களால் திட்டிய வரதன் தான் திருடிய சங்கிலியைக் கொண்டு சென்று விட்டான். அதை விற்க முடியவில்லை. அதனால் மீண்டும் தியாகராசாவிடம் வந்து மன்றாடி அச் சங்கிலியை முன்பு அவர் கேட்ட விலையிலும் குறைத்துக் கொடுத்த பின் தான் அச் சங்கிலியைத் திருடிய நாகராசாவிடம் சென்று , “உனது சங்கிலியைச் சின்னையன் திருடிச் சென்று தியாகராசாவிற்கு விற்றுள்ளான். நீ நான்

சொன்னதாகச் சொல்லாமல் காவல் துறையில் முறையிடு. என்னைக் காட்டிக் கொடுத்து விடாதே” என்றான்.

“சங்கிலியை வரதன் யாரிடம் திருடினான் என்று தியாகராசாக்குத் தெரியாது . அவ்வூரில் உள்ள நாகராசாவுக்குத் தியாகராசாவைத் தெரியும். அவர் முன்பும் சில நகைகளைத் தியாகராசாவிடம் வாங்கியவர். அதனால் அவர் காவல் துறையின் உதவியுடன் தியாகராசா வீட்டுக்குச் சென்றார். “தியாகண்ணை இவர் எனது இனத்தவர். இவரது மகளுக்கு அடுத்த மாதம் திருமணம், பத்துப் பவுணில் ஒரு சங்கிலி தேவை .இருந்தால் தாருங்கள்” என்றார் நாகராசர்

“தியாகராசா தான் வரதனிடம் வாங்கிய சங்கிலியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.காவல் துறையினர் தியாகராசாவின் வீட்டைச் சோதனை செய்த போது ஊரில் திருடப்பட்ட பல தங்க ஆபரணங்கள் அகப்பட்டன. வரதன் தியாகராசாவிடம் வாங்கிய பணத்தைக் கொண்டு சென்று சூதாடிய போது காவல் துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டான். ஆகவே அன்பானவர்களே, களவெடாதீர்கள், சூதாடாதீர்கள், மற்றவர்களைக் கேலி செய்யாதீர்கள், மாமிசம் உண்ணாதீர்கள், இவை தான் உங்களைத் தீமையான வழியில் கொண்டு சென்று துன்பங்களைத் தரும். இப்படியானவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து பிறந்து துன்பப்படுவர்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

22. பூவாது காய்க்கும் மரமுள நன்றிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார் - தாவா
விதையாமை நாறுவ வித்துள மேதைக்கு
உரையாமை செல்லும் உணர்வு.

“அன்பானவர்களே ,பூக்காது காய்க்கும் மரங்களைப் போல,
இளையவரும் அறிவில் முதிர்ந்தவராக இருப்பார்.
இப்படியானவர்கள் வயது முதிர்ந்த அறிஞர்களுக்கு ஒப்பாவர்.
பாத்தி கட்டி விதைக்காமலே முளைக்கும் வித்துக்களைப்
போல அறிவுள்ளவன் பிறர் சொல்லாமலே அறிந்து
கொள்வான்”

“பூக்காமல் காய்க்கும் மரங்களைப் போல வயதில்
குறைந்தவரென்று அவர் அறிவில்லாதவர் என்று கருதக்
கூடாது.அறிவை அறிவோடு ஒப்பிட வேண்டுமே தவிர அறிவை
வயதோடு ஒப்பிட முடியாது. சபேசனுக்கு வயது இருபத்தி
மூன்று .அவன் கற்க வேண்டிய நூல்களையெல்லாம் கற்றவன்.
அப்படிக்க கற்ற போதும் அகம்பாவம் இல்லாதவன். எந்தப்
பெரும் அறிஞராக இருந்தாலும் அவன் அவரை மதித்து
வணங்குவான். அவர் தமிழருடன் ஏதாவது விளக்கம் கேட்டால்
பணிவுடன் பதில் சொல்வான். அவனின் அறிவைப் பற்றித்
தணிகாசலத்திற்குத் தெரியும். தனக்கு அறுபது வயது,
தனக்குத் தான் எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்காதவர்
தணிகாசலம். ஆனால் அவரது குரு சிவயோக கவிராயர்

அகம்பாவமுள்ளவர். தனக்கு எண்பது வயது. அந்த வயதிற்கேற்ற அறிவு முதிர்வு தன்னிடமுண்டு என்ற கர்வத்தால் அவர் ஏனைய கற்றவர்களை மதிப்பதில்லை. யாருடனும் திமிராகப் பேசுவார். அவர் திமிராகப் பேசினாலும் தணிகாசலம் அவரைப் பணிவுடன் வணங்குவார். சிவயோகக் கவிராயருக்குச் சபேசனைப் பிடிக்காது. அதனால் அவர் அவனுடன் திமிராகப் பேசுவார் .ஆனால் சபேசன் பணிவுடன் பதில் சொல்வான். நாவல் நகரில் ஒரு முத்தமிழ் விழா நடைபெற்றது. அதற்குத் தலைமை தாங்குவதற்காக சிவயோகக் கவிராயர் தனது குருவான அம்பலவாணரை அழைத்திருந்தார். விழாவுக்கு வந்த அம்பலவாணர் சபேசனைக் கண்டு ஆரத் தழுவி பல மணி நேரம் அவருடன் மகிழ்வுடன் உரையாடினார். பின்பு அவர் பேசும் போது சொன்னார், “ இவ்வூரில் சபேசன் என்றொரு மூதறிஞர் வாழ்வது எமக்குப் பெருமை.அவர் வயதில் இளையவராக இருந்தாலும் அறிவில் பெரியவர். அவர் எழுதிய நூலொன்று மிகவும் சிறந்த நூலாக அறிஞர்கள் கூடிய சபையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதில் சபேசன் பல திருக்குறள்களுக்கு புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார். வேறு யாரும் சொல்லாத கருத்துக்கள் அவை. யாரும் சொல்லாத கருத்தை குறளுக்குப் பொருத்தமானதாகக் கூற அறிவு மட்டும் உதவாது ,துணிவும் தேவை. அத் துணிவு அவருக்குள்ளது. அதனால் தான் அவரை மதிக்கிறேன். அவரை எனது குருவாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். வயது அறிவின் அடையாளம் அல்ல. இளமை அறியாமையின் இருப்பிடமும் அல்ல.வயதில் குறைந்த அவர் இன்னும் பல

கருத்துக்களைச் கூறுதல் வேண்டும்” என்றார். சிவயோகக் கவிராயருக்குப் பெரும் அவமானமாக இருந்தது. எனினும் அதை அவர் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

23. பூத்தாலுங் காயா மரமுள நன்றறியார்
மூத்தாலு மூவார்நூல் தோற்றாதார் -பாத்திப்
புதைத்தாலும் நாறாத வித்துள பேதைக்கு
உரைத்தாலுஞ் செல்லாது உணர்வு.

“அன்பானவர்களே, பூக்காமல் காய்க்கும் மரங்களைப் போல இளையவர்கள் பெரும் அறிவுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் பாத்தி கட்டி விதைக்காத விதைகளான தானியங்களைப் போலப் பிறர் சொல்லாமலே எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்வர். சில மரங்கள் பூக்கும் ஆனால் காய்க்காது. இது பல்வேறு வகையான அறிவு தரும் நூல்களை முதுமை வரை கற்றும் அதன் உட்பொருளை விளங்காமல் வாழ்பவனுக்கு ஒப்பானது. நட்டாலும் முளைக்காத விதை போல அறிவில்லாதவன் எத்தகைய நூல்களைக் கற்றாலும் அவன் அறிவுடையவனாக மாட்டான்.”

“அம்பலவாணர் தொடர்ந்து பேசினார், “அறிவு ஆற்றலைப் பொறுத்ததல்ல. அறியும் தன்மையையும் ,கிரகிக்கும் தன்மையையும் பொறுத்தது மரங்கள் யாவும் பூக்கும். பூக்கும்

மரங்கள் கணிகளைத் தருவதில்லை.பூத்து விட்டு உதிரும்
 மரங்கள் சில உண்டு .காய்க்கும் மரங்களின் பூக்களும்
 உதிரும், பிஞ்சுகளும் உதிரும் காய்களும் உதிரும். சில
 தான் முற்றிப் பழுத்துச் சுவை தரும். இதுபோலக்
 கற்பவர்களெல்லாம் அறிவாளிகள் அல்ல. நானும்
 வேதங்களைக் கற்றேன்,திருக்குறளைக் கற்றேன், ஆனல்
 கற்றதற்கு மேலாக எண்ணவில்லை. ஆனால் சபேசன்
 எண்ணியுள்ளார். “ தெய்வத்தால் ஆகாது எனினும் முயற்சி
 தான் மெய் வருந்தக் கூலி தரும்” என்ற குறளுக்குக் கூறிய
 விளக்கம் என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது. தெய்வத்தால் எதுவும்
 ஆகாது .முயற்சிக்கேற்ப பயன் கிடைக்கும், என்று கூறி
 அதற்கொரு கதையும் கூறிச் சைவ சித்தாந்தக் கடவுட்
 கொள்கையையும் விளக்கியுள்ளார். சைவசித்தாந்த முத்தித்
 தத்துவத்தில் சிவன் உதவுவதில்லை. முயற்சி தான் உதவும்
 என்று கூறி நாயன்மார்களது வரலாற்றைக் கூறுகிறார். அவர்
 அதற்கு உதாரணமாகக் திருநாவுக்கரசரதும்,
 காரைக்காலம்மையாரின் வரலாற்றையும் எடுத்துக் கூறுகிறார்.
 இதில் சைவசித்தாந்த முத்தி விபரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.
 எனது மாணவர்களில் பலர் எழுபது வயதை
 அடைந்துள்ளனர்.ஆனால் அவர்களால் இதை விளங்கிக்
 கொள்ள முடியவில்லை. இது அவர்களின் அறிவின் தரத்தைக்
 காட்டுகிறது” என்றார். ஆதலால் அன்பானவர்களே,
 முதுமையை வைத்துக் கொண்டு அறிவைத்
 தீர்மானிக்காதீர்கள்.(முதிய கல்விமான்களை விட எத்தனையோ

இளைஞர்கள் அறிவாளிகளாக இருக்கின்றனர்” என்றார்
நமசிவாயம் சுவாமிகள்

24. வடிவிளமை வாய்த்த வனப்பு வணங்காக்

குடிகுலமென் றைந்துங் குறித்து - முடியாத

துளங்கா நிலைகாணார் தொக்கீர் பசுவால்

இளங்கால் துறவா தவர்.

“அன்பானவர்களே, அழகிய திடமான உருவ அமைப்பு, இளம் பருவம், அழகு, உயர் குடிப்பிறப்பு, நல்ல குணம் ஆகிய ஐந்தும் மெய்யறிவில்லாவிட்டால் பயன் தராது. அதனால் இளம் பருவத்தில் பெற வேண்டிய அறிவைப் பெற்றுப் பற்றுக்களைத் துறவாதவர்கள் பாரத்தை இழுத்துச் செல்லும் எருதுக்குச் சமமானவர்” ஆவர்.

“சபேசன், இளம் வயதிலேயே கற்க வேண்டிய நூல்களையல்லாம் கற்றுணர்ந்தவன். அதனால் அவன் முறைப்படி வாழ்ந்தான்.கள்ளருந்துவதில்லை,சூதாடுவதில்லை, வன் சொற்களைப் பேசுவதில்லை, திருடுவதில்லை, பிறரின் பொருளில் ஆசைப்படுவதில்லை, பிறர் மனைவியை இச்சிப்பதில்லை. அதனால் அவன் இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே துறவியைப் போல வாழ்ந்தான்.அவனது நண்பர்கள் செய்யக் கூடாத தீய செயல்களையெல்லாம் செய்வார்கள். அப்போது அவன் அவர்களுக்குக் கூறுவான், “நண்பர்களே

மனிதப் பிறவி இறைவனைத் தொழுவதற்காகவும், முன்வினை காரணமாகத் துன்பப்படும் உயிர்களுக்கு உதவுவதற்காகவுமே இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டது. உயர்ந்த குடியில் பிறந்த ஒருவன் அக் குடிக்கு இழுக்கேற்படாது வாழுதல் வேண்டும். அழகுள்ள ஒரு பெண் தன் அழகால் இளைஞர்களைக் கெடுக்கக் கூடாது. இளமை மனித வாழ்வின் பொக்கிஷம். அதை ஒவ்வொருவரும் பயனுள்ளதாகக் கழித்தல் வேண்டுமே தவிர கெடுக்கக் கூடாது. இளமையில் மனிதர்கள் மிகவும் அவதானமாக இருத்தல் வேண்டும் .அப் பருவத்தில் தான் பலரும் தீய செயல்கள் பலவற்றைச் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது எருதானது பாரத்தை இழுத்துச் செல்வதற்குச் சமமாகும்” என்பான். ஆனால் அவனது நண்பர்கள் அதைக் கேட்பதில்லை. அதனால் அவன் அவர்களை விலக்கி வைத்தான். அதுபோல அன்பானவர்களே, நீங்களும் இளமைப் பருவத்தைப் பயனுள்ளதாகக் கழியுங்கள். அதனால் முதுமையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் அடைவீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

25. கள்ளுண்டல் காணில் கணவற் பிரித்துறைதல்

வெள்கில ளாய்ப்பிற ரிற்சேறல் - உள்ளிப்
பிறர்கரும மாராய்தல் தீப்பெண் கிளைமைத்
திறமதுதீப் பெண்ணின் தொழில்.

“ அன்பானவர்களே, கள்ளுண்பதும் ,தன் கணவன் விரும்பிக் கூட நினைக்கையில் வெறுத்தொதுக்குவதும், நாணமில்லாமல் பிறர் மனையுள் செல்வதும், பிறரின் செயல்களைப் பற்றிக் கூடி ஆராய்தலும், தீய பெண்களுடன் நட்புக் கொள்வதும், இவை ஐந்தும் தீய பெண்களின் இயல்பாகும்”

“நாவல் நகரில் மீனாம்பாள் என்றொரு தீய பெண் இருந்தாள். அவள் தீய பெண்களுடன் கூடிக் கள்ளருந்துவாள். மது மயக்கத்தில் தனது கணவனான சந்திரனைத் தாக்குவாள், அவன் அன்போடு அவளை நெருங்கினால் தீயவார்த்தைகள் பேசுவாள். அதனால் அவன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து வாழ்ந்தான். அவள் ஒரு நாள் அவ்வூர் தனவந்தனின் வீட்டுக்குச் சென்றாள். வெளியே யாருமில்லாததால் அவள் யாரையும் அழைக்காது வீட்டுக்குள் சென்றாள். வீட்டில் தனவந்தன் இருக்கவில்லை. அவரது தாயார் அவளை ஏச, அவள் தனவந்தனின் தாயாரைத் தாக்கினாள். தனவந்தன் செல்வாக்குடையவன். அவன் காவல்துறையினருக்கு மீனாம்பாள் தனது வீட்டில் திருட வந்தவள் எனப் புகாரிட்டான். வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி அவளது தீய குணங்களைத் தெரிந்து கொண்டார். அவளுக்காக அவளது கணவன், பிள்ளைகள், இனத்தவர்கள் யாரும் வராமையால் நீதிபதி அவளுக்கு மூன்று வருட சிறைத் தண்டனை விதித்தார். அப்போது நீதிமன்றத்திற்கு வந்த ஒருவர் “மீனாம்பாள் கிராமத்தில் உள்ள தீயவர்களுடன் சேர்ந்து மற்றவர்களை

அச்சுறுத்தவாள், பணம் பறிப்பாள், இல்லாதவற்றையெல்லாம் சொல்லி மானத்தை வாங்குவாள்” என்றாள். நீதிபதி மீண்டும் வழக்கை விசாரித்தார். அங்கு வந்த ஒருவன் “எனது மகள் இன்னொருவருடன் காதல் கொண்டுள்ளாள் என்றும் ,அதை தான் வெளிப்படுத்தாமல் விடத் தனக்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தரும்படி கேட்டு வெருட்டினாள் என்று கூறி அதற்கான ஆதாரங்களை நீதிபதியிடம் சமர்ப்பித்தார். நீதிபதி அவற்றை ஆராய்ந்து விட்டு மேலும் ஐந்து வருடச் சிறைத் தண்டனை விதித்தார். எனவே அன்பானவர்களே, பெண்களை மிகுந்த கவனத்துடன் வளருங்கள், அவர்கள் தீயவர்களானால் ,சமூகம் பாரிய அழிவுகளுக்குட்படும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

26. பெருங் குணத்தார்ச் சேர்மின் பிறன்பொருள்வெள வன்மின்
 கருங்குணத்தார் கேண்மை கழிமின் - ஒருங்குணர்ந்து
 தீச்சொல்லே காமின் வருங்காலன் திண்ணிதே
 வாய்ச்சொல்லே யன்று வழக்கு.

“அன்பானவர்களே, நற்குணமுள்ளவர்களோடு மட்டும் சேருங்கள், பிறரின் பொருட்களைக் கவராதீர்கள். தீய குணமுடையவர்களுடன் சேராதீர்கள். தீயசொற்களைப் பேசாதீர்கள். காலன் வருவான், இது உறுதியானது. அதனால் ஒழுக்கமாக வாழுங்கள்.”

“ மீனாம்பாளின் மகள் அபிநயா, அவள் அவ்வூரில் வாழ்ந்த சிவராமன் என்பவரின் பிள்ளைகளுக்கு மாலை நேரங்களில் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பாள். அவள் சந்திரன் தனது மனைவியுடன் பிரச்சனைப்பட்டுப் பத்து வருடங்களுக்கு முன் அவளைப் பிரிந்து வந்த போது அவனுடன் வந்தவள். அதன் பின் அவள் தாயுடன் பேசுவதில்லை. சந்திரன் எப்பொழுதும் சொல்வான், “மகளே, உனது தாயார் தீயவள், தீய சொற்களை மனம் கூசாமல் சொல்பவள், அதனால் உனது வாழ்வு நரகமாகி விடுமென நான் தினமும் பயப்படுகிறேன். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் நீ தீயவர்களுடன் சேரக் கூடாது. பழகக் கூடாது, பேசக் கூடாது, நல்லவர்களுடன் சேர்ந்திரு, அவர்களின் மனதை ஒரு போதும் புண்படுத்தாதே, அன்பாகப் பேச, ஒழுக்கமாக வாழ்” என்பார். அபிநயா தன்னுடன் கற்பவர்களில் நல்லவர்களுடன் மட்டும் பேசுவாள். அன்பாகவும், பண்பாகவும் நடந்து கொள்வாள், அவளது பண்புகளைக் கண்ட சிவராமன் தனது பிள்ளைகளுக்கு கற்பிக்க வீட்டுக்கு அழைத்தார். அவளது பண்பைக் கண்டு மெச்சிய சிவராமனின் உறவினர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கும் கற்பிக்கும்படி வேண்டினர். சிவராமன் தனது மகளின் பெறுமதி வாய்ந்த தங்கச் சங்கிலியொன்றை ஒரு பைக்குள் வைத்த விட்டு அபிநயாவின் பிறந்த தினத்தன்று உடு பிடைவைகளை அப் பையுள் வைத்துக் கொடுத்தார். அபிநயா அதை வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து பார்த்தார். அதற்குள் பெறுமதி வாய்ந்த தங்கச் சங்கிலி இருந்தது.

உடனே அவள் அதை எடுத்துக் கொண்டு சிவராமனின் வீட்டுக்கு வந்தாள், “ஐயா நீங்கள் எனக்குத் தந்த பரிசுப் பொருட்களுடன் இந்தப் பெறுமதியான தங்கச் சங்கிலியும் இருந்தது. தங்கச் சங்கிலியை வைத்ததை மறந்து பரிசுப் பொருட்களை வைத்துத் தந்து விட்டீர்கள்” என்று கொடுத்தாள்.

“அவள் என்ன செய்வாள் என்று எதிர்பார்த்த சிவராமன் தான் திகைப்புற்றவர் போல நடித்துச் சொன்னார் , “அபிநயா இது என் தந்தையின் தந்தையினுடையது, தந்தையின் தந்தையார் என் தந்தைக்குக் கொடுக்க, அவர் எனக்குத் தர நான் அதை எனது மகளுக்குக் கொடுத்தேன். இது தொலைந்திருந்தால் எனது பரம்பரைச் சொத்து அழிந்து விட்டதென்று நினைப்பேன். மிகவும் நன்றி என்று சொல்லிப் பெருந் தொகையான பணத்தைக் கொடுத்தார். அவள் அதை வாங்கவில்லை. சில வருடங்களின் பின் சிவராமனது மூத்த சகோதரனின் மகன் மூர்த்தி வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த போது அபிநயாவின் அழகில் மயங்கி அவளை விரும்பினான். சிவராமன் மகிழ்வுடன் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார். அதனால் அன்பானவர்களே, உங்கள் பெண் பிள்ளைகளைப் பண்புள்ளவர்களாகவும், ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும் வளர்த்தீர்களானால் அவர்களது வாழ்வு சிறக்கும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

27. வான்குருவிக் கூடரக்கு வாலுலண்டு கோற்றருதல்
தேன்புரிந் தியார்க்குஞ் செயலாகா - தாம்புரீஇ
வல்லவர் வாய்ப்பன வென்னார் ஓரோவொருவர்க்கு
ஒல்காதோ ரொன்று படும்.

“அன்பானவர்களே, தூக்கணாம் குருவியால் கட்டப்படும்
கூட்டையும் ,எறும்புக்களால் கட்டப்படும் அரக்கையும்,
உலண்டு என்னும் புழுவால் நூற்கப்படும் நூலும்,
கோற்புழுவால் செய்யப்படும் கோற் கூடும், தேனீக்களால்
கட்டப்படும் கூடும்,வேறு எவர்களாலும் செய்ய முடியாததாகும்.
பெரும் வல்லவர்களும் செய்யலாம் என்று நினைக்க
மாட்டார்.ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்று எனிது.

“சிவராமன் திடீரென்று சுகவீனமுற்றார், அதனால் அந் நகரில்
உள்ள பிரபலமான தனியார் வைத்தியசாலையில் சேர்த்தனர்.
அவரின் உடலைப் பரிசோதனை செய்த வைத்தியர்கள்
அவரின் சிறுநீரகங்கள் இரண்டும் செயலிழந்து விட்டன
.உடனே ஒரு சிறுநீரகத்தைப் பொருத்துதல் வேண்டும்.
யாரிடமாவது சிறுநீரகத்தைப் பெறுங்கள், சிலர் பணத்திற்காக
சிறுநீரகத்தை விற்பனை செய்வர்” என்றார். சிவராமனின்
உறவினர்கள் சகல பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரப்படுத்தினர்.
சிறுநீரகத்தைத் தருபவர்களுக்கு இருபது இலட்ச ரூபா
சன்மானமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்தனர். எனினும்
யாரும் முன்வரவில்லை .அதனால் சிவராமனின் குடும்பம்

பெருந் துன்பப்பட்டது. அதை அறிந்த சந்திரன் தனது சிறுநீரகத்தில் ஒன்றைக் கொடுக்க முன் வந்தார்”

“வைத்தியர்கள் சிறுநீரகத்தை அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் சிவராமனுக்குப் பொருத்தினர். சுகப்பட்ட சிவராமன் சந்திரனை அழைத்து இருபத்தைந்து இலட்ச ரூபா கொடுத்தார் . அதை வாங்க மறுத்த சந்திரன் சொன்னான். “ஐயா எனது மகளுக்கு நல்ல வாழ்வு அமையாதென்று நான் தினமும் கலங்குவேன், எனது மனைவி தீயவள், அவள் இப்போது சிறையில் இருக்கிறாள், அப்படியான ஒரு பெண்ணின் பிள்ளையை எந்த விதமான எதிர்பார்ப்புமில்லாது உங்கள் சகோதரனின் மகனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்து எனது துயரை போக்கினீர்கள்.இத்தகைய ஒரு பெரு வாழ்வு எனது மகளுக்கு உங்களின் கருணையால் தான் கிடைத்தது. எனது மகளுக்கு நான் திருமணம் பேசவில்லை. எனது இனத்தவரில் மிகவும் கேவலமாக வாழ்பவர் தான் எனது மகளை திருமணம் செய்ய விரும்பினர். ஆனால் இன்று எனது மகள் மகாராணி ,இந்த நல்ல குணம் உங்களைத் தவிர யாருக்கும் வராது. அத்தகைய மகானிடம் நான் பணம் பெறலாமா? பெற்றால் என் மகளின் வாழ்வு நாசமாகி விடும்.” என்று அழுதான் சந்திரன். ஆகவே அன்பானவர்களே ,எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் செய்யமாட்டார்கள், செய்யவும் முன் வரமாட்டார்கள், எவரும் செய்ய முடியாதவற்றைச் செய்ய முயற்சியுங்கள் என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

28. அறனட்டான் நன்னெறிக்கண் நிற்க அடங்காப்
புறனட்டான் புன்னெறிப்போ காது – புறனட்டான்
கண்டெடுத்துக் கட்களவு சூது கருத்தினால்
பண்டெடுத்துக் காட்டும் பயின்று.

“அன்பானவர்களே அறத்தை விரும்பியவன் தீய செயல்
எதனையும் செய்ய மாட்டான். அற வழியில் வாழ விரும்பாத
தீயவன் கள்ளருந்துவான், களவெடுப்பான், சூதாடுவான் ,
அதனால் பெறும் நிலையில்லாத இன்பங்களின் சுவையைப்
பற்றி அறவழியில் வாழும் வறியவர்களுக்குக் கூறி
அவர்களையும் கெடுக்க நினைப்பான்.”

“சந்திரன் அறவழியில் நடப்பான்.பாண்டியன் தீயவன் ,சந்திரன்
மனைவியைப் பிரிந்து கஷ்டப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
போது சொன்னான், “சந்திரா உனது மனைவி தீயவள் என்று
வெறுத்தொதுக்கி விட்டுத் தனியே வாழ்ந்து கஷ்டப்படுகிறாய்.
தில்லையம்பலத்தின் மனைவியும் மது அருந்துபவள்.
வாய்க்காரி, பிறரை இகழ்பவள். ஆனால் தில்லையம்பலம்
அவளை அவள் போக்கில் விட்டு விட்டு இன்பமாக
வாழ்கிறான்.அவள் நேற்றுப் பட்டணத்தில் செல்வந்தர் ஒருவரது
பணத்தைத் திருடி மதுவும் மாமிசமும் வாங்கி வந்தாள்.
அதைத் தில்லையம்பலம் பாராட்டினான். அவள் வாங்கி வந்த
மதுபானத்தை ஆசை தீரக் குடித்தான். அவள் சுவையாக
காய்ச்சிக் கொடுத்த மாமிசத்தை உண்டான். எனக்கும்

தந்தான். ஒழுக்கமாக வாழ்ந்தால் கஞ்சி கூடக் குடிக்க முடியாது. இப்போ நீ படும் கஷ்டம் உனக்குத் தான் தெரியும்.நீ நேற்றிரவு உனது உணவை உன் மகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு நீ தண்ணீர் குடித்து விட்டுப் படுத்தாய். நான் தற்செயலாக தில்லையம்பலத்தின் வீட்டுக்குச் சென்றேன். போதியளவு மதுபானம் குடிக்கத் தந்தான். வேண்டாம், வேண்டாம் என்று சொல்லச் சொல்ல உணவும் தந்தான். இவற்றை உழைத்து வாங்க எவ்வளவு பணம் தேவை.இதை நீ உணராமல் ஒழுக்கம், ஒழுக்கம் என்று வாழ்கிறாய்” என்று சொன்னது அவன் காதில் ஒலித்தது. “நான் ஒழுக்கமாக வாழ்ந்ததால் எனது மகள் மகாராணியாக வாழ்கிறாள் .அதனால் பெரும் சுக போகம் எனக்கும் கிடைக்கிறது. மகாராஜாக்கள் செல்லும் சொகுசு வாகனத்தில் எனது மகளுடன் நானும் பயணிக்கிறேன். தீயவை செய்தால் இன்பம் அனுபவிக்கலாம் என்று துணிந்து தீயவற்றைச் செய்த தில்லையம்பலமும் மனைவியும் கோவில் மடத்தில் உண்கின்றனர்.வீதியில் பிச்சை எடுக்கின்றனர். இது தான் தர்மத்தின் செயல்” என்று நினைத்தான் சந்திரன். ஆகவே அன்பானவர்களே தீய செயல்களைச் செய்யாதீர்கள். தீய செயல்கள் நீங்கள் செய்த செயல்களைப் பொறுத்து பயன் தரும், என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

29. ஆணாக்கம் வேண்டாதான் ஆசான் அவற்கியைந்த மாணாக்கன் அன்பான் வழிபடுவான்- மாணாக்கன்

**கற்பனைத்து மூன்றுங் கடிந்தான் கடியாதான்
நிற்பனைத்தும் நெஞ்சிற்கோர் நோய்.**

“அன்பானவர்களே, பிரமச்சாரியத்தைக் காப்பவன் தான் நல்லாசிரியரின் நன் மாணாக்கன். மாணாக்கர்கள் இரு வகையினர். ஒரு வகை மாணவர்கள் ஆசிரியரின் மீது அளவில்லாத அன்பை வைத்திருப்பார்கள். இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஆசிரியர்களைத் தெய்வமாக வழிபடுவார்கள். கற்கும் வரை காமம், வெகுளி ,மயக்கம் என்ற முக்குற்றங்களுக்கும் ஆளாகாத மாணவனே மேலான மாணவர்கள். அவற்றுக்காட்படுபவர்கள் கற்பித்த ஆசிரியருக்கு நோய் போன்றவர்கள்.”

“அம்பலவாணர் தலை சிறந்த ஆசிரியர்.அவர் கற்க வேண்டிய நூல்களையெல்லாம் கற்றுணர்ந்தவர். அந் நூல்களில் கூறியபடி வாழ்பவர்.அனுட்டானங்களை ஒழுங்காகச் செய்பவர் .அவரிடம் பல மாணவர்கள் கல்வி கற்றனர்.மதிவதனன் கற்கும் போது வதனா என்னும் அழகிய பெண்ணைக் காதலித்தான். அவன் பெரிய தனவந்தனின் மகன். அதுபோல வதனாவும் பெருந் தனவந்தனின் மகள்.பெற்றோர்கள் இருவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அவன் அப்பொழுது அம்பலவாணனிடம் கற்றுக் கொண்டிருந்தான். திருமணத்தின் பின் அவன் கற்பதற்காக வந்த போது அம்பலவாணர் சொன்னார். “ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒவ்வொரு பருவம்

உண்டு ,பிரமச்சரிய பருவத்தில் கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று விடல் வேண்டும், நீ இன்னும் கற்க வேண்டியவற்றில் அரைவாசியைக் கூடக் கற்கவில்லை. பிரமச்சாரிக்குத் தான் நான் கற்பிப்பேன். குடும்பத்தினருக்கு சிறுதொண்டன் மாலை வேளைகளில் மடத்தில் கற்பிக்கிறார். அங்கு சென்று கல்” என்றார்.

“சில நாட்கள் செல்ல அம்பலவாணருக்கு மாணவர்கள் ஒரு விழா எடுத்தனர். தணிகாசலத்தின் தலமையில் விழா நடைபெற்றது.அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் அவரைப் பல்லக்கில் வைத்துச் சுமந்து வந்தனர். சிலர் அவருக்கு வேட்டி சால்லை கொடுத்து மாலை அணிவித்தனர். மூன்று மாணவர்கள் அவரது பாதங்களைக் கழுவி, அவரை அழைத்துச் சென்று ஆசனத்தில் அமர்த்தி, அவரது பாதங்களைத் தூய துணியால் துடைத்து, சாம்பிராணிப் புகை காட்டிப் பின்னர் மாலை அணிவித்து, தீபங் காட்டி, அவரது பாதங்களைத் தமது தலையில் தூக்கி வைத்தனர். பின்பு அவரது பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினர்.நன் மாணாக்கர் இரு வகைப்படுவர்,ஒருவகை மாணாக்கர் தம்மை விட ஆசிரியர் மேல் அன்பு வைத்திருப்பர்.மறுவகை மாணவர்கள் தனது தெய்வம் தனது ஆசிரியர் என்றுணர்ந்து கடவுளுக்கு செய்யும் கிரியைகளை முறைப்படி ஆசிரியருக்கும் செய்வர்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

30. நெய்தன் முகிழ்த்துணை யாங்குடுமி நேர்மயிரும்
உய்தல் ஒருதிங்கள் நாளாகும் - செய்தல்
நுணங்குநூல் ஓதுதல் கேட்டல்மா ணாக்கர்
வணங்கி வலங்கொண்டு வந்து.

“அன்பானவர்களே, கற்கும் மாணவனது குடுமி நெய்தல் மொட்டளவாக இருத்தல் வேண்டும். அவன் மாதம் ஒருமுறையாவது முழுகுதல் வேண்டும். மாணவர்கள் வலப் புறமாக ஆசிரியரைச் சுற்றி வந்து தொழுதல் வேண்டும். பாக்களை ஓதுவதும், ஆசிரியர் சொல்வதை அவதானத்துடன் கேட்டலும் மாணவனது கடமைகள் ஆகும்.”

“முற்காலத்தில் ஆசிரியர்களிடம் கற்கும் மாணவர்கள் குடுமி வைத்திருப்பர். ஊரில் குடுமி வைத்திருக்கும் இளைஞர்கள் கற்கிறார்கள் என்று அதனால் எல்லோருக்கும் தெரியும். மாணவர்கள் பாக்களை ராகத்துடன் ஓதுதல் வேண்டும். ஆசிரியர் சொல்வதை விளங்கிக் கொள்வதோடு, அதை மறவாமலும் இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர்களைத் தெய்வமாகக் கருதி வணங்குதல் வேண்டும். அம்பலவாணர் ஒழுக்க விதிகளைக் கடுமையாக கடைப்பிடிப்பவர். உரிய நேரத்தில் உரிய கல்விச் செயற்பாடுகளைச் செய்யாத மாணவர்களை அவர் அன்புடன் கண்டிப்பார். அடுத்த முறையும் செய்யாவிட்டால் அவனை வகுப்பில் இருந்து நீக்கி விடுவர். மாணவர்களது உடையும், உடலும், உடல் உறுப்புக்களும்

எவ்வேளையிலும் சுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும். குடுமி நெய்தல் பூவின் மொட்டளவாக இருத்தல் வேண்டும். சில மாணவர்கள் பெரிதாகக் குடுமி வைத்திருந்தால் அதை அவர் வெட்டி விடுவார். அன்புடன் அவர் கண்டிப்பதால் மாணவர்கள் எவரும் அவரிடம் தண்டனை பெறுவதில்லை. அம்பலவாணரைப் போன்ற ஆசிரியர்கள் பலர் உருவாகுதல் வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

31. ஒருவான் அறிவானும் எல்லாம்யா தொன்றும்

ஒருவர் அறியாதவனும் -ஒருவன் குணனடங்கக் குற்றமில் லானாம் ஒருவன் கணனடங்கக் கற்றானு மில்.

“உலகிலுள்ள எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன் யாருமில்லை, அது போல ஏதும் அறியாதவனும் எவனுமில்லை. குற்றம் இல்லாதவனும் இல்லை. எல்லாக் கல்வியையும் கற்றவனும் உலகில் இல்லை”

“அன்பானவர்களே, நாகநாதன் அம்பலவாணரின் சிறந்த மாணவன். அவனுடைய ஒரே ஒரு மகன் சிவச்செல்வன். ஒரு பிள்ளை என்பதால் அவனும் மனைவியும் செல்லங் கொடுத்து வளர்த்து விட்டனர். சிவச் செல்வன் அம்பலவாணரிடம் கற்று வந்தான். மிகவும் செல்லமாக வளர்ந்த சிவச்செல்வன் அம்பலவாணர் மீது எல்லை கடந்த அன்பு வைத்திருந்தான். அதனால் அவர் கூறும் செயல்களை அவன் உடனே செய்து

முடித்து விடுவான். மிகுந்த புத்திக் கூர்மை உள்ள அவன் விளையாட்டுப் பிள்ளையாகவே வளர்ந்தான். இதனால் கவலைப்பட்ட நாகநாதன் தனது குருவான அம்பலவாணரிடம் வந்து அவரது பாதங்களைப் பணிந்து விட்டு அவரருகே நின்றான். அம்பலவாணர் அவனது முகத்தைப் பார்த்தார். அது கவலையால் கறுத்திருந்தது. அது சிவச்செல்வனது செயல்களால் தான் என்று அம்பலவாணருக்குத் தெரிந்தது.

“ஐயா எனது மகனை நினைத்து நானும் மனைவியும் மிகுந்த கவலை கொண்டுள்ளோம். அவன் எமது சொற்களைக் கேட்பதில்லை, படிப்பதில்லை, படிக்கச் சொன்னால் எம்மை வெறுக்கிறான். கணித பாடம் தெரியாது ,வாசிக்கத் தெரியாது, எழுதத் தெரியாது,” அழுதான் நாகநாதன்.

“மகனே, அழாதே, எல்லாம் அறிந்தவன் எவனுமில்லை, அது போல எல்லாம் தெரிந்தவனும் யாருமில்லை, குற்றமில்லாதவனும் இல்லை, குற்றமில்லாமல் கற்றவனும் இல்லை, ஆனால் இவர்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழ்கிறார்கள். உன்னுடன் கற்கும் போது மூடன், முட்டாள்தன், முரடன் என்று பெற்றோராலும், நண்பர்களாலும் சொல்லப்பட்ட சிதம்பரம் இன்று பெரும் தனவந்தன், அறிவாளி, பரோபகாரி .அது போல எல்லாம் அந்தந்த நேரம் வரும், சிவச்செல்வன் செல்லம் காரணமாக அப்படி நடக்கிறான். அவன் கெட்டிக்காரன்” என்ற அம்பலவாணர் சிவச்செல்வனை அழைத்துக் கணிதத்தில் கேள்வி கேட்டார். புத்தகத்தை

எடுத்து வாசிக்கச் சொன்னார், மனனம் செய்த செய்யுள்கள் பலவற்றையும் கேட்டார்,உடனே அவன் ஒழுங்காகச் சொன்னான். “நாகநாதன், ஒருபோதும் ஒருவனது செயற்பாட்டை கொண்டு முடிவெடாது ஆராய்ந்த பின்பே முடிவெடுத்தல் வேண்டும்” என்றார் .நாகநாதன் மகிழ்வுடன் சென்றான்.ஆகவே அன்பானவர்களே யாரையும் உங்கள் எண்ணப்படி முடிவு செய்யாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

32. உயிர்நோய்செய்யாமை உறுநோய் மறத்தல்
செயிர்நோய் பிற்கட்செய் யாமை- செயிர்நோய்
விழைவு வெகுளி இவைவிடுவா னாயின்
இழிவன் றினிது தவம்.

“பிறிதொரு உயிருக்குத் துன்பம் செய்யாமலும், தனக்குப் பிறர் துன்பம் செய்தால் அதைப் பொறுத்து மறத்தலும், குற்றங்களைச் செய்யத் தூண்டும் சினத்தையும் அவாவையும் விட்டு நீங்கி வாழ்தலும் இனிமையான தவத்தை விடச் சிறந்தது”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் அம்பலவாணரின் மாணவர்களில் ஒருவன். அவன் ஒரு போதும் அம்பலவாணரின் சொல்லைக் கேட்பதில்லை. செய்யக் கூடாத செயலையெல்லாம் செய்தான். அதனால் அவனோடு நட்பு வைக்க அவ்வூர் இளைஞர்களைப் பெற்றோர் அனுமதிப்பதில்லை. அதனால் சிதம்பரத்தின் அட்டகாசங்கள் அதிகரித்தது. அதனால் அவனை ஊரவர்கள்

முட்டாள், முரடன் ,அறிவில்லாதவன் என்றனர். ஆனால் அம்பலவாணர் வெறுக்கவில்லை, சிதம்பரத்தின் பெற்றோர் அடிக்கடி அம்பலவாணரிடம் வந்து குறைப்படுவர். பிள்ளைகளில் சிலர் செய்யக் கூடாத செயல்களை எல்லாம் ஆராயாது கூறி விடுவார்கள். இதற்கு ஏதோ ஒரு உளத் தாக்கம் இருத்தல் வேண்டும். அதைக் கண்டுபிடித்து நான் திருத்துவேன். கற்கக் கூடிய பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கத் தேவையில்லை. ஒழுக்கமுள்ள பிள்ளைகளுக்கு ஒழுக்கத்தைப் போதிக்கத் தேவையில்லை. கற்க முடியாதவர்களுக்கு கல்வியூட்டுவதும், ஒழுக்கமில்லாதவர்களுக்கு ஒழுக்கத்தை உணர்த்துவதும் தான் ஆசிரியப் பணி. நீங்கள் கவலைப்படாது செல்லுங்கள், நான் அவனைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன்” என்பார்.

“அதன்படி அம்பலவாணர் தன் நேரத்தின் பெரும்பகுதியைச் சிதம்பரத்துடன் செலவிட்டார். அவர் நினைத்தது போல இன்று சிதம்பரம் வாழ்கிறான். உயிர்களை வதைத்த அவன் இப்போது புலால் உண்பதில்லை. தனக்குத் தீமை செய்யாதவர்களையும் அச்சுறுத்தித் தாக்கியவன் இன்று யாராவது தேவையின்றி அடித்தாலும் அது தன் முன்வினைப் பயன் என்று நினைத்து அடங்கிப் போகிறான். எதிரிகளுக்கும் உதவி செய்கிறான். அவன் பிறர் மீது கோபங் கொள்வதில்லை. பிறரின் பொருட்கள் மீது ஆசைப்படுவதில்லை.கள்ளருந்துவதில்லை,சூதாடுவதில்லை, அதனால் அவன் மக்களால் மதிக்கப்படுகிறான்,அம்பலவாணர்

தனது சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவன் சிதம்பரம் என்றும், அவனது வாழ்க்கை துறவு வாழ்க்கை என்றும் கூறுகிறார். ஆகையால் அன்பானவர்களே, பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாது வாழுங்கள். அவாவும் சினமும் தான் பிறருக்குக் கேடு செய்வது, அதனால் பற்றுக்கள் இன்றி வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

33. **வேட்பவன் பார்ப்பான் விளங்கிழைக்குக் கற்புடைமை**
கேட்பவன் கேடில் பெரும்புலவன் - பாட்டவன்
சிந்தையா னாகுஞ் சிறந்தது உலகினுள்
தந்தையா னாகுங் குலம்.

“வேள்வி செய்பவன் பார்ப்பான், சிறந்த அணிகலன்களை அணியும் பெண்ணுக்குக் கற்பே சிறந்த ஆபரணம், பல நூல்களைப் பற்றி ஆசிரியன் கூறும்போது கிரகித்துக் கேட்பவன் பெரும்புலவன், அவனால் பாடப்படும் பாட்டு உலகினருக்குச் சிறப்பைத் தரும், தந்தையின் சிறப்புக் குலத்தை மேலோங்கச் செய்யும்”

“அன்பானவர்களே, மக்களின் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காகக் கிரியைகள் செய்பவன் பிராமணன், அழகிய இளம் பெண்கள் வெவ்வேறு வகையான ஆபரணங்களை அணிந்தாலும், அவர்களுக்குச் சிறப்பையும், மேன்மையையும் கொடுப்பது கற்பு என்ற அணிகலன், சிதம்பரம் அம்பலவாணரிடம் நூற் பொருளை அவதானமாகக் கேட்கத் தொடங்கினான். அதனால் அவன் பெரும் புலமை பெற்றான். அதனால் அம்பலவாணர்

தானில்லாத வேளைகளில் சிதம்பரத்தைக் கொண்டே தனது மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பார். மாணவர்களும் அம்பலவாணரிடம் கற்பதை விடச் சிதம்பரமிடமே கற்க விரும்பினர். சிதம்பரம் பழைய நூல்களிலுள்ள தத்துவங்களுக்குப் புதுப்புதுக் கருத்துக்கள் சொன்னான். பின்மேடைகளிலும் அக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தினான். அதனால் மக்கள் அவனது கருத்துக்களைப் பாராட்டினார். அவன் பேசும் இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று அவன் உரையாற்றுவதைக் கேட்டனர். அறிஞர்கள், அவனது கருத்துக்களை ஆராய்ந்தனர், அதில் உண்மைகள் இருந்ததால் அவனைப் போற்றினர்.”

“ஒருநாள் சிதம்பரத்தின் தந்தை வந்து அம்பலவாணருக்குச் சொன்னார், “ஐயா ,முன்பு எனது மகனின் போக்கைக் கண்டு நான் பெருந் துன்பப்பட்டேன், ஒரு குலத்தைச் சிறப்பித்து மேலோங்கச் செய்பவன் தந்தை.தந்தையாக இருந்து என்னால் சிதம்பரத்தின் நல்வாழ்விற்கு உதவ முடியவில்லையே என்று துயருற்றேன். இன்று அந்தத் துயரம் போய்விட்டது. சிதம்பரம் பெரும் புலமை பெற்றவனாகி விட்டான். அதனால் நான் மகிழ்ச்சியுடன் பெருமைப்படுகிறேன், எல்லாம் உங்கள் செயல்” என்றார்.

“இல்லை வித்தின் சிறப்புப் பயிரில் தெரியும், வேரின் தன்மை அதன் முளையில் தெரியும்.அதுபோலத் தந்தையின் குலப்

பெருமை தனயனில் தெரியும், அது தான் நடைபெற்றுள்ளது என்றார் அம்பலவாணர்.எனவே அன்பானவர்களே,உங்கள் குலப் பெருமையைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

34. வைப்பானே வள்ளல் வழங்குவான் வாணிகன்
உய்ப்பானே ஆசான் உயர்கதிக்கு –உய்ப்பான்
உடம்பினார் வேலி யொருப்படுத்தாண் ஆரத்
தொடங்கானேற் சேறல் துணிவு.

“பிறருக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பொருளைத் தேடி வைத்திருப்பவன் வள்ளல், தேடி வைத்த பொருளை பயனோடு வழங்குவவன் வணிகனாவான். மாணவர்களை மேன்மையடையச் செய்பவன் ஆசிரியன், மாணவனின் நலனில் அக்கறைப்பட்டு ஊனையும் உண்ணாது வாழும் ஆசிரியன் முத்தியடைவது உறுதி”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் கோடீஸ்வரன் ,பொருட்கள் யாவும் மலை போல அவனது களஞ்சியத்தில் குவிந்திருக்கும் அவற்றின் பெரும் பகுதியை அன்னதானம் செய்வான், அத்துடன் தான் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பொருட்களில் ஒரு பகுதியை அவன் விற்பனை செய்வான். இதனால் அவளை மக்கள் வள்ளல் என்று அழைப்பர்.பொருட்களை அவன் நீதியான விலையில் விற்பனை செய்வதால் வியாபாரிகள்

வாணிகன் என்று அழைப்பார். சிதம்பரம் பகல் நேரங்களில் வியாபாரத்தைக் கவனிப்பான், இரவு ஆனதும் தான் கட்டிய பாடசாலைக்குச் சென்று இலவசமாக மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பான், அவன் கல்வியில் பெரும் புலமை பெற்றிருந்ததன் காரணமாக அவனிடம் அறிஞர்களும் வந்து தமக்குத் தெரியாததைக் கேட்டுத் தெளிவடைவர். மாணவர்கள் நலனில் தனது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தும் சிதம்பரம் வறிய மாணவர்களுக்கு கற்றல் உபகரணங்களும், சீருடையும் உணவும் கொடுப்பான். இதனால் அவனை ஊரவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். இளமையில் அறியாமை காரணமாக மது அருந்தி மாமிசம் உண்ட சிதம்பரம் பின் அவற்றை விட்டு விட்டுத் துறவியானான். அவனைக் காணும் வேளைகளில் அம்பலவாணர் சொல்வார், “மகனே, உனது நடத்தைகளைப் பார்த்தால் இனி உனக்குப் பிறவிகளே இல்லை, நீ பாக்கியவான் ” என்பார். அதனால் இங்குள்ள ஆசிரியர்கள் “ஊனை மறந்து மாணவர்களின் நலனில் அக்கறை கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

35. வைத்தனால் ஆகும் வசைவணக்கம் நன்றாகச் செய்ததனால் ஆகுஞ் செழுங்குலமுன் - செய்த பொருளினால் ஆகுமாம் போகம் நெகிழ்ந்த அருளினால் ஆகும் அறம்.

“ஓருவன் தீயவார்த்தைகளால் இன்னொருவனைத் திட்டினால் வசை உண்டாகும்,மதித்து இனிய வார்த்தை பேசினால் புகழும் ,மேன்மையும் உண்டாகும், செல்வத்தை தேடினால் இன்பம் உண்டாகும், மனம் நெகிழ்ந்து உதவினால் தருமம் உண்டாகும்”

“அன்பானவர்களே, விவேகானந்தன் பெருங் குடிகாரன் ,அவன் வசதியுள்ளவன்,அதனால் பல தீயவர்கள் அவனுடன் சேர்ந்திருந்தனர்.யாராவது அவனைப் பற்றி ஏதாவது சொன்னால் அவர்கள் அதை அவனுக்குச் சொல்லி விடுவார்கள்.அதற்காக அவன் அவர்களுக்கு மதுபானம் வாங்கிக் கொடுப்பான், இதனால் ஊரவர்கள் எவரும் அவனுடன் பிரச்சனைப்படுவதில்லை. அந்த ஊரில் வாழும் கருணைநாதன் என்றொரு வர்த்தகருக்கு ஏனோ விவேகானந்தனைப் பிடிப்பதில்லை.அதனால் அவன் விவேகானந்தனுடன் பிரச்சனைப்படுவான். அன்று விவேகானந்தன் நன்றாகக் குடித்து விட்டு வரும்போது கருணைநாதனின் மனைவியுடன் அவன் வழியிற் பிரச்சனைப்பட்டான்.விவேகானந்தன் குடிகாரன் என்றாலும், நாணயமானவன்,தன்னை விவேகானந்தன் கேவலமாகத் திட்டியதாக கருணைநாதனின் மனைவி கருணைநாதனுக்கு கூறினாள்.அதனால் ஆத்திரமடைந்த கருணைநாதன் விவகானந்தனைத் தேடிச் சென்றான். வழியில் சிதம்பரத்தைக்

கண்ட கருணைநாதன் விவேகானந்தன் தனது மனைவியைக் கேவலமாகப் பேசியதைச் சொல்லி விட்டு விவேகானந்தனை தேடிச் சென்றான். மது அருந்தும் இடத்தில் இருந்த விவேகானந்தனைக் கண்ட கருணைநாதன் அவனைக் கண்டபடி திட்டி அவனுக்கு அடிக்கச் சென்றான். “நான் உனது மனைவியைப் பற்றியோ, உன்னைப் பற்றியோ எதுவும் பேசவில்லை, நான் கதிரமலையுடன் பிரச்சனைப்படும் போது உனது மனைவி தெருவால் சென்றவள், நான் பேசியது கதிரமலையைத் தான், அவள் அதைத் தவறாகப் புரிந்து விட்டாள் என்றான் விவேகானந்தன்”

“இல்லை, நீ என்னைத் தான் ஏசினாய்” என்று கூறி அவனுடன் சண்டைக்குப் போனான். மதுபான சாலையில் நின்றவர்கள் அவர்களை விலத்தி விட்டனர். அப்போது விவேகானந்தன் சொன்னான். “உன்னுடைய மனைவியை நம்பி எனக்கு அடிக்க வருகிறாய், மனைவியென்பவள் கணவனின் குணமறிந்தவள், அவனுக்கு என்னென்ன சொல்ல வேண்டும், என்னென்ன சொல்லக் கூடாது என்று தெரிய வேண்டும், உனது மனைவி திறமானவளா? அவள் முன்பு ஒருவனைக் காதலித்தவள், என்னென்ன நடந்ததோ தெரியாது, அப்படிப்பட்டவளை நம்பி வாறாய்” என்றான். கருணைநாதனுக்கு உடை நழுவி விழுந்ததைப் போலிருந்தது. அப்போது அவ் வீதியால் சிதம்பரம் மோட்டார் வண்டிலில் வந்தார். அதைக் கண்ட விவேகானந்தன் மதுபானசாலைக்குள் சென்று

மறைந்தான். அதனால் அன்பானவர்களே, மற்றவர்களைக் கேலி செய்தால் அவர்கள் வசை சொல்வார்கள். எதிரிகளை மன்னித்தால் அவர்கள் அன்பு காட்டுவார்கள் என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

36. இல்லியலார் நல்லறமும் ஏனைத் துறவறமும்
நல்லியலின் நாடி உரைக்குங்கால் - நல்லியல்
தானத்தால் போகம் தவத்தால் சுவர்க்கமாம்
ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு.

“இல் வாழ்வோர் செய்யும் நல்லறங்களும், துறந்தோர் செய்யும் நல்லறங்களும் ஆராய்ந்து பார்ப்பின் இல்லறந்தானது கொடையால் செல்வ நுகர்ச்சியும், துறந்தோர் செய்யும் தவத்தால் சுவர்க்கமும், ஞானத்தால் வீடு பேறும் கிடைக்கும்.

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் வாணிபம் செய்து வந்தார். அவருக்குத் திடீரென்று விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை உண்டானது. அதனால் அவர் பெருந் தொகையான வயல் நிலத்தை வாங்க விரும்பினார். அவ்வூரில் வாழ்ந்த சிவலிங்கராசா என்பவர் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தார். அவர் கடந்த சில வருடங்களாக பெருஞ் செலவு செய்து விதைத்தும், விதைத்த நெல் கூட விளைச்சலாகக் கிடைக்கவில்லை, அதனால் அவர் தனது வயலை விற்க விரும்பினார். சிவலிங்கராசாவின் மூத்த சகோதரன் காணித் தகராறு காரணமாக சூனியம் செய்து விட்டானென்றும்,

அதனால் தான் வயல் விளையவில்லை என்றும் மக்கள் கதைத்தனர், இருப்பினும் அதை வாங்க சிதம்பரம் முடிவு செய்தார். இனத்தவர்களும் ,ஊரவர்களும் தடுத்த போதும் அவர் கேளாது வயலை வாங்கி விதைத்தார். அம்முறை அவருக்கு பெரிய விளைச்சல் கிடைத்தது. இல் வாழ்வான் முறைப்படி வாழ்ந்து தான தர்மங்களைச் செய்வானேயானால் அவனிடம் செல்வம் குவியும். அது தான் நடந்தது. அது போலத் தவம் செய்வோர் முறைப்படி தவம் செய்தால் மோட்சத்தை அடைவர். அதனால் இல் வாழ்வோராகிய நீங்கள் தான தருமங்கள் செய்யுங்கள். செய்வதை விடப் பல மடங்கு செல்வம் உங்களை வந்தடையும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

37. மயிர்வனப்பும் கண்கவரும் மார்பின் வனப்பும்
 உகிர்வனப்பும் காதின் வனப்பும் - செயிர்தீர்ந்த
 பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த
 சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.

“தலைமயிரின் அழகும், கண்டவர்களை மயக்கும் மார்பின் அழகும், நகங்களின் அழகும், காதின் அழகும், குற்றம் நீங்கிய பல்லின் அழகும் அழகல்ல. நூல்களுக்குப் பொருந்திய சொல்லழகே அழகாகும்.”

“அனபானவர்களே, பலர் முன்னிலையில் விவேகானந்தன் தனது மனைவியைப் பற்றிக் கேவலமாகக் கதைத்தது கருணைநாதனுக்குப் பெரும் அவமானமாக இருந்தது. அத்துடன் தனது மனைவி வேற்றூராவள். கல்யாணத் தரகர் மூலம் தான் அவளை அவன் பெண் பார்த்து அவன் திருமணம் செய்தான். அதனால் அவளைப் பற்றி அவனுக்கு எதுவும் தெரியாது. அவள் முன்பு யாரையாவது காதலித்திருப்பாளோ என்ற ஐயம் அவனது மனதில் எழுந்து அச்சுறுத்தியது. அதனால் மனம் கலங்கிய கருணைநாதன் சிதம்பரத்திடம் சென்றான். சிதம்பரம் அவனின் உறவினன். மிகவும் கவலையுடன் வந்த கருணைநாதனைப் பார்க்க அவருக்கு வேதனையாக இருந்தது. “கருணா நீ கற்றவன். கற்றவன் கற்றபடி வாழ வேண்டும். விவேகானந்தன் குடிசாரன், தீயவன், எதையும் ஆராயாது பேசுவன், அதனால் பல பிரச்சனைகள் ஊரில் வந்து பெரும் கலகமாக மாறியதை நீ அறிவாய். அவன் தீயவனென்று தெரிந்த உறவினர்கள் பலர் அவனைப் பற்றிக் கதைப்பதில்லை. அதனால் அவனும் அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. அழகென்பது தலைமயிரின் அழகல்ல, மார்பின் அழகல்ல, பற்களின் அழகல்ல, கண்களின் அழகல்ல, செல்வத்தின் அழகும்ல்ல, கற்ற கல்வியின் படி வாழும் அழகே அழகு. அதற்காக நாம் சொற்களை அளந்து பேசவேண்டும். சொற்கள் உயிருள்ளவை, சாகாவரம் பெற்றவை, நினைக்கும் தோறும் உணர்வைப் பெருக்குபவை, கற்றவன் இவற்றை உணர்ந்து வாழ்ந்தால் தான் நிம்மதியாக வாழலாம். உனது மனைவி எனது

நெருங்கிய இனத்தவள். மிகவும் நல்லவள் ,பண்பான குடும்பத்தில் பிறந்தவள். விவேகானந்தன் அன்று உன்னைப் பற்றிப் பேசவில்லை.அவன் தினமும் பலருடன் முரண்படுபவன். உனது மனைவி தான் அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொண்டாள்.அவள் கற்காதவள்,நீ கற்றவன். எதையும் ஆராயாது பேசக் கூடாது. கற்றவர்கள் கற்றபடி வாழவேண்டும். நீ இதுவரை அப்படி வாழவில்லை, இனியாவது கற்றபடி வாழ். அது தான் உனக்கும் உன் குடும்பத்திற்கும் பெருமை” என்றார் சிதம்பரம். இங்குள்ள கற்றவர்களும் கற்றபடி வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

38. தொழீஇ அடவுண்ணார் தோழரில் துஞ்சார்
வழீஇய பிற்பொருளை வெளவார் -கெழீஇக்
கலந்தபின் கீழ்காணார் காணாய் மடவாய்
புலந்தபின் போற்றார் புலை.

“வேலைக்காரி சமைத்ததை அறிவுடையவர்கள் உண்ண மாட்டார்கள்.நண்பரது வீட்டில் தனியே சென்று உறங்க மாட்டார்கள். மறந்து பிறரது பொருளை விரும்பமாட்டார்கள். தனக்குப் பிடித்தவரைத் தழுவி இன்பங் காண்பார். தான் தழுபுபவர் கீழானவரானாலும் அவரது கீழான குணத்தைப் பற்றி ஆராய மாட்டார்கள். பகைவர்களை எதிர்க்கும் போது அவர்களது கீழ்மையான குணத்தையே வெறுப்பார்”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரத்தின் மனைவிக்கு அன்று திடீரென நோய் கண்டது. அவர் தனது மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு வைத்தியசாலைக்குச் சென்றார். வைத்தியர் கடைசி மூன்று தினங்களாவது வைத்தியசாலையில் தங்கிச் சிகிச்சை பெற வேண்டுமென்று கூறினார். அதனால் தனது மனைவியை வைத்தியசாலையில் அனுமதித்து விட்டுத் தனது உயிர் நண்பரான விநாயகமூர்த்தியின் வீட்டுக்கு வந்தார். அவருக்குக் கடுமையாகப் பசித்தது. அங்கு சென்றால் உண்டு விட்டு மனைவிக்கும் எடுத்துச் செல்லலாம் என்று நினைத்தார். விநாயகமூர்த்தி வீட்டில் இல்லை. அவரைக் கண்டவிநாயகமூர்த்தியின் மனைவி உள்ளே வருமாறு அழைத்தாள். அவர் உள்ளே செல்லவில்லை, “பத்து நிமிடங்களில் வந்து விடுவார் என்று விநாயகமூர்த்தியின் மனைவி சொன்னாள். அவர் உள்ளே செல்லாது தனது வீட்டுக்கு வந்தார். வீட்டில் விவேகானந்தன் இருந்தான். அவனது பிரச்சனையைக் கேட்டுவிட்டு உள்ளே சென்று வேலைக்காரியிடம் விவேகானந்தனுக்கு உணவு கொடுக்கும்படி கூறிவிட்டு அறைக்குள்ளே சென்று வாழைப்பழங்களைப் பிடுங்கி உண்டு விட்டு, மோர் குடித்தார். அவரது பசி அடங்கியது, அப்போது விநாயகமூர்த்தி வந்தார். “வீட்டுக்கு வந்த உனக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் தங்க முடியவில்லை. அக்கா வைத்தியசாலையில் தங்கியிருப்பதாக அறிந்து அவாவுக்கு மனைவியிடம் உணவு அனுப்பினேன். இந்தா சோறு ,கொண்டு

பொய் சாப்பிடு ,நீ விசித்திரமான மனிதன். வேலைக்காரி சமைத்ததை சாப்பிடாய், நண்பர் வீடானாலும் அவரில்லாவிட்டால் தங்கமாட்டாய், மனிதரை வெறுக்கமாட்டாய்,அவரின் குணத்தை வெறுப்பாய், விவேகானந்தன் எல்லோரையும் கண்டபடி ஏசுவான், உன்னை மறந்தும் குறை சொல்ல மாட்டான்,அவனது தீய குணங்களை நீ கண்டித்தால் பொறுத்துக் கொள்வான். மற்றவர்கள் பார்த்தாலே அவனுக்குப் பிடிக்காது” என்றார். சிதம்பரம் பூரிப்புடன் சிரித்தார். அதனால் அன்பானவர்களே, எதிரியையும் நேசியுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

39. பொய்யாமை நன்று பொருள்நன்று உயிர்நோவக் கொல்லாமை நன்று கொழிக்குங்கால்- பல்லார்முன் பேணாமை பேணுந் தகைய சிறிதெனினும் மாணாமை மாண்டார் மனம்.

“பொய் பேசாதிருத்தல் நன்று, தனது முயற்சியால் வரும் பொருள் நன்று,பிறிதோர் உயிரைக் கொல்லாமை நன்று,தான் விரும்புவற்றைப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாதிருத்தல் நன்று, தவசிகள் இல்லற வாழ்வை விரும்பாமை நன்று.”

“அன்பானவர்களே,சிதம்பரத்திற்குப் பொய் பேசுபவர்களைப் பிடிக்காது, சிதம்பரத்தின் வர்த்தக நிலையத்தில்

முகாமையாளராகப் பணிபுரிபவர் தில்லைநாதன். மிகவும் வசதியானவர், இருப்பினும் அவரில் சிதம்பரத்திற்கு நம்பிக்கை இல்லை. தில்லைநாதன் தினமும் வியாபாரக் கணக்கை சரிபார்த்த பின்பு வங்கிக்குச் செல்வர். கணக்காளர் பணத்தை எண்ணிச் சரி பார்த்த பின் சிதம்பரத்திடம் பணப் பெட்டியைக் கொடுப்பார். அன்று சிதம்பரம் கணக்காளர் கொடுத்த பணப் பெட்டிக்குள் ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கூடுதலாக வைத்தார். பின் அதைத் தில்லைநாதனிடம் கொடுப்பார். தில்லைநாதன் பணத்தை எண்ணிச் சரிபார்த்த பின் வங்கியில் வைப்பிலிடுவார். இது வழமையாக நடைபெறுவது வழக்கம். சிதம்பரத்தின் வெளியூரில் உள்ள வர்த்தக நிலையத்திற்குப் பொறுப்பாக கடமை புரிய நம்பிக்கையான ஒருவர் தேவைப்பட்டார். அதனால் சிதம்பரம் தனது ஊழியர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பரிசோதிக்க ஒவ்வொரு நடைமுறைகளைக் கையாண்டார். அவருக்கு தில்லைநாதனின் மீது பற்று அதிகம். அவர் சிதம்பரத்துடன் மிகவும் விசுவாசமாக நடந்து கொள்வார். இருப்பினும் சிதம்பரம் விநாயகமூர்த்தியின் மகனுக்கே அத் தொழிலைக் கொடுக்க விரும்பினார். அவரின் கீழ்ப் பணிபுரிவோர் அனைவரும் தில்லைநாதனுக்குத் தான் அந்தப் பொறுப்பான பதவி கொடுக்கப்படும் என்று நினைத்தனர். ஒரு மாதம் கழிந்தது. தில்லைநாதனின் பெட்டிக்குள் மேலதிகமாக வைத்த பணத்தைப் பற்றித் தில்லைநாதன் எதுவும் பேசவில்லை. அதனால் சிதம்பரம் அந்தப் பொறுப்பான பதவியை விநாயகமூர்த்தியின் மகனான விதூரனுக்குக் கொடுத்து விட்டுச் சொன்னார். “விதூரன் பொய்

பேசாதிருத்தல் நன்று, உனது முயற்சியால் வரும் செல்வம் நன்று, உயிர்களைக் கொல்லாமை நன்று, தான் விரும்புவற்றைப் பிறறறியாது செய்தல் நன்று, தவசிகள் இவ்வாழ்வில் ஆசைப்படாமை நன்று, உழைப்பாளிகளுக்கு களவெடாமை நன்று, இதை உன் இலட்சியமாகக் கொள், நன்மை பெறுவாய்” என்றார். மிகவும் நம்பிக்கைக்குரியவரான தில்லைநாதனுக்குப் பொறுப்பான வேலை கொடுக்கும் போது அவனைப் பரிசீலித்தார். அதனால் பெரியதொரு அதிர்ஷ்டம் தில்லைநாதனை விட்டுச் சென்றது. எனவே நேர்மையாக வாழ்ங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

40. **பண்டாரம் பல்கணக்குக் கண்காணி பாத்தில்லார்
உண்டார் அடிசிலே தோழரில் - கொண்டாரா
யாக்கைக்குத் தக்க அறிவில்லார்க் காப்படுப்பின்
காக்கைக்குக் காப்படுத்த சோறு.**

“பண்டாரத்திற்கும், காவல் தொழிலுக்கும், மனைவியைக் காக்கவும், உணவின் காவலுக்கும், மேலான அறிவில்லாதவர்களை தங்களின் உரிமை கருதி அவர்களைக் காவல் தொழிலில் ஈடுபடுத்தினால், அக் காவல் காக்காயைச் சோற்றுக்குக் காவல் வைத்ததற்குச் சமமாகும்.”

“அன்பானவர்களே, பொறுப்பான பதவிகளை நட்பு,சொந்தம், நம்பிக்கை கருதிக் கொடுக்கக் கூடாது,அப்படிக் கொடுத்தால் காக்காவை சோற்றிற்குக் காவலுக்கு வைப்பது போன்றதென்று சிதம்பரத்திற்குத் தெரியும். காக்கா சோற்றைக் கண்டதும் கூவித் தனது இனத்தை அழைத்துத் தானும் உண்டு தன் இனத்தையும் உண்ணச் செய்யும்.அதுபோல் தனது வெளியூர் நிறுவனத்தின் பொறுப்பை மேலான அறிவில்லாதவனிடம் கொடுத்தால் அது தனக்கு நட்டம் வரும் என்பதைச் சிதம்பரம் உணர்ந்து கொண்டார். விநாயகமூர்த்தி தனது மகனுக்கு அப் பதவியைக் கொடுக்குமாறு கேட்பார் என்று நினைத்திருந்தார். ஆனால் அவர் கேட்கவில்லை. ஒருநாள் அவர் வேலைத்தளத்திற்குச் சென்ற போது விதுரனின் நண்பன் ஒருவன் சொன்னான், “விதுரா, உனது தந்தையார் முதலாளியின் ஆத்ம நண்பர், அதனால் நீ உன் தந்தைக்குச் சொல்லிக் கேட்டாயேயானால் அந்தப் பதவி கிடைக்கும். பொறுப்பான பதவி பெரும் சம்பளம். அத்துடன் வெட்டுக் கொத்துக்கள் நிறைய இருக்கு” என்றான்.அவனது வார்த்தைகள் விதுரனுக்குக் கடுங்கோபத்தை உண்டாக்கியது. “இப்படியான கீழ்த்தரமான புத்தி உனக்கு இருப்பது தெரிந்திருந்தால் நான் உன்னுடன் நட்பு பூண்டிருக்க மாட்டேன். எனது நேர்மை, உழைக்கும் திறன், அறிவு ஆகியன முதலாளிக்குத் தெரியும். அவர் நீதியானவர், தர்மவான், அவர் எதைச் செய்தாலும் சரியாகத் தான் செய்வார். அத்துடன் எனது தந்தை கண்ணியமானவர். அவர் இரப்பதை நான்

விரும்பவில்லை” என்றான். அதைக் கேட்ட பின்பு தான் சிதம்பரத்திற்குப் பொறுப்பானவரைக் கண்டுபிடித்துத் தான் கடமையை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதன்படி நடந்தார். இன்று பாடசாலைகளுக்குத் தகுதியானவர்களை அதிபர்களாக நியமிக்காததால் தான் முதல் தரமாக இருந்த எமது கிராமத்தின் கல்வி தன் உயர் தன்மையை இழந்தது” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

41. உடையிட்டார் புன்மேய்வார் ஓடுநீர் புக்கார்

படையிட்டார் பற்றேதும் இன்றி – நடையிட்டார்
இவ்வகை ஐவரையும் என்றும் அணுகாரே
செவ்வகைச் சேவகர் சென்று.

“உடையை நழுவ விட்டவர், புல் பறித்து வாயில் இட்டவர், ஓடுகின்ற நீரில் குளித்தவர், கைப் பொருளை இழந்து பற்றுச் சிறிதும் இன்றி நிலை தளர்ந்தவர், இவ்வகையான ஐந்து பேரையும் செம்மையான தன்மையான வீரர்கள் ஒருபோதும் தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்.”

“அன்பானவர்களே, விவேகானந்தன் நன்றாக மது அருந்தி விட்டு ,உடை எங்கே கிடக்கிறது என்று தெரியாமல் வீதிகளின் குறுக்கே விழுந்து கிடப்பான். ஆற்றில் நீர்மிகுந்து பாயும்போது துணிவுடன் குளித்து நீந்துவான். அப்படிக்க

குளிக்கும் போது பல தடவைகள் ஆற்று நீரால் அடித்துச் செல்லப்பட்டான். இருந்தும் அவன் திருந்தியதில்லை. அத்துடன் அவன் கைப் பொருளை இழந்தவர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து தனது செயல்களைச் செய்யும்படி ஏவுவான். அவர்கள் பொருளுக்காக அவன் சொல்வதையெல்லாம் செய்வார்கள். குடும்பத்தவர் மீதும், உறவினர், நண்பர்கள் மீதும், பொருளின் மீதும் பற்றின்றி உழைத்ததை அன்றே செலவு செய்து விட்டு மறுநாட் தேவைக்குப் பொருளில்லாமல் அலைபவர்கள் விவேகானந்தனை அண்டி வாழ்கின்றனர். இப்படி வாழ்பவர்களை அறிவுள்ளவர்கள் சேர்க்க மாட்டார்கள். அறிவில்லாத பேதைகள் தான் சேர்ப்பார்கள். ஆகையால் மனிதர்கள் ஒருபோதும் தமது உடையை நழுவ விடக் கூடாது. புற்களை வாயிலிடக் கூடாது. ஓடுகின்ற நீரில் குதிக்கக் கூடாது. கைப் பொருளை இழக்கக் கூடாது. பற்றுக்கள் இன்றி நிலை தளரக் கூடாது” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

42. பூவாதாள் பூப்புப் புறங்கொடுத்த தாள்இலிங்கி
 ஓவாதாள் கோலம் ஒருபொழுதுங் - காவாதாள்
 யார்யார் பிறர்மனையாள் உள்ளிட்டிவ் வைவரையுஞ்
 சாரார் பகைபோற் சலித்து.

“பருவமடையாத கன்னியையும், மாதவிலக்கு நீங்கியவளையும், தவம் செய்பவளையும், விபச்சாரியையும், பிறர்

மனைவியையும் சான்றோர் பகைவரைப் போலக் கருதி
அவருடன் சேரார்”

“அன்பானவர்களே, விவேகானந்தனைக் கண்டால்
பருவமடையாத சிறுமிகள் வெருண்டு ஓடி விடுவர். அவன்
மாதவிடாய் நீங்கிய பெண் ஒருத்தியுடன் தவறாக நடக்க
முற்பட்டான். அத்துடன் ஊரில் வாழும் விபச்சாரி ஒருத்தியின்
வீடே தஞ்சமென்று கிடப்பான். திருமணமான பெண்களுடனும்
தவறாகப் பேசுவான். அதனால் விவேகானந்தனைக் கண்டால்
அவ்வூரார் விலகிச் செல்வர்”

“ஒருநாள் விவேகானந்தனின் தந்தை சிதம்பரத்திடம் வந்து
சொன்னார், “ஐயா,என்னிடம் இரண்டு தலைமுறையினர்
தொழில் செய்யாதிருந்து உண்ணக்கூடிய பொருள் இருக்கு.
எனது மகன் விவேகானந்தன் தீய செயல்கள் பலவும்
செய்கிறான். அதனால் அவனுக்கு ஒரு திருமணம் செய்து
வைத்தால் அவன் திருந்துவான் என்று நினைக்கிறேன், நீங்கள்
தான் உதவ வேண்டும் என்று அழுதான்.”

“ஐயா ,உங்கள் மகனுக்கு ஊரில் யாரும் பெண் கொடுக்க
மாட்டார்கள். தீய செயல்களை எல்லாம் செய்கிறான்.
பருவமடையாத சிறுமிகளுடன் சரசமாடுகிறான்.மாதவிலக்கு
நீங்கப் பெற்ற பெண்களுடனும், விபச்சாரிகளுடனும் தொடர்பு
கொண்டுள்ளான் துறவியாக இருக்கின்ற மல்லிகா என்ற

பெண்ணுடன் காமக் கதைகள் கதைக்கிறான். அதை விட நடனசிகாமணியின் மனைவியுடன் தொடர்பு வைத்துள்ளான். மனிதர்கள் மேற்கூறப்பட்ட ஐந்து வகையான பெண்களையும் பகைவராகக் கருதுதல் வேண்டும். கொடிய செயல்கள் செய்யும் இவனை காவல் துறையினர் கைது செய்யவுள்ளனர். அதனால் அவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கும் எண்ணத்தை விடு” என்றார் சிதம்பரம். ஆகையால் அன்பானவர்களே, மேற்கூறப்பட்ட ஐந்து வகையான பெண்களையும் பகைவராக நினைத்து ஒதுக்குதல் வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

43. வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறிந்து சுற்றம்
வெருவாமை வீழ்ந்துவிருந் தோம்பித் -திருவாக்குக்
தெய்வதையும் எஞ்ஞான்றுந் தேற்ற வழிபாடு
செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு.

“தனது கணவனின் வருமானத்திற்கு அளவாகச் செலவு செய்தல்,சுற்றத்தினருடன் அன்பாகப் பழகுதல்,விருந்தினரை ஓம்புதல்,தெய்வத்தைத் தொழுதல் ஆகிய நற்பண்புகள் உள்ளவளே இல் வாழ்விற்கு நல்ல துணைவியாவாள்.

“அன்பாவனவர்களே, நாவல் நகரில் தேவராசா என்றொரு கூலித் தொழிலாளி வாழ்ந்து வந்தான். அவன் கடும் உழைப்பாளி, அவன் உழைத்துக் கொண்டு வரும் பணத்தை

மனைவியான அமுதவல்லியிடம் கொடுப்பான். அமுதவல்லி அவன் கொடுத்த பணத்தில் ஒரு பகுதியைச் சேமிப்பான். அவனது பெற்றோர்களையும், தனது பெற்றோர்களையும், உற்றார், உறவினர்களையும், விருந்தினர்களையும் அன்புடன் கவனிப்பான். உணவு வகைகள் கொடுப்பான். தேவராசா கழல்களிலும், தோப்புக்களிலும் வேலை செய்தால் காய்கறிகள், பழங்கள், தேங்காய் ஆகியவற்றை கூலியாகச் சிலர் கொடுப்பார்கள். சிலர் கூலியாகக் காய்கறிவகைகளைக் கொடுப்பார்கள். அமுதவல்லி தனது தேவைக்கு மிஞ்சியவற்றை மலிவாக விற்பனை செய்வான். அது சில சமயங்களில் தேவராசாவினது நாள் சம்பளத்தை விட அதிகமான தொகையாக இருக்கும். அதனால் அமுதவல்லி தோட்டங்களுக்குச் சென்று காய்கறிகளை வாங்கி வந்து வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு சென்று விற்பான். நாளடைவில் அவளது வியாபாரம் பெருகியது. நல்ல இலாபம் கிடைத்தது. அதனால் அவள் தனது கணவனைக் கூலி வேலையில் இருந்து மறித்து தனக்குத் துணையாக வைத்துக் கொள்வாள். அவள் தினமும் அவள் வீட்டுக்கருகில் உள்ள சிவன் கோயிலுக்குச் சென்று பிரார்த்திப்பாள். மாதம் ஒருமுறை சிவன் கோயில் மடத்தில் தங்கியுள்ளவர்களுக்கு உணவு கொடுப்பான். இதனால் அவள் வாழ்வு பெரும் முன்னேற்றமடைந்தது. இல்லத்தரசிகள் தமது கணவனின் வருவாயை அறிந்து செலவு செய்தால் மகிழ்வுடன் வாழலாம்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

44. நாள்கூட்டம் மூர்த்தம் அவற்றோடு நன்றாமக்
கோள்கூட்டம் யோகங் குணனுணர்ந்து தோள்கூட்டல்
உற்றானும் அல்லானும் ஐந்தும் உணர்வானால்
பெற்றானாட் கொள்க பெரிது.

“பொருத்தமான நாள் பார்த்தல் வேண்டும். முகூர்த்தம்
பார்த்தல் வேண்டும். கோள்களின் பொருத்தம் பார்த்தல்
வேண்டும். சாதகரின் யோகத்தை அறிதல் வேண்டும்.
இவற்றால் ஏற்படவிருக்கும் நன்மை, தீமைகளை
ஆராய்ந்தறிந்த பின்பே நன்மையான நாட்களைச்
செய்யக்கூடிய நாட்களைக் கணித்தல் வேண்டும். திருமண
நாளை மிகவும் அவதானமாகக் கணித்தல் வேண்டும்”

“அன்பானவர்களே, கணபதீஸ்வரர் பெரும் சோதிடர். அவர்
கணித்துச் சொன்னால் சொன்னபடி நடக்கும். அதனால்
கிராமத்தவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவரிடம்
கேட்பார்கள். தேவராசாவின் மகள் அமிர்தாம்பிகை . திருமண
வயதை அடைந்தவள். அவளுக்கு அடுத்த கிராமத்தில்
இருந்து திருமணம் பேசி வந்தது. அதனால் தேவராசாவும்
அமுதவல்லியும் மகளினது சாதகத்தையும் மாப்பிள்ளையின்
சாதகத்தையும் கொண்டு சென்று கணபதீஸ்வரிடம் கொடுத்து
விட்டு “ஐயா மிகவும் நல்ல குடும்பம், மாப்பிள்ளை
பொறியியலாளர். பொருத்தம் பார்த்து நாள் குறித்துத் தாருங்கள்
என்றான் தேவராசா”

“கணபதீஸ்வரர் இரண்டு சாதகங்களையும் பார்த்தார். “தேவராசா கிரகங்களின் நிலையைப் பார்த்தல் வேண்டும். சாதகங்களின் யோகங்களையும் பார்த்தல் வேண்டும். அவற்றால் ஏற்படும் நன்மை, தீமைகளைக் கணித்தல் வேண்டும்.அவை யாவும் பொருந்தினால் தான் பொருத்தமான நாளும் முகூர்த்த நாளையும் பார்த்தல் வேண்டும்.அதற்கு முன் நாள் வைக்க முடியாது. உனது மகள் கார்த்திகை நட்சத்திரம்.கிரகப் பொருத்தம், நட்சத்திரப் பொருத்தம், மாகேந்திரப் பொருத்தம், ஸ்திரி தீர்க்கப் பொருத்தம்,யோனிப் பொருத்தம், இராசிப் பொருத்தம், இராசியப்பதி பொருத்தம், இரச்சுப் பொருத்தம், வேதைப் பொருத்தம்,விருட்சியப் பொருத்தம், ஆயுட் பொருத்தம் ஆகிய பத்துப் பொருத்தங்கள் உண்டு. இரண்டு பேருக்கும் செவ்வாய் குற்றமில்லை. மாப்பிளைக்கு சந்திரயோகமான சுநபா யோகம் இருக்கு. சந்திரனுக்கு இரண்டில் சூரியன் ராகு தவிர்ந்த கிரகங்கள் இருக்கின்றன. மாப்பிள்ளை கடும் உழைப்பாளியாக இருப்பான். நல்ல அறிவாளி ,ராஜா போல வாழ்வான். சித்திரை, வைகாசி, ஆனி, ஆவணி, கார்த்திகை, தை, பங்குனி மாதங்களில் திருமணம் செய்யலாம். திங்கள்.புதன், வியாழக்கிழமைகளில் திருதியை .ஞாயிறு, குரு,சுக்கிரன் அஸ்தமனமில்லாத காலம் பார்த்துச் செய்தல் வேண்டும். ரிஷபம், மிதுனம், கன்னி லக்கினங்களில் செய்தல் வேண்டும். ரோகிணி, மிருகசீரிடம், மகம், உத்தரம், அனுசம், திருவோண நட்சத்திரத்தில் செய்யலாம்.திருமணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் முறைப்படி யாவற்றையும் கணித்த

பின்பே முகூர்த்த நாள் எடுக்க வேண்டும்” என்றார் கணபதீஸ்வரன். ஆகவே அன்பானவர்களே, பெரியவர்கள் கூறிய அனைத்தையும் சரியாகக் கணித்த பின்பே உங்கள் பிள்ளைகளின் திருமணத்தை நடத்துங்கள். என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

45. **பேண்டக்கம் பேணாப் பெருந்தகைமை பீடுடைமை
நாணொடுக்கம் என்றைந்தும் நண்ணின்றாப் -பூணொடுக்கம்
பொன்வரைக்கோங் கோர்முலைப் பூந்திருவே யாயினும்
தன்வரைத் தாழ்த்தல் அரிது.**

“உறவினர்களைப் பேணுதலும், அடக்கத்துடன் இருத்தலும், பிற ஆடவரை விரும்பாத தன்மையும், நாணத்தால் உண்டாகும் ஒழுக்கமும் நாணமுடைமையும் உடைய பெண்ணே இல்லத்திற்கழகானவள். கோங்கரும்பு போன்ற அழகும், இளமையும், பொலிவும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளைப் போன்ற தகுதியுமுடையவளானாலும், தன் கணவனைத் தாழ்த்துபவள் நல்ல பெண்ணாகாள்.”

“அன்பானவர்களே, அமிர்தாம்பிகையின் திருமணம் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. அமிர்தாம்பிகை பெரும் அழகியல்ல. ஆனால் அவள் உறவினர்களை அன்புடன் போற்றுவாள். மிகுந்த அடக்கத்துடன் வாழ்ந்தாள். பிற ஆடவரைப் பற்றிக் கதைக்கவே மாட்டாள். தீய செயல்களைச்

செய்யவும், பிறரைக் கண்டித்துப் பேசவும் நாணப்படுவாள். கணவனோடு கூடியிருக்கையில் அன்று தான் முதன்முதலாகக் கூடுவது போல நாணமுறுவாள். மாப்பிள்ளையின் சகோதரன் ஒருவன் மிகவும் அழகான பெண்ணைக் காதலித்து மணம் புரிந்தான். அவளின் செழிப்பான அங்கங்களின் கவர்ச்சி அவளை செயழிலக்கப் பண்ணியது. அதனால் அவளை விரும்பித் திருமணம் செய்தான். அவள் கணவனையும் உற்றார் உறவினர்களையும் மதிப்பதில்லை, அதனால் தினமும் பல பிரச்சனைகள் வரும். அமிர்தாம்பிகை அன்புடன் அனைவரையும் நேசிப்பதால் அன்பு பெருகி ஓடியது. அதைக் கண்ட அமிர்தாம்பிகையின் கணவனின் சகோதரனும் அவனின் உறவினர்களும் அமிர்தாம்பிகை போல ஒரு பெண்ணைத் தான் திருமணம் செய்தல் வேண்டும் என்று நினைத்தனர். ஆகவே அன்பானவர்களே, அமிர்தாம்பிகை போல வாழ்ந்து வாழ்வைச் சிறப்பியுங்கள்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

46. **வாரசான்ற கூந்தல் : வரம்புயர வைகலும்
நீர்சான் றுயரவே நெல்லுயருஞ் - சீர்சான்ற
தாவாக் குடியுயரத் தாங்கருஞ்சீர்க் கோவுயரும்
ஓவா துரைக்கும் உலகு.**

“வரம்பு உயர்ந்திருந்தால் வயலில் நீர் நிறைந்திருக்கும். நீர் உயர்ந்திருந்தால் நெல் உயர்ந்து வளரும். நெல் உயர்ந்தால்

விளைச்சல் அதிகமாகி விவசாயிகள் செழிப்படைவார்கள். விவசாயிகளின் வாழ்வு உயர்ந்தால் அரசன் உயர்வடைவான்”

“அன்பானவர்களே, அமிர்தவல்லியின் உறவினர் சரஸ்வதி, இருவருக்கும் ஒரு வயது. சரஸ்வதியின் பெற்றோர் வசதியானவர்கள். இருப்பினும் சரஸ்வதியால் அமிர்தவல்லியைப் போல உயரமுடியவில்லை. அதனால் அவள் வந்து கேட்டாள், “அமுதா, நீ முன்பு வசதியில்லாதவள். இப்போ பெரும் பணக்காரி, எப்படி உன்னால் இப்படி உயர முடிந்தது?”

“எனது கணவனின் ஒழுக்கமும் , முயற்சியும் தான் காரணம். வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும் , குடி உயர கோன் உயர்வான் என்றொரு தத்துவம் உண்டு. எனது கணவரின் ஒழுக்கமான வாழ்வால் எனது எண்ணங்கள் உயர்ந்தன. அந்த எண்ணங்கள் உயர முயற்சி கைகூடியது. முயற்சியால் பொருள் வந்தது. அதனால் நாம் தனவந்தரானோம். முயற்சியும் ஒழுக்கமும் இருந்தால் யாரும் உயரலாம் என்றாள் அமிர்தாம்பிகை. அதனால் அன்பானவர்களே, நீங்களும் அமிர்தவல்லியைப் போல ஒழுக்கமாக வாழ்ந்து முயற்சி செய்யுங்கள். முன்னேறுவீர்கள்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

47. அழியாமை எத்தவமுஞ் சார்ந்தாரை ஆக்கல்
பழியாமை பாத்தல்யார் மாட்டும் -ஒளியாமை

**கன்றுசா வப்பால் கறவாமை செய்யாமை
மன்றுசார் வாக மனை.**

“எவ்வகைப்பட்ட தவத்தினையும் கெடுக்காமலும், தம்மை வந்தடைந்தவர்களை உயர்த்தியும், பிறரைப் பழியாமையும், எல்லோருக்கும் கொடுத்து உண்டும் ,கன்றிறந்த போது பாலைக் கறவாதும், மன்னனை விடப் பெரும் மனை கட்டாமலும் வாழுதல் நன்மைகள் பலவற்றையும் தரும்”

“அன்பானவர்களே, அமுதவல்லியும் தேவராசாவும் வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்குமுன் கணபதீஸ்வரரிடம் சென்று தமது மனதில் உள்ளதைச் சொல்லினர். அவர் சகலவற்றையும் ஆராய்ந்து விட்டுச் சொன்னார். “கிரகங்கள் யாவும் நல்ல நிலையில் உள்ளன. வர்த்தக நிலையத்தை ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் ஒழுக்கமாக வாழுதல் வேண்டும். ஆசை கொள்ளக் கூடாது. பிறரின் பொருளைத் தன் பொருளாக எண்ணிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். பிறரைக் கெடுத்து முன்கேற நினைக்கக் கூடாது. அச் செயல் தவத்தைக் குலைத்த பாவத்தைக் கொடுக்கும். உன்னை நம்பி வந்தவர்களையும், அடைக்கலமாகப் பொருட்களைத் தந்தவர்களையும் பாதுகாத்தல் வேண்டும். பிறரைப் பழிக்கக் கூடாது, பிறர் பழிக்கும்படி நடக்கவும் கூடாது. பகிர்ந்துண்டு வாழுதல் வேண்டும். கன்று இறந்த பசுவில் பால் கறப்பது மகா பாவம். ஊரில் பலர் கன்று இறந்த பசுவில் பால்

கறக்கின்றனர். அத்துடன் பெரியவர்களது மனையிலும் பார்க்கப் பெரிய மனை கட்டி வாழக் கூடாது. இவற்றைக் கடைப்பிடித்தீர்களேயானால் அரசனைப் போல வாழலாம் பின்பு அரசனைப் போல மனை கட்டலாம்” என்றார் .அதன்படி வாழ்ந்ததால் தான் உயர்ந்தேன் என்று தேவராசா அடிக்கடி சொல்வான். ஆகவே அன்பானவர்களே, தேவராசாவைப் போல வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

48. நசைகொல்லார் நச்சியார்க்கு என்றுங் கிளைஞர்
 மிசைகொல்லார் வேளாண்மை கொல்லார் இசைகொல்லார்
 பொன்பெறும் பூஞ்சுணங்கின் மென்முலையாய் !
 நன்குணர்ந்தார்
 என்பெறினுங் கொல்லார் இயைந்து.

“தம்மை விரும்பியவரது விருப்பத்தை வெறுக்கமாட்டார். தனது சுற்றத்தவர்களது உறவையும் உபசாரத்தையும் வெறுக்கமாட்டார். தனக்கு வரும் புகழையும் வெறுக்க மாட்டார். ஒருவர் இன்னொருவருக்குச் செய்யும் உதவியைத் தடுக்க மாட்டார். உயிர்களைக் கொல்ல மாட்டார்.

“அன்பானவர்களே, சரஸ்வதி அமுதவல்லியிடம் கேட்டாள், எனது கணவர் ஒழுக்கமானவர், முயற்சியுள்ளவர், அதனால் அவர் வியாபாரம் செய்ய விரும்புகிறார்.அதற்கான உதவிகளைச் செய்வாயா?”

“இதென்ன கேள்வி, நீ எனது நண்பி. உனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்தல் எனது கடமை. உனக்குத் தேவையான பணத்தைத் தருகிறேன். வியாபார நுட்பங்களையும் சொல்லித் தருகிறேன்.நானும் கணவரும் பலருக்கு உதவி செய்து வருகிறோம். அதனால் ஊரில் பலர் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். ஒருவர் புகழோடு வாழ வேண்டும். புகழோடு வாழாதவர்கள் பிறந்ததனால் உண்டாகும் பயனைப் பெறமாட்டார்கள். அதனால் இன்னும் புகழடைய விரும்புகிறேன். அதனால் உனக்குத் தேவையானவற்றைக் கொடுக்கிறேன். எனது கணவனின் உறவினன் ஒருவன் தனது பிள்ளையைக் கற்பிக்க விரும்பி எனது கணவனின் நண்பர் ஒருவரிடம் உதவி கேட்டார். எனது கணவன் அவரது உறவினரான அவருடன் பெரிதாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கவில்லை.அவர் குடிசாரன், உயிர்களைக் கொண்டு உண்பவர். அதனால் எனது கணவர் அவரைத் தூர வைத்திருந்தார். இருந்த போதும் அவர் தனது நண்பன் செய்யும் உதவியைத் தடை செய்யவில்லை. இன்னொரு நண்பர் மூலம் பெருந் தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டார்.” என்றாள். ஆகவே அன்பானவர்களே, அமுதவல்லியைப் போல பரந்த மனதுடன் உதவி செய்து வாழுங்கள்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

49. நீண்டநீர் காடு களர்நிவந்து விண்தோயும்

மாண்ட மலைமக்கள் உள்ளிட்டு – மாண்டவர்

**ஆய்ந்தன ஐந்தும் அரணா உடையானை
வேந்தனா நாட்டல் விதி.**

“நகரைச் சுற்றி நீண்ட அகன்ற அகழியும் ,அதனுள் நிறைந்த நீரும் ,அடர்ந்த காடுகளும் ,சேற்று நிலைகளும், உயர்ந்த மாட்சிமை உள்ள மலைகளும், நல்ல குடிமக்களும் ,சான்றோர் பலரும் உள்ள அரசனே பலம் மிக்க அரசனாவான்.”

“அன்பானவர்களே,பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த சான்றோர் அரசனின் வாழ்வைப் பற்றியும் ,குடிமக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் பற்றியும் தெய்வ வழிபாடு பற்றியும் கூறியுள்ளனர். அதன்படியே அரசனும் குடிகளும் வாழ்ந்தனர்”

“நாரையூரின் மன்னன் அரவிந்தன். அவன் பெரும் வீரன் .பெரியவர்களின் சொற்படி அரசாட்சி செய்பவன். முதலமைச்சர் சொன்னார், “அரசே எமது நாட்டைச் சுற்றி ஆழமானதும் அகலமானதுமான நீண்ட அகழியை வெட்டுதல் வேண்டும். நாட்டைச் சுற்றி வர உயர்ந்த மலைகள் உள்ளன. அடர்ந்த காடுகள் உள்ளன.காடுகளில் கணிகள் தரும் சோலைகள் உள்ளன. காட்டின் பல பகுதிகளில் சேற்று நிலங்கள் உள்ளன.அதனால் எமக்குத் தொல்லை தரும் அயல் நாட்டு அரசனைக் கொன்று நாம் அந் நாட்டைக் கைப்பற்றுதல் வேண்டும். அயல் நாடான சிங்கபுரத்தில் அகழிகள் இல்லை. மலைகள் இல்லை. வளமான காடுகள் இல்லை. அதனால்

படையெடுத்தால் ஓரிரு நாட்களில் கைப்பற்றலாம்” என்றார். முதலமைச்சரின் விருப்பப்படி படையெடுப்பு நடந்தது. சில தினங்களில் சிங்கபுரம் கைப்பற்றப்பட்டது. ஆகையால் அரசன் தனது பாதுகாப்பில் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். குடிமக்கள் ஒழுக்கத்தில் கவனமெடுத்தல் வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

50. பொச்சாப்புக் கேடு பொருட்செருக்குக் தான்கேடு
முற்றாமை கேடு முரண்கேடு – தெற்றத்
தொழின்மகன் தன்னோடு மாறாயினென்றும்
உழுமகற்குக் கேடென் றுரை.

“உழுவுத் தொழிலை செய்யும் விவசாயிக்கு மறதி கேட்டைத் தரும். பொருள் மிகுதியால் உண்டாகும் செருக்கும் கெடுதியைத் தரும். அறிவின்மை கெடுதியைத் தரும். பிறருடன் முரண்படுதல் கெடுதியைத் தரும். தனது கூலிக்காரருடன் முரண்படுதல் கெடுதியைத் தரும்.”

“அன்பானவர்களே, மனதுக்கு மறதி ,செருக்கு, அறியாமை ,பிறருடன் முரண்படுதல், தனது கூலிக்காரருடன் முரண்படுதல் என்பன கெடுதியைத் தரும்.”

“கந்தவனம் பெரும் விவசாயி, அவரிடம் ஏராளமான விளைச்சல் நிலம் இருந்தது. ஆனால் அவற்றின் பெரும்பகுதி

பயிரிடப்படாது கட்டாந் தரையாகப் பல காலம் இருந்து வருகிறது.அவரின் முன்னோர் ஏராளமான சொத்துக்களைத் தேடி வைத்தனர். அதை அறிவின்மையால் பயன்படுத்தத் தெரியாது அழித்து வந்தான் கந்தவனம். அவர் மறதிக்காரர் .சரியாக எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்,அத்துடன் தனது தொழிலாளர்களுடன் அடிக்கடி முரண்படுபவர். அவர்களைச் சந்தேகிப்பவர்.அவரது உதவியாளன் பொன்னம்பலம். அவன் கந்தவனம் பணம் கொடுக்கச் சொன்னவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கும் போது குறைவாகக் கொடுப்பான். முப்பதாயிரம் ரூபா கொடுக்கச் சொன்னால் இருபதாயிரம் ரூபா கொடுப்பான்.மிகுதி பத்தாயிரம் ரூபாவைத் தான் எடுத்து விடுவான்.பின் வாங்கியவன் வட்டிப் பணத்தோடு திருப்பிக் கொடுத்தால் வட்டிப் பணத்தின் ஒரு பகுதியையும் எடுத்து விடுவான். வயலுக்குச் சேதனப் பசளை இடாது இட்டதாகச் சொல்வான். அதனால் கந்தவனம் பெரும் நட்டமடைந்து கொண்டிருந்தார். அதனால் ,அன்பானவர்களே, மறக்காதீர்கள், செருக்கடையாதீர்கள், கற்காமல் விடாதீர்கள், தொழிலாளிகளுடன் முரண்படாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

51. கொல்லாமை நன்று கொலைதீ தெழுத்தினைக்
கல்லாமை தீது கதந்தீது – நல்லார்
மொழியாமை முன்னே முழுதுங் கிளைஞர்
பழியாமை பல்லார் பதி.

“ஓர் உயிரைக் கொல்லாமை நன்று. கொல்லுதல் தீமையாகும். எழுத்தைக் கற்றுக் கொள்ளாமை தீமையாகும். பிறரைக் கோவித்தல் தீமையாகும். அறிவுடையவர்கள் புத்திமதிகள் கூறுவதற்கு முன் நன்மை தீமைகளை அறிந்து வாழ்பவர்கள் பலருக்கு இறைவனாவார்.”

“அன்பானவர்களே, கந்தவனம் அலறித் துடித்தபடி ஒரு தந்தியுடன் சிதம்பரத்திடம் ஓடி வந்தார். அவரது உடல் நடுங்கியது. கண்களால் கண்ணீர் வழிந்தது, “சிதம்பரம் எனது மகன் விபத்தில் இறந்து விட்டானாம்” அலறினார் கந்தவனம். சிதம்பரம் அவரது கையில் இருந்த தந்தியை வாங்கிப் பார்த்தார் .அதில் அவரது மகன் பட்டதாரிப் பரீட்சையில் முதலாம் தரத்தில் சித்தியடைந்திருப்பதாக எழுதியிருந்தது. “நீ யாரைக் கொண்டு தந்தியை வாசித்தாய்? உனது மகன் பரீட்சையில், முதலாம் தரத்தில் சித்தியடைந்திருக்கிறான்” என்றார் சிதம்பரம்.

“எனது தொழிலாளி ஒருவன் தான் வாசித்துச் சொன்னவன். அவனை உடனேயே வேலையை விட்டு நீக்குதல் வேண்டும்” ஆத்திரப்பட்டார் கந்தவனம்.

“நீ எல்லோருடனும் தேவையின்றி முரண்படுவாய். அதை முதலில் விடு. முதியவர்களுக்கென மடத்தில் வகுப்புக்கள்

நடக்கின்றன. வெட்கத்தைப் பாராது சென்று படி. எழுத்தை அறியாதவன் எப்போதும் துன்பப்படுவான். நல்ல மனிதர்களாக வேண்டுமானால் கற்றல் வேண்டும். உயிர்களைச் சொல்லால் நகையாது இருத்தல் வேண்டும்” . ஆகவே அன்பானவர்களே, நன்றாகக் கல்லுங்கள். மற்றவர்கள் புத்திமதிகள் கூறுமுன் உங்களை நீங்கள் திருத்திச் சிதம்பரத்தைப் போல வாழுங்கள். சிதம்பரம் அக் கிராமத்தில் ஒழுக்கமாக வாழ்வதால் அவரைத் தெய்வமாகப் பலர் வணங்குகின்றனர்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

52. உண்ணாமை நன்றவா நீக்கி விருந்துகண்மா

றெண்ணாமை நன்றிகழல் தீதெளியார் -எண்ணின்
அரியரா வார்பிறிற் செல்லாரே உண்ணார்
பெரியரா வார்பிறர் கைத்து.

“அவாவை ஒழித்து ,உண்ணாது நோன்பிருத்தல் நன்று. விருந்தினருக்கு இரங்குதல் நன்று. எளியவர்களை வருத்துதல் தீமையானது. உலகில் பிறர் மனைவியை விரும்பாதவரே உயர்ந்தவர். பிறரின் பொருளை உண்ணாதவர் பெரியவர்

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் வாரத்தில் இரு நாட்கள் உண்ணாமல் நோன்பிருப்பார். அதனால் தான் தான் நோயில்லாமல் வாழ்வதாக அடிக்கடி கூறுவார். விருந்தினர்கள் அவர் நோன்பிருக்கும் நாளில் வந்தால் அன்புடன் அவர்களை

வரவேற்பார். வீட்டிலுள்ளவர்கள் அவர்களை உபசரித்து உணவளிப்பார்கள். சிதம்பரம் தன்னிலும் பார்க்க வலிமை குறைந்த எளியவர்களையும் அன்புடன் அரவணைப்பாரே தவிர அவர்களினது பலவீனத்தைச் சுட்டிக் காட்டி இகழமாட்டார். கந்தவனத்துக்குக் கடிதத்தை வாசித்துக் காட்டியவன் நடேசன். அவன் குடிகாரன், தீய செயல்களை அஞ்சாது செய்பவன். ஆனால் அவன் சிதம்பரத்தைக் கண்டால் மிகுந்த மரியாதையுடன் பேசுவான், “நடேசா, உயிர்களைக் கொல்லாதே. மற்றவர்களை என்னைப் போல மதி. ஒழுக்கமாக வாழ்” என்று கூறுவார். நடேசன் எதுவும் பேசாதிருந்து சிதம்பரம் சொல்வதைக் கேட்பான். அன்று அவன் சொன்னான், “ஐயா நீங்கள் ஊருக்குத் தெய்வம். மாசு மறுவில்லாமல் வாழ்பவர். ஆனால் கந்தவனம் அப்படியானவர் அல்ல. நான் திருமணமாகி இரண்டு வருடங்கள் கூடப் பூர்த்தியாகவில்லை. எனது மனைவி கந்தவனத்தின் தோப்பில் வேலை செய்கிறாள். அவளின் அழகில் மயங்கிய கந்தவனம் அவளுக்குப் பொருள் கொடுத்து வைப்பாட்டியாக வைத்துள்ளான். இதைப் பொறுக்க முடியாததால் தான் நான் அன்று கடிதத்தை அப்படி வாசித்தேன். பெரியவர்கள் உங்களைப் போல வாழ வேண்டும். அவர்கள் பிறரின் பொருளில் அவாக் கொள்ளக் கூடாது” என்று அழுதான் நடேசன். ஆகையால் அன்பானவர்களே, பிறரின் மனைவி மீது இச்சை கொள்ளாதவர்கள் தான் உலகில் உயர்ந்தவர்கள். பிறரின் பொருளை உண்ணாதவர் தான் பெரியவர்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

53. மக்கட் பெறுதல் மடனுடைமை மாதுடைமை

ஒக்க உடனுறைதல் ஊணமைவு –தொக்க
அலவலை அல்லாமை பெண்மகளிர்க்கு ஐந்து
தலைமகனைத் தாழ்க்கு மருந்து.

“நன் மக்களைப் பெறுதலும், அடக்கமுடைமையும் ,கணவனோடு கூடியிருத்தலும், அவன் விரும்பும் உணவைத் தானும் விரும்புதலும், அழகுடன் இருத்தல் என்னும் ஐந்து குணங்களும் பெண்களுக்கிருக்குமாயின் அவை கணவனை வசீகரிக்கும் மருந்தாகச் செயற்படும்.

“அன்பானவர்களே, நடேசன் சிதம்பரத்திற்குச் சொன்னான். “எனது மனைவி என்னை விரும்புவதில்லை, நான் விரும்பும் உணவுகளைச் செய்து தருவதில்லை. என்னுடன் கூடி மகிழ்வதில்லை.இவையெல்லாவற்றையும் கந்தவனத்துடன் தான் செய்கிறாள்.எனக்கு இதுவரை பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் அவள் என்னோடு சேராமையே தான்.நான் வறியவன். கந்தவனத்திடம் வேலை செய்பவன். அவனை எதிர்க்க முடியாது. எதிர்த்தால் தனது பணத்தால் என்னைக் கொலையும் செய்து விடுவான். அதற்காகத் தான் பயப்படுகிறேன். அவளது கையால் உணவு வாங்கி உண்ண அருவருப்பாக உள்ளது. இவற்றை நினைத்தால் எனது உயிரைப் போக்க வேண்டும் போலத் தான் தோன்றுகிறது. இதனால் தான் நான் மற்றவர்களுக்குடன் முரண்படுகிறேன்.

மதுவைக் குடிக்கிறேன். தீய செயல்களைச் செய்கிறேன். ஊருக்குத் தெய்வம் போல இருக்கின்ற உங்களுக்கு எனது துன்பத்தைக் கூறியதால் மனம் சிறிது ஆறுதலடைந்துள்ளது” என்றார் நடேசன்

“முன்பே ,இவற்றையெல்லாம் சிதம்பரம் அறிந்திருந்தார். இருப்பினும் அதை அறியாதவர் போலவே இருந்தார். நடேசன் அவற்றைக் கூறித் துன்பப்படுவதைக் காண அவரால் முடியவில்லை. அத்துடன் அவருக்குத் தீர்வு சொல்லவும் முடியவில்லை. அவர் தனது மனைவியை நினைத்துப் பார்த்தார். எதைச் சொன்னாலும் அவள் கேட்பாள். தானில்லாவிட்டாலும் உணவை உண்ணன்றால் கேட்க மாட்டாள். அவர் காலையில் புறப்பட்டு இரவு சென்றால் அவள் பகல் உணவை உண்ண மாட்டாள். அவள் சொல்வாள், “நன் மக்களைப் பெறல், அடக்கமாக வாழ்தல் ,கணவனைத் தனது அழகால் கவர்தல், கணவனுடன் கூடி வாழ்தல், கணவன் விரும்பும் உணவுகளைச் சமைத்துக் கொடுத்தல் என்பன தான் ஒரு குடும்பப் பெண்ணின் செயல்கள். இதில் எதையும் விடமாட்டேன்” என்பாள்.அதனால் தான் சிதம்பரம் நல்வாழ்வு வாழ்கிறார் .அதனால் பெண்கள் தமது கணவன் செய்யும் செயல்களை மறியாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

54. கொண்டான் கொழுநன் உடன்பிறந்தான் தன்மாமன்

வண்டார்பூந் தொங்கல் மகன்தந்தை – வண்தாராய் !
யாப்பார்பூங் கோதை யணியிழையை நன்கியையக்
காப்பார் கருது மிடத்து.

“கணவனும் ,கணவனுடன் பிறந்தவனும் ,தன் மாமனும், மகனும்
,தந்தையும் ,பூமாலை அணிந்த பெண்ணின் கற்புக்குப்
பாதுகாவலர் ஆவர்.”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் அவசரப்பட்டார்.அவர் நேரத்திற்குச்
செல்லாவிட்டால் அவரது மனைவி சாப்பிட மாட்டாள். அவள்
சாப்பிடாவிட்டால் மனைவியின் பெற்றோரும், எனது பெற்றோரும்
சாப்பிடமாட்டார்கள். அதை விடத் தவசி ஒருவர் வருவார்.அவர்
நான் சேர்ந்திருந்து உண்டால் தான் சாப்பிடுவார். அதனால்
சிதம்பரம் புறப்பட்டார். நடேசன் அவரின் பின்னால் சென்று அவரது
வீட்டின் முன் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தான். சிதம்பரம் அவனுக்கு
உணவு கொடுத்தார். அப்போது அவன் சொன்னான், ஐயா ஒரு
பெண்ணின் கற்புக்குக் கணவரும்,கணவனின் சகோதரர்களும்,
மாமன் ,மகன், தந்தை என்போரும் பாதுகாப்பாக இருத்தல்
வேண்டும் என்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றனர். இவர்கள்
எல்லோரையும் கந்தவனம் பொருள் கொடுத்து வாங்கி விட்டான்.
எனது சகோதரன் சொல்கிறான். நான் ஒரு நல்ல பெண் மீது
சந்தேகப்படுகிறேனாம். எனது தகப்பனார் சொல்கிறார் நான்
ஊரவரின் பேச்சைக் கேட்டு மருமகளைத்
துன்பப்படுத்துகிறேனாம்.அவளது பெற்றோர்கள் நீ வீண்பழி

சுமத்துகிறாய் ,உனக்கு விருப்பமில்லை போலத் தெரிகிறது. அதுதான் இப்படிக் கதைக்கிறாய் என்கின்றனர்.நான் பலமுறை என்கண்களாற் கண்டேன். ஆனால் எனது உறவினர்கள் பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டு என்னை முட்டாளாக்குகிறார்கள்” என்று அழுதான் நடேசன். சிதம்பரத்தால் அதற்குப் பதில் கூற முடியவில்லை. அதனால் பெரியவர்களே பெண்களைப் பாதுகாருங்கள்.பெண்களின் ஒழுக்கம் தான் வீட்டிற்குச் சிறப்பைத் தருவது” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

55. ஆம்பல்வாய் கண்மனம் வார்புருவும் என்றைந்தும்

தாம்பல்வா யோடி நிறைகாத்தல் - ஓம்பார்

நெடுங்கழைநீண் மூங்கில் எனவிகழ்ந்தா ராட்டும்

கொடுங்குழை போலக் கொளின்.

“பெண்ணின் பற்களையும்,வாயையும், கண்களையும், மனதையும், புருவத்தையும் கண்டு மோகித்துத் தனது மனதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஆடவர்கள் நெடிதான மூங்கிலைப் போன்றவர்கள். பெண்கள் என்றுணர்ந்து அதன் தன்மை கருதி விலக்கினால் தான் தமது நிறையைக் காக்கலாம்”

“அன்பானவர்களே, நடேசன் தனது மனைவியைப் பற்றியும், உறவினர்களைப் பற்றியும் சொன்ன பின்பு சிதம்பரத்தால் நிம்மதியாக இருக்க முடியவில்லை. அவரது மனம் குழம்பித் தவித்தது.அதனால் அவர் இரவு உணவை உண்ணாது

படுத்தார்.அவரது மனைவி அவருக்கு ஏதோ நோய் வந்துவிட்டதென்று வைத்தியரை அழைத்து வந்தாள்”

“நடேசனின் மனைவி நல்ல அழகி ,அவள் அவரை ஒரு கணம் கூட நிமிர்ந்து பார்த்ததில்லை.கந்தவனத்தின் நண்பரான கணேசலிங்கம் சிதம்பரத்தின் நண்பர். அவர் ஒரு நாள் பேச்சுவாக்கில் சொன்னார், “சிதம்பரம் இப்போ கந்தவனத்தின் போக்கு சரியில்லை.படிக்காதால் தான் நடேசனின் மனைவியே கதியென்று கிடக்கிறான்.அவள் நல்ல அழகி ,முத்துப் போல பற்கள், அழகான சிவந்த உதடுகள், போதையூட்டுகின்ற கண்கள், நளிமான போதையூட்டும் வார்த்தைகள், அழகான புருவங்கள், அதை நினைத்து அதில் மயங்கி அவளின் காலடியில் கிடக்கிறான். மூங்கிலைப் போன்ற தேகமாம், மூங்கில் வலிமையானது, பலமானது, அழகில்லாதது, இதைப் போய் அவளுடன் ஒப்பிடுபவன் அதன் வன்மை நிலையை உணர்ந்து மனம் மாறுகிறானில்லை. அவன் படித்திருந்தால் பிறர் மனைவியை விரும்புதல் கூடாதென்று உணர்வான்.அதுபோல நடேசனின் பெற்றோரும் சகோதரர்களும் அவளின் பெற்றோர்களும் கற்கவில்லை. பொருளில்லாமல் வறுமையில் வாடியவர்களுக்கு கந்தவனம் அள்ளிக் கொடுக்கிறான். அதில் அவர்கள் மயங்கி விட்டனர். பாவம் நடேசன்” என்றார் கணேசலிங்கம் .அதை நினைக்கச் சிதம்பரத்திற்கு கவலையாக இருந்தது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் உணர்ந்து திருந்தினால் தான் இதற்கு தீர்வு காணலாம்.” என்று நினைத்தார். ஆகையால் அன்பானவர்களே,

கீழான ஆசையான பிறர் மனைவி மீது ஆசை கொள்ளாதீர்கள்”
என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

56. பொன்பொறுங் கற்றான் பொருள்பெறு நற்கவி
யென்பெறும் வாதி இசைபெறும் - முன்பெறக்
கல்லார்கற் றாரினத்த ரல்லார் பெறுபவே
நல்லா ரினத்து நகை.

“கற்று வல்லவனானவன் பொன் பெறுவான். நல்ல கவிகளைப்
பாட வல்லவன் எல்லாப் பொருட்களையும் பெறுவான். வாதம்
செய்து வெல்பவன் பெரும் புகழைப் பெறுவான். கற்காதவர்களும்,
கற்றவர்களுடன் சேராதவர்களும் இகழ்ச்சியைப் பெறுவார்கள்.”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் கற்றவர், கற்றவர்களை ஊக்குவிப்பவர்.
சபையில் வாதிட்டு வெல்பவர், கல்வியும், சொல் வன்மையும்,
புலமையும் உள்ளதால் தான் அவரிடம் செல்வம் குவிந்தது. அதனால்
கற்றவரிடையே போட்டிகள் பலவற்றை வைத்து அதில் வெற்றி
பெற்றவர்களுக்கு பெறுமதி வாய்ந்த பரிசுகளை அளிப்பார்.
கல்லாதவர்கள் கற்றவர்களை மதிப்பதில்லை. அத்துடன் அவர்களோடு
சேருவதுமில்லை. கற்றவர் கூறுபவற்றைக் கேட்பதுமில்லை. நடேசன்
தனது அறிவுக்குப் படித்தவன். உலகின் இயல்புகளைத்
தெரிந்திருப்பவன். கற்றவர்களுடன் சேர்ந்திருப்பவன். ஆனால்
மனைவியின் நடத்தையால் வேதனைப்பட்டு மது அருந்தினான். தீய

செயல்களைச் செய்தான். சிதம்பரம் அவனை அன்புடன் கண்டித்தார். அதனால் அவன் சிறிது சிறிதாக மனம் மாறினான். கந்தவனம் கற்காதவர். கற்றவரோடு சேராதவர். கற்றவரை அவமதிப்பவர். இருப்பினும் அவர் சிதம்பரத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். அதனால் சிதம்பரம் கந்தவனத்தை திருத்த நினைத்து அவருக்குப் புத்திமதிகளை கூறினார். அது கந்தவனத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர் சிவன் கோவில் இரவுப் பூசை முடிந்த பின்பு நடேசனது சகோதரனான செல்வராசாவுடன் சேர்ந்து சிதம்பரத்தைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேசினார். அதை யாரும் கவனிக்கவில்லை. பூசை முடிந்ததும் கந்தவனமும் செல்வராசாவும் வீதியால் சென்று கொண்டிருக்கும் போது பலர் அவர்களை வழிமறித்து, கடுமையாகத் தாக்கினர் மறுநாள் காலை அவர்கள் இருவரைப் பற்றியும் ஊரவர்கள் மிகக் கேவலமாகப் பேசினார். “கந்தவனம் பெண் பித்தன், கண்ட கண்ட பெண்களுடன் சரசம் விடுவான். அதனால் தான் அடி வாங்கினான். அவனைக் கொன்றால் தான் ஊர் திருந்தும். என்று மடத்தில் தங்கியிருக்கும் ஒரு முதியவர் சொன்னார். அன்பானவர்களே, நன்றாகக் கல்லுங்கள், அத்துடன் கற்றவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள், அது உங்களைப் பலசாலியாக்கும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

57. நல்ல வெளிப்படுத்துத் தீய மறந்தொழிந்து

ஒல்லை உயிர்க்கூற்றங் கோலாகி – ஒல்லுமெனின்
மாயம் பிறர் பொருட்கண் மாற்றுக மானத்தான்
ஆயி னழித லறிவு.

“ஒருவன் பிறர் செய்த நன்மையைப் பலருக்குச் சொல்லுதல் வேண்டும். பிறர் செய்த தீமையை மறந்து விடல் வேண்டும். துன்பப்பட்டவருக்கு தன்னாலானவற்றைக் கொடுத்துதவுதல் வேண்டும். பிறரின் பொருளின் மீது ஆசைப்படுதலை நீக்குதல் வேண்டும். மானம் உடையவர்கள் தம் மானம் போன பின்பு உயிர் வாழ மாட்டார்கள்.

“அன்பானவர்களே, நடேசன் தனது வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைச் சேமித்து வைத்திருந்தான். அன்று காலை அவன் சபாபதி என்ற நண்பனின் வீட்டுக்குச் சென்றான். சபாபதியின் மூத்த மகளுக்கு வரன் பார்த்தனர். அது சீதனமின்மையால் குழம்பிக் கொண்டிருந்தது. சபாபதியின் வீட்டுக்குச் சென்ற நடேசன் சொன்னான். “சிதம்பரம் ஐயா, எனக்கு எவ்வளவோ உதவிகள் செய்தவர். கந்தவனமும் எனக்கு முன்பு பல உதவிகள் செய்தான். நான் வறுமைப்பட்டு வேலை இல்லாமல் இருந்த போது கந்தவனம் தான் எனக்கு வேலை தந்து உதவியவன். உதவிகள் செய்யாவிட்டால் பலர் துன்பப்படுவார். சிலர் இறந்தும் விடுவார். எனது நண்பனான நீ துன்பப்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. இதில் ஓர் இலட்சம் ரூபா உள்ளது. நான் இதைப் பாதுகாத்து வைப்பதிலும் பார்க்க உனக்கு உதவினால் உனது குமர் கரை சேரும். இந்தா பிடி” என்றான்.

“சபாபதி நிலை தடுமாறிப் போனான். மிகுந்த நன்றியுடன் அதைப் பெற்றுக் கொண்டான். அத்துடன் ஊரவர்கள் எல்லோருக்கும் நடேசன் செய்த உதவியைப் பற்றிச் சொன்னான். மறு நாட் காலை சபாபதி

நித்திரை விட்டெழுந்த போது சபாபதியின் இளைய மகன் ,அப்பா நடேசண்ணை தற்கொலை செய்து விட்டார்” என்றான். சபாபதி அலறியபடி வீதியால் ஓடினான்.மடத்திற்கு சிறிது தூரத்தில் இருந்த அரச மரத்தில் நடேசன் கயிற்றில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தான். மக்கள் கூட்டமாக நின்றனர். “நடேசா, நீ மானஸ்தன் ,மானம் போன பின்பு உயிர்வாழ மாட்டாய் என்று எனக்குத் தெரியும், என்ற குழறினான் சபாபதி .ஆதலால் அன்பானவர்களே, மானத்துடன் வாழப் பழகுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

**58. தன்னிலையுந் தாழாத் தொழினிலையுந் துப்பெதிர்ந்தார்
இன்னிலையும் ஈடில் இயல்நிலையுந் - துன்னி
அளந்தறிந்து செய்வா னரசமைச்சன் யாதும்
பிளந்தறியும் பேராற்ற லான்.**

“தமது நிலையையும் , தான் செய்யப் போகும் தொழிலின் நிலையையும் அத் தொழிலை எதிர்ப்பவர்களது நிலையையும் ,அதனால் வரப் போகும் நன்மையையும் ,உலக நிலையையும் ஆராய்ந்து அளவிட்டுச் சொல்பவன் அரசனாகி விடுவான். எல்லாவற்றையும் பாகுபடுத்தித் தனித் தனி அறிகின்ற பேராற்றலை உடையவன் அமைச்சனாவான்.”

“அன்பானவர்களே,நாவல் நகருக்கு அருகில் உள்ள ஊர் கல்மடு. கல்மடுவில் கணேசபிள்ளை என்றொரு வர்த்தகர் வாழ்ந்து வந்தார்.

அவரின் மகன் ஆரூரன். இளைஞன், ஆரூரனுக்கு வர்த்தகம் செய்வதில் விருப்பமில்லை, அதற்காக நிலங்களை வாங்க விரும்பினான். அது கணேசபிள்ளைக்கு விருப்பமில்லை. “மகனே எனக்கு விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரியாது. ஒரு தொழிலைப் புதிதாக ஆரம்பிப்பவன் தான் செய்யப் போகும் தொழிலைப் பற்றி முழுமையாக அறிதல் வேண்டும்.தன் நிலையை உணருதல் வேண்டும். தொழிலால் வரும் இலாப நடடங்களை அறிந்திருத்தல் வேண்டும். தொழில் செய்யுமிடத்தைப் பற்றி ஆராய்தல் வேண்டும். அத்துடன் அத் தொழிலைப் பற்றி தெரிந்தவர்களுடன் ஆலோசித்து அதன் தன்மைகளை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இலாபம் வரவேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் தான் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளாத எந்தச் செயலையும் தொடங்க மாட்டார்கள். தொழிலைத் தொடங்கிய பின் ஆலோசிப்பதால் பயன் இல்லை.நாவல் நகரில் சிதம்பரம் என்றொரு பெரியவர் இருக்கிறார். அவரிடம் சென்று ஆலோசனை கேள். அதன்படி நட” என்றார்.

“தந்தையின் சொல்லைக் கேட்ட ஆரூரன் தனது நண்பனுடன் சிதம்பரத்தை வந்து சந்தித்து தனது எண்ணத்தை வெளியிட்டான்”

“மகனே, உனக்கு விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரியாது என்கிறாய். அதனால் நான் உன்னை எனது வயலில் வேலை செய்வோரோடு சிலகாலம் சேர்த்து விடுகிறேன். நடப்பதைப் பார்.செயல்கள் மூலம் தான் உணரமுடியும். சொன்னால் அவற்றை மறந்து விடுவாய். முறைப்படி ஒரு செயலைச் செய்தால் அது வெற்றி பெறும்.

செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்யப்படாத செயல் பலர் சேர்ந்தாலும் முடியாது. தம் நிலைக்குப் பொருந்தாதவற்றைச் செய்தால் நட்டமும் அவமானமும் உண்டாகும். நீ எனது வயலில் சென்று செயலில் ஈடுபடு . பின் உனது நிலையைப் பற்றியும், செயலின் தன்மை பற்றியும், அதனால் பெறப் போகும் இனிய நிலைகளைப் பற்றியும், ஆய்வு செய். இப்படி ஆய்வு செய்பவன் அரசனாகி விடுவான். எல்லாவற்றையும் பகுத்தறிகின்ற தன்மை உள்ளவன் அமைச்சராகி விடுவான். அதனால் சென்று செயல் மூலம் உணர்வாயாக” என்றார் சிதம்பரம். ஆகவே அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் கூறியபடி செயல்களைச் செய்து தனவந்தராகுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

**59. பொருள்போகம் அஞ்சாமை பொன்றுங்கால் போந்த
அருள்போகா ஆறறமென் றைந்தும் -இருள்தீர்க்
கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வேல்வல் வேந்தனால்
தேறப் படுங்குணத் தினான்.**

“பொருளும் ,இன்பமும், துன்பங்கள் வந்த போது அஞ்சாமையும், பிறிதோர் உயிரை அழிக்காத அருளும் ,அறமும் உடையவன் தான் அரசனால் ஒரு கருமத்துக்காகத் தெரிவு செய்யப்படுவான்”

“அன்பானவர்களே, ஆறு மாத காலம் ஆரூரனும் அவனது நண்பனும் சிதம்பரத்தின் வயலிலும், தோப்புகளும் வேலை செய்தனர். அவர்கள் வேலை செய்யும் விதத்தையும் ,அவர்கள் விவசாயத்தில்

மேற்கொண்ட விருப்பையும் சிதம்பரம் அவர்கள் இருவரும் அறியாவதவாறு கண்காணித்தார். வேலாயுதம் அவரது கமத்தில் வேலை செய்பவர். அவன் தான் தன் எண்ணப்படி ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பவன். பின் தனது முடிவைச் சிதம்பரத்திற்குச் சொல்வான். அதை சிதம்பரம் முழு மனத்துடன் ஏற்று அவனை அச் செயலைச் செய்யுமாறு பணிப்பார். அவன் எடுக்கும் முடிவு ஒருபோதும் பிழைத்ததில்லை. அதனால் சிதம்பரம் வேலாயுதத்தை அழைத்து ஆரூரனைப் பற்றிக் கேட்டார், “ஐயா ஆரூரனும், அவனது நண்பனும் திறமையானவர்கள். முயற்சி உள்ளவர்கள். பொருள் உள்ளவர்கள். மகிழ்வுடன் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். எந்தக் கடினமான வேலைகளையும் சலிப்படையாது செய்கிறார்கள்.” என்றான். அதன் பின் சிதம்பரம் ஆரூரனையும் ,அவனது நண்பனையும் அழைத்துச் சொன்னார், “நீங்கள் யாவற்றையும் கற்று விட்டீர்கள். விவசாயத்தில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்கள் யாவும் உங்களுக்குத் தெரியும், அதனால் நீங்கள் இருவரும் விவசாயத்தைச் செய்யலாம். நான் எனது நண்பனான கணேசபிள்ளைக்குச் சொல்கிறேன்.” என்றார். அதனால் மகிழ்ந்த ஆரூரனும் அவனது நண்பனும் சிதம்பரத்திடம் இருந்து விடைபெற்றுச் சென்றனர்.அதனால் அன்பானவர்களே, ஒரு தொழிலைப் புதிதாக ஆரம்பிக்கும் போது சிதம்பரம் சொன்ன புத்திமதிகளை நினைவில் வைத்திருங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

60. நன்புலத்து வையடக்கி நானுமா டோபோற்றிப்

புன்கலத்தைச் செய்தெருப் போற்றியின் - இன்புலத்தின்

**பண்கலப்பை யென்றிவை பாற்படுப் பானுழவோன்
நுண்கலப்பை நூலோது வார்.**

“வைக்கோலைச் சேர்த்து ,அதை உழும் எருதுகளுக்கு உணவாகக் கொடுத்து வயலை நல்லவாறு உழுது எருவை இட்டுப் பின்பு பண்படுத்தும் கலப்பையால் உழுது செப்பனிட்டு நெல்லை விதைப்பவன் உழவர்களுட் சிறந்தவன் என்று உழவு நூலார் கூறியுள்ளனர்.

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் ஆரூரனது வயல்களைப் பார்க்கச் சென்றார். அது பச்சைப் பசேலென இருந்தது. மிகவும் உயரமாக வளர்ந்திருந்த நெற்பயிர்கள் காற்றிற்கு அவை அடிப்பது போல் சரிந்து சென்றன. வயலுக்கு முன்னே இருந்த மேட்டு நிலத்தில் வைக்கோல் குவிக்கப்பட்டு இருந்தது. வயலில் பல தொழிலாளர்கள் களை பிடுங்கிக் கொண்டிருந்தனர். பயிரைப் பார்த்ததும் சிதம்பரத்தின் மனம் மகிழ்ந்தது. ஆரூரன் முறைப்படி வயலை உழுது பண்படுத்தி நெல் விதைத்திருக்கிறான் என நினைத்தார். வயலில் தொழிலாளர்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஆரூரன் சிதம்பரத்தைக் கண்டதும் விரைவாக வந்தான்”

“பயிர்கள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. நோயின் தாக்கத்தைக் காணவில்லை. தண்ணீர் அளவாக நின்றது. உனது உழைப்புப் பயிரில் தெரிகிறது. உனது நிலைமை அறிய வந்தேன்.” என்றார் சிதம்பரம்.

“ தாங்கள் கூறியபடியும் தங்கள் வயலில் தொழிலாளர் செயற்படும் விதத்தைப் பார்த்தது போலவும் செய்துள்ளேன். பசுக்கள் மேயச் சென்று விட்டன. உழவு மாடுகள் பண்ணையில் உள்ளன. அவற்றை மிகுந்த கவனத்துடன் பாதுகாக்கிறேன். உழுது ஒரு விட்டுப் பண்படுத்தி விதைத்தேன். அதை என்னைப் போலக் கவனிக்கிறேன்” என்றான் ஆருரன்.

“மகனே, ஒரு பலம் புழுதி கால் பலமாகும்படி நன்றாக உழுது காய விட்டால் ஒரு விடாமலே பயிர் செழித்து வளரும்.உழுவதை விட ஒரு இடுதல் முக்கியம்.களை எடுத்த பின் நீர் பாய்ச்சுவதை விட பயிரைப் பாதுகாத்தலே முக்கியமானது. நன்றாக உழைத்திருக்கிறாய். நிலத்துக்குரியவன் நாள் தோறும் வயலை உற்று நோக்கி வேண்டுவன செய்யாது சோம்பியிருந்தால் ,அவனது மனைவியைப் போல நிலமும் அவனை வெறுத்துப் பிணங்கி விடும். நீ நாள் தோறும் வந்து வயலைக் கவனித்து ஆக வேண்டியதைச் செய்துள்ளாய். அது பயிரில் தெரிகிறது என்றார் சிதம்பரம். இங்கு விவசாயிகள் தான் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் சிதம்பரம் சொன்ன புத்திமதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

61. ஏலாமை நன்றீதல் தீதுபண் பில்லார்க்குச்

சாலாமை நன்றுநூல் சாயினும் - சாலாமை

நன்று தவநனி செய்தல்தீ தென்பாரை

இன்றுகா றியாங்கண் டிலம்.

“ஒரு பொருளை ஒருவரிடம் சென்று இரக்காமை நன்று. நற்குணமில்லாதவர்களுக்கு ஒரு பொருளைக் கொடுப்பது தீமையாகும். நற்குணமில்லாதவர்களுக்கு நூற்கல்வி கற்பிக்காமை நன்று கேடு வந்தாலும், நற்குணமுள்ளவானாக வாழ்தல் நன்று. மிகுதியாகத் தவம் செய்வது தீது என்ற சொல்வாரை நாம் இதுவரை காணவில்லை.

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் அன்று கோடிக் கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்து தனது கப்பலில் பிற நாடொன்றுக்கு அவசரமாகப் பொருட்களை ஏற்றினார் கப்பல் எதிர்பாராதவாறு பழுதடைந்து விட்டது. அதனால் பொருட்களை இறக்க நினைத்தார் சிதம்பரம், “ஐயா துரைராசா வர்த்தகரின் கப்பலுக்குப் பொருள் சேராமையால் அவர் அடுத்த வாரம் தான் பொருட்களை ஏற்றவிருக்கிறார் அதைக் கேட்டு ஏற்றலாம்” என்று மாலுமி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது துரைராசா அவ்விடம் வந்தார். முன்பு ஒருமுறை துரைராசா தவறான எண்ணத்தால் சிதம்பரத்துடன் முரண்பட்டிருந்தான். தன்னில் தான் பிழையென்று அறிந்து சிதம்பரத்திடம் மன்னிப்புக் கோரினான். அதை அவர் மறந்து விட்டார். இருந்தபோதும் அவரால் கேட்க முடியவில்லை. “அண்ணை உங்கள் கப்பல் பழுதடைந்து விட்டதாக அறிந்தேன். பொருட்களை இறக்கி வைத்து விட்டு இன்னொரு கப்பலைத் தேடுவதிலும் பார்க்க உங்கள் கப்பலில் இருக்கும் பொருட்களை எனது கப்பலில் ஏற்றுங்கள்.” என்றான் துரைராசா.

“சிதம்பரம் எதுவும் சொல்லாது சிறிது நேரம் யோசித்தார். அப்போது கப்பலை வாங்கி விற்கும் தரகன் வந்து சொன்னான்.மாப்பிணைச் செட்டியார் தனது இரண்டு கப்பல்களையும் விற்க நினைக்கிறார். இரண்டையும் வாங்குங்கள்” அது சரியெனச் சிதம்பரத்திற்குத் தோன்றியது. அதனால் அந்த இரு கப்பல்களையும் விலைக்கு வாங்கினார்”.

“அவர் வீட்டுக்குச் சென்ற போது கந்தவனம் வீட்டில் இருந்தான். அவன் சிதம்பரத்தைக் கண்டதும் தானாகவே எழுந்து சொன்னான். “ அண்ணை ,நான் எனது நிலத்தை அடைமானம் வைத்து இருபது இலட்சம் ரூபா மாப்பாணச் செட்டியாரிடம் வாங்கினேன். அதன் இறுதித் தவணை நாளைக்குப் பணம் கொடுக்கா விட்டால் பெறுமதியான காணியை அவர் விற்று விடுவார். பத்து இலட்ச ரூபா தாருங்கள். ஓரிரு வாரத்தில் திருப்பித் தந்து விடுகிறேன்” என்றார்.

“தீயவர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்தல் தீது. நற்குணமில்லாதவர்களுக்குப் புத்திமதி கூறுதல் தீது. தவம் செய்பவர்களைப் பழிப்பார்க்கு அதன் மகத்துவத்தைக் கூறுதல் தீது என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர். அதனால் தீயவனான இவனுக்கு உதவக் கூடாது என்று முடிவெடுத்த சிதம்பரம் சொன்னார், “கந்தவனம் , இப்போ என்னிடம் பணம் இல்லை. கடனுக்குத் தான் மாப்பாணச் செட்டியாரிடம் கப்பல்களை வாங்கினேன்”

“நீங்கள் சொன்னால் செட்டியார் கேட்பார் ஒரு மாதம் பொறுத்துக் கொள்ளச் சொல்லுங்கோ” என்று கேட்டான் கந்தவனம்.

“கந்தவனம் எனக்குக் கொடுத்துத் தான் பழக்கம்,நான் இரக்க மாட்டேன்” என்றார் சிதம்பரம். ஆகவே அன்பானவர்களே, தீயவர்களுக்கு ஒரு பொருளைக் கொடுக்காதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

62. அரம்போல் கிளையடங்காப் பெண்வியக்கத் தொண்டு

மரம்போல் மகன்மாறாய் நின்று -கரம்போலக்
கள்ளநோய் காணு மயலைந்தும் ஆகுமேல்
உள்ளநோய் வேண்டா உயிர்க்கு.

“அரம் போலத் தன்னைத் தேய்க்கின்ற உறவும், தனக்கடங்காத மனைவியும், அடங்காத தொழிலாளர்களும், மரம் போன்ற புதல்வனும், மாறுபட்டுத் துன்பம் செய்கின்ற அயலவர்களும் ஆகிய ஐந்தும் ஒருவனுக்கு இருந்தால் அவனை வருத்த நோய்கள் தேவையில்லை.

“அன்பானவர்களே,கந்தவனம் வீட்டுக்கு வந்து செய்வதறியாது திகைத்துப் போயிருந்தான். அவன் தனது வாழ்க்கையை நினைத்துப் பார்த்தான்.அவனது உறவினர்களும், மனைவியின் உறவினர்களும் அடிக்கடி வந்து ஏதாவதொரு சாட்டைச் சொல்லிப் பணம் கேட்பார். அவரது மனைவி திமிர் பிடித்தவள். பணம் கொடுக்கச் சொல்வாள்.

கந்தவனத்திற்குத் தெரியாது பொருள் கொடுப்பாள். அவரது மகன் தாயின் சொற்படி கந்தவனத்துடன் முரண்படுவான்.பெருந் தொகைப் பணத்தை எடுத்து ஊதாரித் தனமாகச் செலவு செய்வான். கேட்கப் போனால் பெரும் போர் மூழும். அத்துடன் கந்தவனத்தின் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யாதிருப்பர். பொருட்களைத் திருடுவர். அயலவருடன் கந்தவனத்தின் மனைவி முரண்படுவதால், அயலவர்கள் “ஐயோ” என்று அலறிக் குரல் எழுப்பினாலும் வரமாட்டார்கள். இதனால் நிம்மதியைத் தேடியபோது தான் கணேசனின் மனைவி அகப்பட்டாள். அதனால் பெருந் தொல்லைப்பட்ட கந்தவனத்திற்கு வாழவே வெறுத்தது. அதனால் அன்பானவர்களே, கந்தவனத்தைப் போல வாழாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

**63. நீரறம் நன்று நிழல்நன்று தன்னில்லுள்
பாரறம் நன்றுபாத்து உண்பானேல் - பேரறம்
நன்று தளிசாலை நாட்டல் பெரும்போகம்
ஒன்றுமாஞ் சால வுடன்.**

“நீரைப் பெற்றுக் கொடுத்தாலும் ,நிழல் தரும் மரங்களை நடுவதும், தன் வீட்டில் வறியோர் தங்க அனுமதிப்பதும் ,பிற உயிர்களுக்கு உணவு கொடுத்தலும், கோவில்களில் சோலைகளை உண்டாக்குவதும் பெரும் பேரின்பத்தைத் தரும் செயல்களாகும்.

“ நாவல் நகரின் வடக்கேயிருக்கும் கிராமம் அடிச்சேரி. அங்கு நன்னீர்க் கிணறுகள் இல்லை. அதனால் சிதம்பரம் நாவல் நகரின் மத்தியில் இருந்து அடிச்சேரிக் கிராம மக்களுக்கு நன்னீரைக் குழாய் மூலம் கொடுத்து வருகிறார். வீதிகள், பாடசாலைகள், கோவில்கள், மடங்கள் ஆகிய இடங்களில் நிழல் தரும் பல மரங்களை நட்டுப் பராமரித்தமையால் நாவல் நகர் சோலையாகக் காட்சி தருகிறது. சிதம்பரம் ஏழைகளுக்கு குடிசைகள் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். மடத்திலும் வீட்டிலும் உணவு கொடுத்து வருகிறார். குடிநீரைப் பெறும் அடிச்சேரிக் கிராம மக்கள் சிதம்பரத்தைத் தெய்வமாகப் பூசிக்கின்றனர். கோடை காலத்தில் நிழல் தரும் மரங்களின் கீழ்த் தங்கி இளைப்பாறுவோர், “சிதம்பரம் நெடுங்காலம் வாழ வேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்கின்றனர். உணவு உண்போர் மனம் நிறைந்து வாழ்த்துகின்றனர். இதனால் தான் சிதம்பரத்திற்குப் பொருள் குவிகிறது. எதுவும் ஈயாத மாப்பாணச் செட்டியார் தனது கப்பல்களையும் பொருட்களையும் விற்பனை செய்கிறார். அதனால் அன்பானவர்களே, சிதம்பரத்தைப் போல வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

64. பிடிப்பிச்சை பின்னிறை ஐயங்கூழ் கூற்றோ

டெடுத்திரந்த வுப்பித் துணையோ – டடுத்திச்

சிறுபய மென்னார் சிதவலிப் பீவார்

பெறுபயன்பின் சாலப் பெரிது.

“ஒரு பிடி சோறும், அதில் குறைந்த சோறும் ,பானைக்குள் உண்டோ இல்லையோ என்று கூறத்தக்க சோறும் , ஓட்டில் ஓட்டும் அளவான கூழும். சிறிதளவு உப்பும் இவையாவும் சிறியவை என்றெண்ணாது கொடுப்பவர்கள் பெரும் பயனை அடைவர்.

“அன்பானவர்களே, விரலுக்கேற்றது தான் வீக்கம் என்பார்கள். அதுபோல இயல்புக்கேற்றது தான் தானம். கொடுப்பது சிறிதாக இருந்தாலும் அதன் பயன் மலையை விட உயர்ந்தது என்று கற்ற நந்தகுமாரன் தான் கூலி வேலை செய்து உழைக்கும் பணத்தின் சிறு தொகையைத் தானம் செய்வான். அவனுக்கு ஐந்து பிள்ளைகள் ,அவற்றுள் இருவர் பெண்கள். கந்தசாமி பெற்றோரை இழந்தவன். இனத்தவர், உறவினர் எவரும் கவனிக்காததால் அவன் வீதியில் பிச்சை எடுத்தான். அதைக்கண்ட நந்தகுமாரன் அவனைத் தனது வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து உணவு கொடுத்துக் கல்வி கற்க வசதியும் செய்து கொடுத்தான். வேலாயுதம் என்ற முதியவரின் மகன் தொழில் தேடி வெளிநாட்டிற்குச் சென்று காணாமல் போய் விட்டான். அவர் ஊரில் பிச்சை எடுக்காது நந்தகுமாரனுடன் கூலி வேலை செய்வார் .அவர் முதியவர் , பெரும்பாலானவர்கள் அவருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கச் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். இருப்பினும் தாம் சமைக்கும் உணவில் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பார்கள். காலம் உருண்டது. கந்தசாமி பட்டணத்திற்குச் சென்ற போது ஒரு அதிட்ட லாபச் சீட்டை எடுத்தான். அவனுக்கு முதல் பரிசாக பல இலட்ச ரூபா

கிடைத்தது. வேலாயுதத்தின் மகன் வெளிநாட்டில் இருந்து பெரும் தனவந்தனாக வந்து ஊரில் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையைக் கட்டினான். இப்போது நந்தகுமாரன் பெருங் குபேரன். அவன் செய்த சிறு சிறு உதவிகள் இன்று மலையாக உயர்ந்து அவனுக்கு உதவுகின்றன. அதனால், “அன்பானவர்களே, உங்களால் இயன்றதைக் கொடுங்கள், அது நிறைந்த பயனைத் தரும். சிறிய ஆலம் வித்து முளைத்துப் பெரும் விருட்சமாவது போல சிறு உதவிகள் பெரும் பயன்களைத் தரும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

**65. வெந்தீக்காண் வெண்ணெய் மெழுகுநீர் சேர்மண்ணுப்பு
அந்த மகற்சார்ந்த தந்தையொன்று - ஐந்தினுள்
ஒன்றுபோல் உண்ணெகிழ்ந் தீயிற் சிறிதெனினும்
குன்றுபோற் கூடும் பயன்.**

“தீயைக் கண்டால் வெண்ணெய்யும் ,மெழுகும் உருகும். நீரைக் கண்டதும் மண்ணும் ,உப்பும கரையும். தன்னழகிய மகனைத் தழுவிய தந்தையின் உடல் சிலிர்க்கும். அதுபோல வறியவர்களைக் கண்டால் உள்ளம் நெகிழ்ந்து தன்னாலியன்றதைக் கொடுப்பானானால் அதன் பயன் மலையைப் போல இருக்கும்.

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி வளர்ந்து பெரிய உத்தியோகத்தானான்.இருப்பினும் அவன் சிறு வயதில் பட்ட கஷ்டங்களை மறக்கவில்லை அவனது நிறுவனத்தில் வேலை

செய்த பேரம்பலம் திடீரென்று இரத்த அழுத்தத்தால் இறந்து விட்டான். அவனுக்கு நான்கு பிள்ளைகள். தாயார் நோயாளி. அதனால் அக் குடும்பம் நிர்க்கதியானது. கந்தசாமி பேரம்பலத்தின் வீட்டுக்குச் சென்றான். அவனது பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லாது விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அதைக் கண்ட கந்தசாமியின் மானம் தீயிலிட்ட வெண்ணெய் போல உருகியது. அதை அவனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. கூலி வேலை செய்த நந்தகுமாரன் எனக்கு உதவாவிட்டால் நான் வீதிகளில் பிச்சை எடுத்திருப்பேன். அது போல தான் இவர்களும் கஷ்டப்படுவர் என நினைக்க நீரூள் உப்புக் கரைவது போல அவனது மனம் கரைந்தது. நந்தகுமாரனை நினைக்க அவனது உடல் சிலிர்த்தது. அதனால் நான்கு பிள்ளைகளின் கல்விச் செலவை ஏற்றான். அவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். அம்முறை கந்தசாமிக்கு நெல் வழமையை விட மூன்று பங்கு அதிகமாக விளைந்தது. அவனுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைத்தது. ஆகவே அன்பானவர்களே, ஏழைகளுக்கு இரங்குங்கள். அதனால் பெரும் பயன் பெறுவீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

66. குளந்தொட்டுக் கோடு பதித்துவழி சீத்து

உளந்தொட் டுழுவயல் ஆக்கி - வளந்தொட்டுப்

பாகு படுங்கிணற்றோ டென்றிவ்வைம் பாற்படுத்தான்

ஏகுஞ் சுவர்க்கத் தினிது.

“குளத்தைத் தோண்டி, சோலைகளை உண்டாக்கி, மக்கள் செல்லும் பாதைகளைச் செப்பமிட்டு, காடுகளை வெட்டி வயல்களாக்கி , கிணறுகளை அமைத்து மக்களின் நலன்களைக் கவனிப்போர் இடையூறின்றிச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வர்.

“அன்பானவர்களே, நந்தகுமாரன் சுறுசுறுப்பானவன். ஓய்வான நேரத்தில் வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சும் குளத்தை தோண்டி வரம்பு கட்டுவான். அவன் கட்டுவதைப் பார்த்த கந்தசாமியும் வேலாயுதமும் அவனுக்கு உதவி செய்வார்கள். அதனால் கோடை காலங்களில் வயல்களுக்குத் தாராளமாக நீர் பாய்ச்ச முடிந்தது. அவன் பொது இடங்களில் மரங்கள் நடுவான். சிவன் கோவில் நந்தவனத்தில் பூசைக்குரிய மலர்ச் செடிகளை நடுவான். வீதிகளில் வேம்பு, அரசு, ஆல் போன்ற மரங்களை நடுவான். வீதிகளைத் துப்பரவு செய்வான்.கோவில் கிணற்றையும், மடத்தின் கிணற்றையும் இறைத்துத் துப்பரவு வெய்வான். அவனுடன் கந்தசாமியும் வேலாயுதமும் சேர்ந்து செய்வர்.ஆரம்பத்தில் அவற்றைக் கவனிக்காத ஊரவர்கள் பின் அதனால் பெற்ற பயன்களை உணர்ந்து தாமும் செய்யத் தொடங்கினர். அதனால் அவ்வூர் மிகவும் செழிப்பான ஊரானது.பழங்களும் உணவுப் பொருட்களும் தாராளமாகக் கிடைத்தன. இப்போது நந்தகுமாரனும் கந்தசாமியும் வேலாயுதமும் சொர்க்கத்தில் வாழ்வது போல வாழுகிறார்கள். அதனால் “அன்பானவர்களே நீங்களும் இவர்களைப் போல வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

67. போர்த்து முரிந்திடும் பூசியும் நீட்டியும்

ஓர்த்தொரு பான்மறைத் துண்பான்மேய் -ஓர்த்த
அறமாமேற் சொற்பொறுக்க அன்றேல் கலிக்கண்
துறவறம்பொய் இல்லறமே வாய்.

“உடல் முழுவதையும் போர்த்து, உடலெங்கும் திருநீறு பூசி,சடையை நீட்டி, ஆராய்ந்து உடலின் ஒரு பக்கத்தை மறைத்துத் துறவு கொள்வது உண்பதற்கு மாத்திரமல்ல .பிறர் கூறும் கடுஞ் சொற்களையும் பொறுத்துக் கொள்வதற்காக என்பதை உணராதவர்கள் துறவை விட்டு விட்டு இல்லறத்தை மேற்க்கொள்ளவும்.

“அன்பானவர்களே, ஒரு நாள் குலசிங்கம் என்பவன் நன்றாகக் குடித்து விட்டு வந்து என்னை வாயில் வந்தபடி ஏசினான். அவனது மனைவியும் பிள்ளைகளும் சிவபக்தர்கள். முன்பு அறியாமையால் புலால் உண்டனர். எனது பிரசங்கங்களைக் கேட்ட அவர்கள் புலால் உண்ணுதலை விட்டு விட்டனர். இதைக் குடிகாரனான குலசிங்கத்தால் சகிக்க முடியவில்லை. விரத நாட்களிலும் அவன் குடிப்பான். மாமிசம் உண்பான். இதனால் குடும்பத்தவர்கள் அவனுடன் பிரச்சினைப்பட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டனர். அதனால் ஆத்திரமடைந்த குலசிங்கம் வந்து ஏசினான் .சொல்லக் கூடாத சொற்களை எல்லாம் சொன்னான். பல பெண்களை என்னுடன் தொடர்புபடுத்திப் பேசினார். அதை எதிர்த்த அவனது மனைவி, “நீ சுவாமியாரைப் பற்றி கண்டபடி பேசியதால் இனிமேல் வாய்

பேசாதிருப்பாய்” என்று திட்டி விட்டுச் சென்றாள். அன்று இரவு கெட்ட கனவுகளைக் குலசிங்கம் கண்டு பயந்து அலறியபடி வந்து மன்னிப்புக் கேட்டான். நான் சிரித்தேன். துறவிகள் யாரும் எதைச் சொன்னாலும் அமைதியாகக் கேட்க வேண்டுமே தவிர கோவிக்கக் கூடாது. தவறாகப் பேசுவோர் ஒருநாள் உணர்வார்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

68. தான்பிறந்த இல்நினைந்து தன்னைக் கடைப்பிடித்துத் தான்பிற ராற்கருதற் பாடுணர்ந்து – தான்பிறரால் சாவ வெனவாழான் சான்றோரால் பல்யாண்டும் வாழ்க வெனவாழ்தல் நன்று.

“ஒருவன் தான் பிறந்த குடியின் நல்லொழுக்கங்களை எண்ணி அதை வழுவாது கடைப்பிடித்து, பிறர் இவன் செத்தொழிக எனத் தூற்றாது பல்லாண்டு காலம் நலமுடன் வாழ வேண்டுமென வாழ்த்தும்படி வாழுதல் வேண்டும்.”

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி ஒழுக்கசீலன். அவன் நந்தகுமாரனைத் தனது தந்தையாக நினைத்து அவரைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து வந்தான். பெரியவர்களைக் கண்டால் தகுந்த மதிப்புக் கொடுப்பான். ஏழைகளுக்கு தன்னாலான உதவிகளைச் செய்வான். வசதியில்லாமையால் கற்காத மாணவர்களுக்கு கற்பதற்கான உதவிகள் அனைத்தும்

செய்வான். பேரம்பலத்தின் மகன் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவான போது பேரம்பலத்தின் மனைவியும், பெற்றோரும் கந்தசாமியின் வீட்டுக்கு வந்தனர், “ஐயா, எனது மகன் பேரம்பலம் வாழும் போது நன்றாகக் குடிப்பான். அவன் தனது வருமானத்தில் பெரும் பகுதியைக் குடித்து அழித்து விடுவதால் நாம் அரை வயிறு கூட உண்ண முடியாதிருந்தோம். ஆனால் இப்போது மன மகிழ்வுடன் வாழ்கிறோம் நீயும் உனது குடும்பமும் பெருவாழ்வு வாழ சிவன் உதவ வேண்டும்” என்று கலங்கினார் பேரம்பலத்தின் தந்தை. ஆகையால் அன்பானவர்களே, பெற்றோர் கூட விரும்பாத வகையில் பலர் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் திருந்தி வாழ வேண்டும்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

69. நெடுக்கல் குறுக்கல் துறைநீர்நீ டாடல்

வடுத்தீர் பகல்வா யுறையே – வடுத்தீரா

வாகுமந் நான்கொழித் தைந்தடக்கு வானாகின்

வேகும்பம் வேண்டான் விடும்.

“மயிரைச் சடையாக நீட்டுதலும், மயிரைக் குறைத்தலும், புனித நீர் நிலைகளில் நீராடுதலும், பகற் பொழுதில் உண்ணுதலும், மெய்யுணர்வைத் தராது. இவற்றையொழித்து ஐம்புலன்களையும் அடக்கி வாழ்ந்தால் சுடுகாட்டில் வேகப் போகும் உடம்பைப் பற்றிய சிந்தனை வராது”

“அன்பானவர்களே, நாவல் நகரில் குருபரன் என்றொரு குடும்பத்தன் இருந்தான். அவனுக்கு உடலை வருத்தாது ஏமாற்றிப் பிழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டானது. அவன் முதலில் தனது தலைமயிரை மழித்தான். தனது குல தெய்வம் தனது மயிரை மழிக்கச் சொன்னதாக கூறினான். பின் மயிரை வளர்த்தான். அதையும் தன் குல தெய்வம் சொன்னதாகச் சொன்னான். காவி உடை தரித்தான். உடல் முழுவதும் திருநீறு தரித்தான். புனித தீர்த்தக் கரைக்குச் சென்று நீராடுவான். புனித நீரைக் கொண்டு வந்து தனது ஆச்சிரமத்தில் வைத்து பேயாட்டம் ஆடியபடி பக்தர்களுக்குக் கொடுப்பான். பகல் வேளை மட்டும் உண்பான். இதனால் அவனை மக்கள் முழுமையாக நம்பினர். பெரும் சாமி என்று நம்பினர். அதனால் அவன் தனவந்தனானான். ஒரு நாள் அவன் ஒருவனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மரத்தைச் சொல்லி அதன் கீழ்ப் புதையல் கிடைக்குமென்று தோண்டிச் சொன்னான். பலர் சேர்ந்து தோண்டினர். புதையல் கிடைக்கவில்லை. ஒரு கடாவைப் பலி கொடுக்கும்படி சொன்னான். அப்போதும் புதையல் கிடைக்கவில்லை. அதனால் கோபங் கொண்ட மக்கள் அவனைக் கடுமையாகத் தாக்கினர். அதைத் தாங்க முடியாத அவன் தனது செயல்களை ஒத்துக் கொண்டான். அதனால் அன்பானவர்களே. வேடதாரிகளை நம்பாதீர்கள். சடை வளர்ப்பதும், மொட்டையடிப்பதும், புனித நீர் நிலைகளில் நீராடுவதும், நோன்பிருப்பதும் பிற்ப்பை அறுக்காது. பிற்ப்பை அறுக்க

விரும்புவோர் ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கி கடவுளை வணங்குதல் வேண்டும்.” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

70. கொன்றான் கொலையை உடன்பட்டான் கோடாது
கொன்றதனைக் கொண்டான் கொழிக்குங்கால்-
கொன்றதனை
அட்டா னிடவுண்டான் ஐவரினும் ஆகுமெனக்
கட்டெறிந்த பாவங் கருது.

“ஓர் உயிரைக் கொன்றவன் பிறன் செய்யும் கொலைக்கு உடன்பட்டவன். கொன்ற ஊனை விலை கொடுத்து வாங்கியவன் ,அவ்வூனைச் சமைத்தவன், சமைத்ததை உண்டவன் என்று சொல்லப்பட்ட ஐவரையும் பாவம் சூழும்.

“அன்பானவர்களே, நாவல் நகரில் கந்தையன் என்றொரு தீயவன் வாழ்ந்து வந்தான்.அவன் அஞ்சாது உயிர்களைக் கொண்டு அதன் ஊனை விற்பனை செய்பவன். திருநாவுக்கரசு, நாவேந்தன் என்னும் இரு சைவப் பெரியார்கள் அவ்வூரில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் இருவரும் கோவில்களில் பிரசங்கங்கள் செய்வர். அவர்கள் இருவரினது வீட்டிலும் மாமிச உணவு வகைகள் சமைப்பதில்லை .அவர்கள் இருவரும் மாமிசத்தை விரும்பி உண்பர். அவர்களுக்குக் கந்தையன் நல்ல கொழுத்த மிருகங்களை வெட்டிச் சமைத்துக்

கொடுப்பான். அவனிடம் ஊரில் உள்ள பலர் இறைச்சி வாங்குவார்கள். அவன் மிருகங்களைத் திருடியும் வெட்டி விற்பனை செய்வான். அவன் தான் திருடுபவன் என்று தெரிந்தாலும் திருட்டைக் கொடுத்தவர்கள் பயம் காரணமாக வெளியே செல்வதில்லை. அன்று கந்தையன் மகேஸ்வரன் என்பவனின் கொழுத்த காளை மாடொன்றைக் கொண்டு வந்து வீட்டில் வெட்டித் தனக்கு வேண்டிய அளவு இறைச்சியை எடுத்துக் கொண்டு மிகுதியை விற்பனை செய்தான். மகேஸ்வரன் தனது காளை மாட்டினைக் கந்தையன் திருடிச் சென்று அதை வெட்டி இறைச்சியை விற்பனை விட்டானென்று காவல் துறையில் புகாரிட்டான். காவல் துறையினர் கந்தையனின் வீட்டைச் சோதனை செய்த போது காளை மாட்டின் தலை அகப்பட்டது. அதனால் காவல் துறையினர் கந்தையனைத் தாக்கினர். அடியைப் பொறுக்க முடியாத கந்தையன் தன்னிடம் இறைச்சியை அன்று வாங்கியவர்களையும், முன்பு வாங்கியவர்களையும் சொன்னான். காவல் துறையினர் அவன் கூறிய அனைவரையும் கைது செய்தனர். ஊரின் பெரும் பெரும் பிரமுகர்கள் அகப்பட்டனர். நீதிபதி அவர்களுக்கு ஆறு மாதச் சிறைத் தண்டனை விதித்தார். வெட்டியவன் அதற்கு உடந்தையாக இருந்தவன், வாங்கியவன், சமைத்தவன், உண்டவன் எல்லோரையும் காவல் துறையினர் கைது செய்தனர். இவர்கள் அனைவரும் குற்றவாளிகள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்”

71. சிறைக்கிடந்தார் செத்தார்க்கு நோற்பார் பலநாள்

உறைக்கிடந்தார் ஒன்றிடையிட் டுண்பார் -

பிறைக்கிடந்து

முற்றனைத்தும் உண்ணா தவர்க்கீந்தார் மன்னவராய்க்
கற்றனைத்தும் வாழ்வார் கலந்து.

“சிறையில் இருப்பவர்களுக்கும், இறந்தவர்களுக்கும், உண்ணாது நோன்பு இருப்பவர்களுக்கும், நோய் காரணமாக மருந்து உண்பவர்களுக்கும் முதற் பிறையிலிருந்து அது முடியும் வரை நோன்பிருப்போருக்கும் உணவு கொடுப்பவர்கள் உயர் பதவியை அடைவார்கள்.

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி தினமும் காவல் நிலையத்திற்குச் செல்வான். காவல் நிலையத்தில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு உறவினர்கள் உணவு கொடுப்பதில்லை. காவல் நிலையத்திற்குச் செல்லல் அவமானமென்று பலர் நினைத்திருந்தனர். கந்தையனைக் காவல் துறையினர் சனிக்கிழமையன்று கைது செய்தனர். திங்கட்கிழமை அரசு விடுமுறை. அன்று கைது செய்யப்பட்ட திருநாவுக்கரசு, நாவேந்தன் உட்பட பத்துப் பிரமுகர்களையும் அவர்களது குடும்பத்தினர் கவனிக்கவில்லை. அதனால் அவர்களுக்குக் கந்தசாமியே உணவு கொடுத்தான். அதை விட இறந்தவர்களின் நற்கதி கருதி கோவிலில் நோன்பிருப்பவர்களுக்கும், நோய் காரணமாக விசேட உணவு உண்பவர்களுக்கும், துறவிகளுக்கும் மடத்தில் உணவு சமைப்பித்துச் சிறைக்கும், கோவிலுக்கும், வைத்தியசாலைக்கும் கொண்டு சென்று

கொடுப்பான். இதை அவன் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான். எல்லோருக்கும் கொடுத்துதவுவதால் அவனுக்குச் செல்வம் குவிந்தது” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

72. ஈன்றெடுத்தல் சூல்புறஞ் செய்தல் குழுவியை
ஏன்றெடுத்தல் சூலேற்ற கன்னியை - ஆன்ற
அழிந்தாளை யில்வைத்தல் பேரறமா ஆற்ற
மொழிந்தார் முதுநூலார் முன்பு.

“தாய் தான் ஈன்ற குழந்தையை மேலோனாய்வரத் தக்கதாக வளர்த்தல், தான் கர்ப்பமாக இருக்கும் போது கருவை மிக அவதானமாகக் காத்தல், வளர்ப்பாரில்லாத பிள்ளையை எடுத்து தன் பிள்ளை போல வளர்த்தல், கர்ப்பவதியான கன்னியையும், கர்ப்பம் கலைந்த மனையாளையும் அன்புடன் பராமரித்தல் ஆகிய ஐந்தும் பெரிய அறமென்று பெரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி நந்தகுமாரனின் மனைவியான கோசலையைத் தெய்வமாக வணங்குபவன். அவள் கந்தசாமி மீது கொண்ட பற்றை வார்த்தைகளால் கூறமுடியாது. அதனால் அவன் தனக்கும் பெற்றோர் இல்லையென்று நினைத்ததில்லை. கோசலை மிகவும் நல்லவள். அவ்வூரில் வாழும் ஞானவேல் என்பவன் குடிகாரன். அவனது மனைவியின் கரு இரண்டு முறை அழிந்து விட்டது. அதனால் கோசலை அவளைத் தனது வீட்டுக்கு அழைத்து

வந்து தனது பிள்ளையைப் போலக் கவனித்தாள். அதனால் அவளுக்கு நல்ல முறையில் குழந்தை பிறந்தது. ஞானவேலின் சகோதரி சாரதா பாடசாலையில் கற்கும் போது அடுத்தவூர் இளைஞனுடன் காதல் கொண்டாள். அதனால் அவள் வயிற்றில் குழந்தை உருவானது. காதலித்தவன் விடயமறிந்தவுடன் தலைமறைவாகிவிட்டான். ஞானவேல் அக்கருவை அழிக்க நினைத்தான். அதை அறிந்த கோசலை அவளை வேற்றூரில் உள்ள தனது பெற்றோரின் வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்று பராமரித்தாள். அப்போது கோசலையும் கர்ப்பமாக இருந்தாள். சில நாட்களின் பின் தனக்கு இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தனவென்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து வளர்த்தாள். அது வேறு யாருக்கும் தெரியாது. ஒரு நாள் நந்தகுமாரன் தனது மனைவியைப் பற்றிக் கூறிப் பெருமைப்படும் போது தன்னை மறந்து கந்தசாமிக்குச் சொல்லி விட்டான். பின்பு அதை யாரிடமும் கூறி விடாதேயென்று காலில் விழாத குறையாகக் கெஞ்சினான். அதைப் போலக் கந்தசாமியும் வறிய பெண்களுக்குக் கர்ப்ப காலத்தில் சத்துள்ள உணவுப் பொருட்களை வழங்குவான். பெண்களைப் பொன்னைப் போலப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி கூறுவான்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

73. வழியழிந்தார் மூத்தார் வடக்கிருந்தார் நோயால்
நலிபழிந்தார் நாட்டறைபோய் நைந்தார் -மெலிவொழிய
இன்னவராம் என்னாரா யீந்த ஒருதுற்று
மன்னவராய்ச் செய்யு மதித்து.

“வலிமையை இழந்தவர்,முதியவர், வடக்கு நோக்கியிருந்து நோன்பு நோற்பவர், பிணியால் வருந்துபவர், நாடு விட்டு நாடு சென்று தளர்ந்தவர் ஆகியோருக்கு உணவளிப்போர் அடுத்த பிறப்பில் அரசராகப் பிறப்பர்”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரம் மடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மூன்று வேளையும் உணவளிப்பார். சுந்தரன் சீவல் தொழிலாளி, அவன் மரத்தில் ஏறிய போது தவறி விழுத்து விட்டான். அதனால் அவன் எழுந்து நடமாட முடியாதவனாக இருந்தான். அவனுக்கும் அவனது குடும்பத்தினருக்கும் சிதம்பரம் உதவி செய்து வருகின்றார். சிதம்பரத்தின் உறவினன் சிவசாமி. சிதம்பரம் வர்த்தகத்தில் பெரும் இலாபம் பெறுவதைக் கண்ட அவன் தனது விளை நிலத்தை விற்று வேறொரு நாடு சென்று உழைக்க விரும்பினான். அவன் தனது விளை நிலங்களைச் சிதம்பரத்திற்கு விற்க விரும்பினான்.ஆனால் சிதம்பரம் அதை வாங்க விரும்பவில்லை.அதனால் கோபம் கொண்ட சிவசாமி , “நீ மட்டும் தான் ஊரில் பணக்காரனாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறாய்.நான் வெளிநாடு சென்றால் பெரும் பணக்காரனாகி உன்னை மிஞ்சி விடுவேன் என்றும் நினைக்கிறாய் .அதனால் தான் எனது நிலத்தை வாங்க விரும்புகிறாயில்லை. நான் விற்று விட்டு வெளிநாடு சென்று தனவந்தனாகிய பின் வந்து உன்னுடன் பேசுகிறேன் என்று கோபமாகச் சொல்லி விட்டு சென்று விட்டான். வெளிநாடு சென்ற சிவசாமி திருட்டு வர்த்தகர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு தனது பொருட்களையெல்லாம் இழந்து தனது சொந்த ஊருக்கு

வந்து மடத்தில் இருந்தான். சிதம்பரம் அங்கு சென்று சொன்னார். “சிவசாமி நீ நட்டமடைந்தால் எனக்கு விளை நிலத்தை விற்றதால் தான் நட்டமடைந்ததாக நினைப்பாய். அதைவிடக் கடனாகப் பணம் கேட்டிருந்தால் தந்திருப்பேன். இப்போது நிலமை மோசமாகவில்லை. உனக்குத் தேவையான பணம் அல்லது விளைநிலம் தருகிறேன். கலங்காது தொழிலைச் செய் .அதைக் கேட்ட சிவசாமிக்கு வெட்கமாக இருந்தது. தவறாக நினைத்துப் பேசி விட்டேன் என்று நினைத்துக் கவலைப்பட்டான் சிவசாமி .எனவே அன்பானவர்களே, காரணமறியாது கண்டபடி கதைக்காதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

**74. கலங்காமைக் காத்தல் கருப்பஞ் சிதைந்தால்
இலங்காமை பேரறத்தால் ஈற்றம் - விலங்காமைக்
கோடல் குழவி மருந்து வெருட்டாமை
நாடின அறம்பெருமை நாட்டு.**

“வயிற்றில் உள்ள கருவை அழியாது பாதுகாத்தல் வேண்டும். தற்செயலாகக் கருக்கலைந்தால் பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல் தாயைக் காத்தல் வேண்டும். பிறந்த மகவைக் கவனமாகப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.குழந்தைக்கு நோய் வந்தால் மருத்துவம் செய்தல் வேண்டும். குழந்தையை அச்சுறுத்தக் கூடாது. இவை ஐந்தும் பெரும் அறம் என்று நினைத்துச் செய்தல் வேண்டும்.”

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமியின் மனைவி கர்ப்பம் தரித்தாள். அதை அறிந்த கந்தசாமி அவளை நந்தகுமாரனின் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்து சொன்னான், “அம்மா, பெண்களுள் பொறுமையானவர் நீங்கள். எனது மனைவி கர்ப்பமாக உள்ளாள். நீங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். எனது மனைவியின் வயிற்றில் உள்ள கருவைப் பாதுகாத்து குழந்தையாக எனக்குத் தாருங்கள் .கர்ப்பவதிக்கும், வயிற்றில் உள்ள கருவுக்கும் அடிக்கடி நோய்கள் வரும். அதற்கான மருத்துவ முறைகள் யாவும் உங்களுக்குத் தெரியும். குழந்தை பிறந்த பின்பு என்னுடன் தான் நீங்கள் இருத்தல் வேண்டும். குழந்தையைப் பராமரிப்பது, நோய் வந்தால் மருந்து கொடுப்பது ,குழந்தையை அச்சுறுத்தாது அன்போடு வளர்ப்பது எல்லாம் உங்களது கையில் ஒப்படைக்கிறேன்.” என்றான் கந்தசாமி. அதைக் கேட்டு கோசலை பூரித்துப் போனாள். “உன்னைப் போல வளர்ப்பேன்” என்றாள். ஆகவே அன்பானவர்களே, கர்ப்பவதிகளைக் கந்தசாமி கூறுவது போல பாதுகாருங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

75. சூலாமை சூலிற் படுந்துண்பம் ஈன்றபின்

ஏலாமை ஏற்றால் வளர்ப்பருமை – சால்பவை

வல்லாமை வாய்ப்ப அறிபவர் உண்ணாமை

கொல்லாமை நன்றால் கொழித்து.

“கர்ப்பமடையாமையால் வரும் துன்பமும், கர்ப்பமடைந்த பின் வரும் துன்பமும் ,குழந்தை பிறந்த பின்பு உண்டாகும் துன்பங்களும் ,வளர்ந்த பிள்ளை நற்குணமுடையவனாக

இல்லாதிருப்பின் அதனால் வரும் துன்பமும் வரக் காரணம் ஒரு உயிரைக் கொண்டு அதன் ஊனை உண்பதே என்பதை அறிந்து கொல்லாமலும், ஊனைத் திண்ணாமலும் வாழ்தலே நன்று.

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி நினைத்துப் பார்த்தான். அவனது தூரத்து உறவினன் சிவசம்பு பெருந் தனவந்தன். அவன் மது அருந்துவான். உயிர்களைக் கொலை செய்து அதன் மாமிசத்தை உண்பான். அவன் திருமணம் செய்து பத்து வருடங்களாகப் பிள்ளைகள் இல்லை. அதனால் அவனும், அவனது மனைவி பவளமும் பெருந் துன்பப்பட்டனர். நோன்பிருந்தனர். இருப்பினும் பிள்ளை பிறக்கவில்லை. அந்த நேரம் தான் கந்தசாமி அனாதையானான். அதனால் உறவினர் கந்தசாமியைத் தத்து எடுத்து வளர்க்கச் சொன்னார். அதற்குச் சிவசம்புவின் தாயார் விடவில்லை. தமது குடும்பத்திற்கு வாரிசு வேண்டும் என்று கூறி அவனுக்கு இன்னொரு திருமணம் செய்து வைத்தான். அவளுக்கும் பிள்ளைகள் பிறக்கவில்லை. அதன் பின் பலவருடங்கள் கழித்து பவளம் கர்ப்பவதியானாள். அது இளைய தாரத்திற்கும் அவள் பெற்றோரிற்கும் பிடிக்காமையால் தினமும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் வந்தன. அதனால் நந்தகுமாரனின் மனைவியைப் பவளத்தைப் பார்க்க ஒழுங்கு செய்தனர். அவள் அவர்களது வீட்டில் நடைபெறும் விடயங்களை வீட்டில் வந்து கூறுவார். சிவசம்புவுக்குப் பிள்ளைகள் பிறந்தன. சொத்துப் பிரச்சனை எழுந்தது. சிவசம்புவிற்குப் பிறந்த மகன் வலது குறைந்தவனாகப் பிறந்தான். அவன் எட்டு வயதில் தான் எழுந்து நடக்கத் தொடங்கினான். குடித்து விட்டு வரும் சிவசம்பு பவளம்

வலது குறைந்த பிள்ளையைப் பெற்றதால் கண்டபடி பேசுவான். அதன் பிறகு பவளத்துக்கு நான்கு ஆண் பிள்ளைகள் பிறந்தன. அவர்களில் முத்தவன் திருவிளங்கன். தகப்பனைப் போல குடிகாரன். ஊரில் அவனைக் கண்டவர்கள் மறைந்து விடுவார்கள். அதனால் பிள்ளை இல்லை என்று துக்கம், பிள்ளை வயிற்றில் வந்தால் நோயால் துன்பம், பிள்ளை பிறந்தால் வளர்ப்பது துன்பம், பிள்ளை வளாந்தால் அவன் கற்கவில்லை என்று துக்கம். அவன் தீயவர்களோடு சேர்ந்தால் அது பெரும் துயரம். பின் பிள்ளைகளுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாவிட்டால் துன்பம். இப்படி வாழ்க்கை துன்பமே தவிர இன்பம் இல்லை' எனவே அன்பானவர்களே, கடவுளின் அடியை அடைந்து நித்திய இன்பம் பெற முயலுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

76. சிக்கர் சிதடர் சிதலைபோல் வாயுடையார்
துக்கர் துருநாமர் தூக்குங்கால் - தொக்க
வருநோய்கள் முன்னாளில் தீர்த்தாரே இந்நாள்
ஒருநோயும் இன்றிவாழ் வார்.

“தலையில் நோய் உடையவர்களையும், பித்துப் பிடித்தவர்களையும், வாய்ப்புற்று நோய் உடையவர்களையும் ,சல ரோகம் உள்ளவர்களையும், மூல நோய் உள்ளவர்களையும் முற்காலத்தில் ஆதரித்து உதவியோரே பிற்காலத்தில் எந்த விதமாக நோயுமில்லாமல் வாழ்வார்.”

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்புள்ளவன். அவன் தனது குருவான தணிகாசலம் கற்கும் காலத்தில் கூறியவற்றை மறவாதிருந்து செய்பவன். தான் முற்பிறப்பில் புண்ணியம் செய்தமையால் தான் அனாதையான நான் நந்தகுமாரனிடம் போய்ச் சேர்ந்து மிக்க வசதியுள்ளவனாக வாழ்கிறேன். அதுபோலத் தணிகாசலம் கூறியபடி வாழ்ந்தால் பிற்காலமும் சிறக்கும் என்று நினைப்பான். ஒருநாள் வகுப்பில் தணிகாசலம் சொன்னார், “அன்பான எனது பிள்ளைகளே, நோய்கள் இரண்டு வகை. ஒன்று தொற்றக் கூடியது. மற்றது தொற்றாத கொடிய நோய்கள் ,தலையில் கட்டி உள்ளவர்கள், பைத்தியம் பிடித்தவர்கள், வாய்ப்புற்று நோய் உள்ளவர்கள், சலரோகம் உள்ளவர்கள், மூல நோயாளிகள் என்பார் பாவம் செய்தவர்கள், அந்நோய்கள் ஒருபோதும் தொற்றாது. அதனால் அவர்களை அன்புடன் நேசியுங்கள். உதவிகள் செய்யுங்கள், உணவு கொடுங்கள், இதனால் நீங்கள் பிற்காலத்தில் எந்த நோயும் இல்லாமல் சுகதேகியாக செல்வங்கள் அனைத்தும் பெற்று வாழ்வீர்கள்” என்று சொன்னது கந்தசாமியின் காதுகளில் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அதனால் அந் நோயாளிகளுக்குத் தேவையான அனைத்தும் செய்து வருகிறான். அதுபோல நீங்களும் செய்யுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

77. பக்கம் படாமை ஒருவர்க்குப் பாடேற்றல்

தக்கம் படாமை தவமல்லாத் -தக்கார்
இழியினர்க்கே யானும் பசித்தார்க்குண் ஈதல்
கழிசினங் காத்தல் கடன்.

“எல்லா உயிர்களையும் சமமாக மதித்தல் ,உயிர்கள் படும் துன்பத்தைப் போக்குதல் ,பொருட்களில் பற்றில்லாமல் வாழ்தல் என்பன தவசிகளின் குணமாகும்.கீழான குலத்தைச் சேர்ந்தவரென்றாலும், அவரின் பசிக்கு உணவு கொடுத்தலும், சினத்தைக் காத்தலும் இல் வாழ்வோரது குணங்களாகும்.

“அன்பானவர்களே, உதயபுரத்திலே சிறுதொண்டன் என்றொரு துறவி இருந்தார்.அவர் எல்லா உயிர்களையும் சமமாக மதிப்பவர். ஒருநாள் அவரின் ஆச்சிரமத்திற்கு மன்னன் குலசேகரன் வந்தான். அப்போது பல பொதுமக்கள் கூடியிருந்தனர். மன்னனைக் கண்ட மக்கள் விலகி நின்றனர். “சுவாமி தங்களின் குணம் எனக்குத் தெரியும், நான் தங்களை அரண்மனைக்கு அழைக்கவே வந்தேன்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான்.சிறுத்தொண்டன் உதயபுரத்தில் மக்களுக்கு உண்டாகும் நோய்களைத் தீர்ப்பார், மங்கள வைபவங்களுக்கு நாள் எடுத்துக் கொடுப்பார், பில்லி ,சூனியம் நீக்குவார், உபதேசம் செய்வார், ஆனால் யாரிடத்தும் பொருட்களை வாங்கமாட்டார்.இது தான் தவசிகளது குணம்,. இல் வாழ்வோராகிய நீங்கள் வறியவர்களின் பசியைத் தீருங்கள், யார் மீதும் எதற்காகவும் சினம் கொள்ளாதீர்கள். அப்படி

வாழ்ந்தீர்களானால் உங்களுக்கு ஒரு போதும் ஒரு குறையும் ஏற்படாது” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

78. புண்பட்டார் போற்றுவார் இல்லாதார் போகுயிரார்
கண்கெட்டார் காலிரண்டும் இல்லாதார்- கண்கண்பட்
டாழ்ந்து நெகிழ்ந்தவர்க்கு ஈந்தார் கடைபோக
வாழ்ந்து கழிவார் மகிழ்ந்து.

“போரினால் காயம் உண்டானவர்களுக்கும், யாருமற்ற அனாதைகளுக்கும், உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், குருடர்களுக்கும், முடவர்களுக்கும் மனம் நெகிழ்ந்து இரங்கி உதவிகள் செய்து உணவளித்துப் பாதுகாப்பவர்கள் எப்போதும் எக் குறைகளுமின்றி மகிழ்வுடன் வாழ்வர்.

“அன்பானவர்களே, ஊரில் நோய் நொடிகள் எதுவுமின்றி மகிழ்வாக எதுவித குறைகளும் இல்லாமல் வாழ்பவர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் இரப்பவர்க்கெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் கொடுக்கும் உணவுகளும் உதவிகளும் மருந்தாகச் செயற்பட்டு கொடுப்பவரின் நோய் நொடிகளை அகற்றுகின்றன. தணிகாசலம், சிதம்பரம், கந்தசாமி போன்றவர்கள் தலைவலியென்று கூடப் படுத்ததில்லை, பெரும் குடிகாரனான சிவசம்புவும் அவனது குடும்பமும் யாருக்கும் கொடுப்பதில்லை. அதனால் துன்பப்பட்டுக்

கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் சிவசம்புவை மோட்டார் வாகனமொன்று மோதி விட்டது. அவனை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்ல எல்லோரும் தயங்கினர். அதற்குக் காரணம் முன்பொரு முறை அவன் விபத்துக்குள்ளான போது நந்தகுமாரன் அவனை வைத்தியசாலையில் கொண்டு சென்று சேர்த்துப் பராமரித்தான். நினைவு திரும்பிய சிவசம்பு தான் அணிந்திருந்த பத்துப் பவுண் சங்கிலியைக் காணவில்லை என்று நந்தகுமாரனோடு பிரச்சனைப்பட்டான். அச்சங்கிலியை சிவசம்பு போதையில் இருந்த போது அவனது மகன் கழற்றிக் கொண்டு சென்று விற்றபோது அகப்பட்டு விட்டான். அதனால் அவனுக்கு ஆபத்தென்றாலும் உதவ ஊரவர் பயந்தனர். இரண்டு தினங்கள் சிதம்பரம் வெளியூர் சென்றமையால் மடத்திற்கும் கோவிலுக்கும் செல்லவில்லை. அதனால் துடிதுடித்த மடத்தில் உள்ள நோயாளிகள் பலர் கஷ்டப்பட்டு நடந்து சிதம்பரத்தின் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டனர். அதனால் அதன் பின் சிதம்பரம் தான் செல்லுமிடங்களைக் கூறிவிட்டே செல்வார்” ஆகவே அன்பானவர்களே, அனாதைகள், முடவர்கள், குருடர்கள் ஆகியோருக்கு உதவி செய்யுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

79. பஞ்சப் பொழுதகத்தே பாத்துண்பான் காவாதான்
 அஞ்சா துடைபடையுட் போந்தெறிவான் -எஞ்சாதே
 உண்பதுமுன் ஈவான் குழவி பலிகொடுப்பான்
 எண்பதின் மேலும்வாழ்வான்.

“பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலத்தில் தன்னிடம் உள்ள உணவைப் பகிர்ந்து கொடுத்து உண்பவனும், தன்னிடமுள்ள பொருளைக் காவிச் சென்று விற்பனை செய்யாது ஊரவர்களுக்கு விற்பனை செய்பவனும், தோற்கும் நிலையில் உள்ள தனது அரசனின் படைக்குள் புகுந்து போராடி எதிரிகளைத் தோற்கடித்தவனும், தான் உண்ணுமுன் பிறருக்குக் கொடுத்து எஞ்சியதை உண்பவனும், பசித்த குழந்தைகளுக்கு உணவளிப்பவனும் ஆகிய இந்த ஐந்து வயதினரும் எண்பது வயது வரை குறைகளின்றி உயிர் வாழ்வர்.”

“அன்பானவர்களே, நாவல் நகரில் மழை பெய்யாததால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டது. மக்கள் உணவுப் பொருட்களுக்காகப் பணத்துடன் அலைந்தனர். பல வியாபாரிகள் தமது பொருட்களை மறைத்து வைத்து விட்டு இல்லை என்று கூறி இரகசியமாகக் கூடிய விலைக்கு விற்பனர். சிலர் தூர இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று விட்டனர். சிதம்பரம் வழமையாகச் செய்வது போலத் தன்னிடமுள்ள பொருட்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தார். இதுவரை காலமும் முதியவர்களையும் ,நோயாளிகளையும் பராமரித்த அவர் சிறு குழந்தைகளையும் பராமரித்தார். அவர்கள் எல்லோரும் உண்ட பின்பே தானுண்டார். தோற்கும் அரசனின் படைக்குள் வீராவேசத்துடன் நுழைந்து போரிட்டு எதிரிகளைத் துரத்தியடித்து வெற்றி கொண்ட போர் வீரனைப் போல பஞ்சத்திற்கெதிராகப் போராடினர். அவருடன் அவரது குடும்பமும் இணைந்து கொண்டது. அவரது தொன்னூறு வயதுடைய தந்தை

மிகவும் உற்சாகமாக மடத்தில் செயற்பட்டார்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

**80. வரைவில்லாப் பெண்வையார் மன்னைப்பு நேறார்
புரையில்லார் நள்ளார்போர் வேந்தன் - வரைபோல்
கடுங்களிறு விட்டுழிச் செல்லார் வழங்கார்
கொடும்புலி கொட்கும் வழி.**

“அறிஞர்கள் திருமணம் செய்யத் தகாத பொதுப் பெண்டிரைத் திருமணம் செய்ய மாட்டார்கள்.பாம்புப் புற்றின் மேல் ஏறமாட்டார்கள். தமக்கு நிகரில்லாதவர்களுடன் சேரமாட்டார்கள். போர் யானைகள் கட்டுமிடத்திற்குப் போக மாட்டார்கள்.புலி வசிக்கும் காட்டு வழியாகச் செல்ல மாட்டார்கள்.

“அன்பானவர்களே, சிவசம்புவின் மகன் திருவரங்கன் பூமணி என்ற விபச்சாரியின் வீட்டுக்குச் சென்று அவளுடன் கூடி இன்பம் அனுபவிப்பவன். அவளுக்கு யசோதா என்றொரு அழகான பெண் இருந்தாள். திருவரங்கன் தனது வீட்டுக்கு வரும்போது பூமணியசோதாவைக் கொண்டே அவனை வரவேற்பாள். அவன் வந்ததும் வெளியே செல்வாள். அதனால் திருவரங்கன் யசோதாவோடு பொழுதைக் கழிப்பான். யசோதா அவனைத் தனதுடலைத் தொட விடமாட்டாள். அப்படியான வேளையில் அவளை அணைத்துவிட வேண்டுமென்று திட்டமிடுவான் திருவரங்கன்.ஒருநாள் அவள்

மிகவும் கவர்ச்சியாக உடையணிந்திருந்தாள். காமம் தலைக்கேறிய திருவரங்கன் அவளை அணைக்க முயற்சித்தான். அப்போது அவள் சொன்னாள், என்னோடு கூடி மகிழ விரும்பினால் என்னைத் திருமணம் செய்யுங்கள்” அந்த மயக்கு வார்த்தைகளில் மயங்கிய திருவரங்கன் யசோதாவைத் தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டான். சிவசம்பு பூமணியுடன் நெருக்கமாகப் பழகுவார். அதனால் அவர் அவர்களது திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தார். ஊரவரில் பலர் திருமணத்திற்குச் செல்லவில்லை. சிதம்பரம் சிவசம்புவின் உறவினர். அதனால் தணிகாசலம் வந்து சொன்னார், “சிதம்பரம் ,அவன் விபச்சாரியைத் திருமணம் செய்ய விரும்புகின்றான், விபச்சாரியை மனைவியாக ஏற்று வீட்டில் வைத்திருப்பது பாவம். நல்லவர்கள் தமக்கு நிகரில்லாதவரின் வீட்டுக்குச் செல்ல மாட்டார்கள். வணங்குவதற்காகக் கூட நாகத்தின் புற்றருகே செல்ல மாட்டார்கள். யானைகள் கட்டுமிடத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள். புலி வசிக்கும் காட்டு வழியே பிரயாணம் செய்ய மாட்டார்கள். நீங்கள் பெரியவர், எனக்குத் திருமணத்திற்கு அழைப்புத் தந்துள்ளனர். நான் போகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்து விட்டுச் செல்லவே வந்தேன்” என்றார் சிதம்பரம். எனவே அன்பானவர்களே, தணிகாசலம் செல்ல விரும்பாத இடங்களுக்கு யாரும் போகாதீர்கள். அதனால் பெரும் துன்பங்கள் வந்தடையும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

81. தக்கார் வழிகொடாது ஆகுந் தகாதவர்

**உக்க வழியராய் ஒல்குவர் - தக்க
இனத்தினா னாகும் பழியும் புகழும்
மனத்தினா னாகு மதி.**

“நல்லவர்களது சந்ததி தழைக்கும். தீயவர்களது சந்ததி இல்லாது அழியும். ஒருவனுக்கு உண்டாகும் பழியும் புகழும் அவன் சேர்ந்த இனத்தினால் உண்டாகும். அறிவு அவனது மனத்தின் அளவால் உண்டாகும்”

“அன்பானவர்களே, சிதம்பரத்தின் மகள் பராசக்தி, அவள் தனது தாயாருடன் கோவிலுக்கு வந்தாள். அவளைக் கண்ட மக்கள் எல்லோரும் வணங்கினர். தெய்வமான பராசக்தியைக் கண்டது போல எல்லோரும் மகிழ்ந்தனர். திருமணம் முடித்த திருவரங்கனும் யசோதாவும் கோவிலுக்கு வந்தனர். அவர்களைக் கண்டதும் பெண்கள் விலகிச் சென்றனர். ஆண்கள் தெரியாதது போல விலகிச் சென்று விட்டனர். யசோதாவைக் கண்ட தீயவர்கள் பலர் அவளைச் சூழ்ந்து நின்று கேளிக்கையாகப் பேசிச் சிரித்தனர். அன்று இரவு திருவரங்கன் தனது நண்பர்கள் அனைவருக்கும் விருந்து வைத்தான். ஆடு வெட்டிக் கறி சமைக்கப்பட்டது. மதுபானம் கொடுக்கப்பட்டது. நன்றாகக் குடித்த தனவந்தன் ஒருவன் பரிசு கொடுக்கும் சாட்டாக யசோதாவுக்கு அருகில் வந்து நெருங்கி நின்று பரிசைக் கொடுக்கும் போது அவளின் கையைச் சேர்த்துப் பிடித்தான். திருவரங்கன் அப்பாற் சென்றதும், “முன்பு போலக் கவனித்துக் கொள்” என்று

மெதுவாகச் சொன்னான். யசோதா நாணத்துடன் சிரித்தாள். ஆகவே அன்பானவர்களே, நல்லவர்களின் சந்ததி வளரும் .அதை மக்கள் மதிப்போடு வரவேற்பர். தீயவர்களின் சந்ததிக்கு மதிப்பு இராது . தீயவர்களைத் தீயவர்கள் தீய நோக்குடன் தான் எதிர் கொள்வர். ஒருவனுக்கு அவன் சேர்ந்த இனத்தின் மூலம் தான் பழியும் புகழும் உண்டாகும். அவரவரின் மனதிற்கேற்பவே அறிவும் செயற்படும்.அதனால் அவதானமாக இருங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

82. கழிந்தவை தானிரங்கான் கைவாரா நச்சான்

இழிந்தவை இன்புறான் இல்லார் -மொழிந்தவை

மென்மொழியால் உண்ணெகிழ்ந்து ஈவானேல்

விண்ணோரால்

இன்மொழியால் ஏத்தப் படும்.

“ஒருவன் தன்னை விட்டு நீங்கிய பொருட்களுக்காக வருந்தாதவனாகவும் தனக்குரியனவல்லாதவற்றை விரும்பாதவனாகவும், கீழான பொருட்களால் வரும் இன்பத்தைக் கண்டு மகிழாதவனாகவும், பொருளில்லாதவர்கள் விரும்பிக் கேட்பவற்றையெல்லாம் மகிழ்வுடன் கொடுப்பவனாகவும் வாழ்ந்தால் அவனைத் தேவர்களும் விரும்புவர்.”

“அன்பானவர்களே, நள்ளிரவு வேளை தொழிலாளர்கள் பலர் கந்தசாமியின் வீட்டுக்கு வந்தனர். கந்தசாமியினது தொழிற்சாலையொன்று மின் ஒழுக்கால் எரிந்து விட்டது. அதைக் கேள்விப்பட்ட அத் தொழிற்சாலையின் ஊழியர்கள் வந்து குழுமி நின்றனர். அப்போது கந்தசாமி வந்தான். அவனது முகத்தில் கலவரமோ, கவலையோ இல்லை. சிரித்தபடி சொன்னான், “தொழிலாளர்களே, இழந்த பொருட்களைப் பற்றி நான் கவலைப்படுவதில்லை. ஏனெனில் , நான் உண்ண உணவின்றி வளர்ந்தவன். அழிந்தவை போக உள்ளதைக் கொண்டு வாழ என்னால் முடியும். அதனால் கவலைப்படாது வீட்டுக்குச் சென்று நாளைக் காலை வேலைக்கு வாருங்கள். எனக்குரியனவல்லாத பொருட்கள் தான் என்னை விட்டுச் சென்றன. அதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை. அத்துடன் தீய வழியில் வரும் பொருட்களையும் விரும்புவதில்லை. எல்லாவற்றையும் இறைவன் தந்தார். தந்து கொண்டும் இருக்கிறார். தருவார். அதனால் கவலை கொள்ளாது செல்லுங்கள்” என்று கூறி விட்டுச் சென்றான்.

“அடுத்த வாரம் எனது மகளின் திருமணம் , ஐயா பணம் தருவதாகச் சொன்னவர், இந்த நிலையில் எப்படிக் கேட்பது? என்று கலங்கினான் அங்கு வேலை செய்யும் காண்டிபன் என்ற தொழிலாளி. உள்ளே சென்ற கந்தசாமி திரும்பி வந்து, “காண்டிபன் இருக்கிறானா..?” என்று கேட்டான். காண்டிபன் அவன் முன்பே வந்தான். , “நீ கேட்ட பணத்தை நாளைக் காலை முகாமையாளரிடம் வாங்கு” என்று கூறி விட்டு உள்ளே சென்றான். காண்டிபனும் தொழிலாளர்களும்

திகைத்தனர். ஆகையால் அன்பானவர்களே கந்தசாமியைப் போல வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

83. காடுபோற் கட்கினிய இல்லம் பிற்பொருள்
ஓடுபோல் தாரம் பிறந்ததாய் - ஊடுபோய்க்
கோத்தின்னா சொல்லானாய்க் கொல்லானேற் பல்லவர்
ஓத்தினால் என்ன குறை

“ஓருவன் மிகவும் அழகான கண்களுக்கு விருந்தளிக்கும் வீட்டைக் காடு போலவும், பிறருடைய பெறுமதி மிக்க பொருளை ஓடு போலவும் ,பிறரின் மனையாளைத் தாய் போலவும், பழி மொழிகளைச் சொல்லாதவனாகவும் வாழ்ந்தானேயானால் பெரியவர்கள் அறநூல்களில் கூறிய இன்பங்கள் யாவும் ஒன்று சேர்த்து வரும். குறைகள் இருக்காது”

“அன்பானவர்களே, விடிந்ததும் கந்தசாமி தனது தொழிற்சாலைக்குச் சென்றான். தொழிற்சாலை இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆச்சரியத்துடன் உள்ளே சென்றான். தலைமைப் பொறியியலாளர் சொன்னார், பெரும் விபத்து ஏற்பட்டிருக்கும் .உரிய நேரத்தில் பொறியியலாளர் தவறைக் கண்டுபிடித்து விட்டார். தீயணைக்கும் படையினரும் உரிய நேரத்தில் வந்து விட்டனர். நீங்கள் தருமவான். குறைவரக் கடவுள் விடமாட்டார்” என்றார்.

“நன்றி. நான் சிதம்பரம் ஐயா வீட்டுக்குச் சென்று வருகிறேன். யாராவது வந்தால் இருக்க சொல்லங்கள்” என்ற கூறி விட்டுச் சென்றான் கந்தசாமி.

“சிதம்பரத்திற்கு அன்று பிறந்த தினம். அவனைக் கண்டதும் சிதம்பரம் கவலையோடு அவனருகில் வந்து, “பெரும் துயரமான நேரத்திலும் மனம் தளராமல் இருக்கிறீர்கள். வாருங்கள்” என்று உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். ஓர் அரசரின் மாளிகை போல அவ்வீடு அலங்காரத்துடன் காட்சியளித்தது. அதைக் கந்தசாமி பார்க்கவே இல்லை. பல பெறுமதியான பொருட்கள் இருந்தன. அவற்றையும் அவன் பார்க்கவில்லை. சிதம்பரத்தின் மகள் அபூர்வமான ஓர் அழகியென்று ஊரவர்கள் பேசிக் கொள்வார்கள். அவள் அவனை வரவேற்க வந்தாள். அவளது தோற்றம் அவனுக்கு அம்பாளை நினைவூட்டியது. வணங்கினான். பலர் வந்து அவனது தொழிற்சாலை பற்றி விசாரித்தனர். சிலர் பொறியியலாளரின் சதியாகத் தான் இருத்தல் வேண்டும் என்றனர். கந்தசாமி சொன்னான் , “ஐயா ,நான் எந்த ஒரு உயிரையும் வருத்துவதில்லை, எல்லாம் இறைவன் செயல் என்றிருப்பவன். அதனால் என்னை இறைவன் காப்பாற்றுவான்” என்றான். ஆகையால் அன்பானவர்களே, கந்தசாமியைப் போல நீங்களும் உங்களைக் கடவுளிடம் ஒப்படையுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

84. தோற்கன்று காட்டிக் கறவார் கறந்தபால்

பாற்பட்டார் உண்ணார் பழிபாவம் - பாற்பட்டார்
ஏற்றவாறு இன்புற்று வாழ்வன வீடழியக்
கூற்றுவப்பச் செய்யார் கொணர்ந்து.

“ஒழுக்கமாக வாழ்பவர்கள் தோலால் செய்த கன்றினைக் காட்டி
பசுவில் பாலைக் கறக்க மாட்டார்கள். அதுபோல ஒழுக்கமாக
வாழ்பவர் அப் பசுவில் கறந்த பாலைப் பருகார். ஒழுக்கமுள்ளவர்கள்
தமது சுற்றத்துடன் இன்பமாக வாழும் உயிர்களைத் தான்
கூற்றுவனாக நின்று ஒழுக்கமுள்ளவர்கள் கொன்று உண்ண
மாட்டார்கள்.

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி ஒழுக்கமுள்ளவன், தன்னைப் போல பிற
உயிர்களையும் நேசிப்பவன். இதை அறியாத தனவந்தன் ஒருவன்
கந்தசாமியின் அருகே வந்தான். அவனுக்கும் பொறியியலாளர்
முகுந்தனுக்கும் ஏற்கனவே பகை உண்டு. “ஐயா உங்கள்
பொறியிலாளர் நல்லவரல்ல. அவர் திட்டமிட்டுத் தான் செய்திருப்பார்.
காவல் துறையினரிடம் புகாரிட்டு உண்மையை அறியுங்கள்” என்றார்.

“அதற்கு கந்தசாமி சொன்னான், “நான் பரம ஏழை, அத்துடன்
அனாதை, என்னை வளர்த்த பெரியவர் கண்ணியமானவர், ஒழுக்கம்
மிக்கவர், அவர் கன்றிந்த பசுவின் கன்று இறந்து விட்டால் பால்
கறக்க மாட்டார். அதன் பாலை விற்பது தீராத பழி என்று
சொல்வார். தனது சுற்றத்தோடு மகிழ்வோடு வாழும் உயிர்களைக்
கொன்று தின்ன மாட்டார். அதைப் பார்த்து அவரின் சொற் கேட்டு

வளர்ந்தவன் நான். எனக்கு யாரும் துன்பம் செய்ய மாட்டார்கள். அதற்குக் கடவுள் விடார். நேற்றிரவு ஏற்பட்ட தீ விபத்தால் எனக்கு நட்டமேற்படவில்லை. அதற்குக் காரணமாக இருந்தவன் முகுந்தன்” என்றான். அதனால் அன்பானவர்களே, கந்தசாமியைப் போல மனம் உள்ளவனாக வாழுங்கள், அதனால் பெரும் பயனடைவீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

85. நகையொடு மந்திரம் நட்டார்க்கு வாரம்

பகையொடு பாட்டுரையென் றைந்துந் - தொகையொடு
முத்தோர் இருந்துழி வேண்டார் முகநூலுள்
யாத்தா ரறிந்தவ ராய்ந்து.

“பெரியோர் கூடியிருக்கும் சபையில் சிரித்தல், இரகசியம் பேசுதல், நண்பருக்குச் சார்பாகப் பேசுதல், ஆகாதவருடன் பகை கொண்டு சினந்து பேசுதல், செய்யுளுக்கு உரை சொல்லுதல் ஆகிய ஐந்து செயல்களையும் அறிவுடையவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள்”

“அன்பானவர்களே, அந்தத் தனவந்தனுக்கு கந்தசாமி சொன்னது பிடிக்கவில்லை, அத்துடன் முகுந்தனைப் பிடிக்காத சிலரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். முதலில் கூறிய தனவந்தன் சொன்னான்; “நீங்கள் அளவுக்திகமாக முகுந்தனை நம்பியிருக்கிறீர்கள்., அவன் முன்பு வேலை செய்த முதலாளியுடன் முரண்பட்டுத் தொழிற்சாலைக்கு பல தீமைகள் செய்தவன். அதோ சிதம்பரத்திற்கு மாலை போடுகிறாரே அவர் தான் முகுந்தன் முன்பு வேலை செய்த

முதலாளி, வேண்டுமானால் அவரை அழைத்து வருகிறேன் கேட்டுப் பாருங்கள்” என்றான்.

“ஐயா, இது ஒரு புனிதமான இடம், சிதம்பரம் புனிதமானவர்,பெரியவர், அதனால் சான்றோர் பலர் இங்கே கூடியிருக்கின்றனர்.எனது தொழிற்சாலையில் விபத்து நடந்தும் அதைப் பொருட்படுத்தாது வந்தமைக்குக் காரணம் சிதம்பரத்தின் பேராண்மையை மதித்து தான். பெரியவர்கள் கூடியிருக்கும் சபையில் சிரித்தல், இரகசியம் பேசுதல், நண்பர்களுக்குச் சார்பாகப் பேசுதல், ஆகாதவரைப் பற்றிப் பேசுதல், சினத்தல் ,செய்யுளுக்கு உரை சொல்லல் என்பன தவறானவை. அது பெரியவரை அவமதிப்பது போன்றது.. அதனால் தயவு செய்து அவற்றைப் பேசாது சபையைச் சிறப்பியுங்கள்” என்றான் கந்தசாமி. அதன் பின் அவர்கள் எதுவும் பேசவில்லை, “ஆகவே அன்பானவர்களே, சபையில் பேசத் தகாதவற்றைப் பேசாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

86. சத்தமெய்ஞ் ஞானத் தருக்கஞ் சமயமே
வித்தகர் கண்டவீ டுள்ளிட்டாங் - கத்தகத்து
அந்தவிவ் வைந்தும் அறிவான் தலையாய
சிந்திப்பிற் சிட்டன் சிறந்து.

“வழக்காகிய இலக்கண நூலும், அறிவு தரும் நூல்களும், அளவை நூலும், சமய நூல்களும், அறிவிண் மிக்கோர் எழுதிய

முத்தியின்பம் பற்றிய நூல்களும்,கற்றறிபவர்கள் சிறந்த தலமைத்துவமுள்ளவனாவான்”

“அன்பானவர்களே, விழாவுக்கு வந்தவர்கள் சிதம்பரத்திற்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தனர். சிலர் உரையாற்றினர். கந்தசாமி நன்றாகப் பேசுவன். அதனால் சபையில் இருந்த பெரியவர்கள் கந்தசாமியைப் பேசச் சொன்னனர். “பெரியவர்களே, சிதம்பரம் ஐயாவின் பெருமைகளைப் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். சிறுவயதில் இருந்தே நான் அவரின் கைப்பட வளர்ந்தவன். அதனால் எனக்கு அவரைப் பற்றி நன்றாகவே தெரியும். ஐயா அவர்கள் இவ்வாறு பெரும் புகழுடன் தான தர்மங்கள் செய்து வாழ்வதற்குக் காரணம் அவர் கற்ற கல்வி .பெரியார் அம்பலவாணரிடம் முறையாக இலக்கணத்தையும், அறிவு தரும் நூல்களையும், அளவை நூலையும், சமய நூல்களையும், அறநூல்களையும், அறிவின் மிக்கோர் எழுதிய வீட்டின்பம் பற்றிய நூல்களையும் ,மனித வாழ்வு பற்றிய நூல்களையும் கற்றவர். அதன்படி நடப்பவர். பலருக்கு அவற்றைக் கற்பிப்பவர்.அதனால் அவர் கற்றவர்களிலெல்லாம் மேம்பட்டவராக கற்றவர்களால் கருதப்படுகிறார். அவரை வெல்லக் கூடிய தலைமை இதுவரை இருந்ததில்லை. அவர் இன்னும் நூறாண்டு வாழ்ந்து மக்களைவ வாழ வைக்க வேண்டும் , என்று வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன்” என்றான் கந்தசாமி. அதனால் அன்பானவர்களே, சிதம்பரத்தைப் போல அறிவு தரும்

நூல்களைத் தேடித் தேடிக் கல்லுங்கள். உங்கள் கற்றலுக்கேற்ற பயன் நிட்சயமாகக் கிடைக்கும்” என்றார் நமச்சிவாயம் சுவாமிகள்.

87. கண்ணுங்கால் கண்ணுங் கணிதமே யாழினோடு

எண்ணுங்கால் சாந்தே இலைநறுக்கிட்டு - எண்ணுதல்

இட்டவிய் வைந்தும் அறிவான் இடையாய

சிட்டனென்று எண்ணப் படும்.

“நினைக்கும் போதெல்லாம் நினைவில் நின்றுதவும் கணித பாடமும், யாழில் வல்லவனாதலும், சந்தணம் அரைத்தலும், தொழில்பட இலைகளை நறுக்கலும். எண்ணலும் என இவ் ஐந்து காரியங்களிலும் வல்லவன் இடையாய சிட்டன் என்று சொல்லப்படுவான்.”

“அன்பானவர்களே, கந்தசாமி பேசி முடிந்ததும் சிதம்பரத்தின் குருவான அம்பலவாணர் சிதம்பரத்திற்கு ஆசி வழங்கினார். பின்பு சிதம்பரத்தைப் பற்றிப் பேசினார், “சிதம்பரம் அவர்களே, இங்கு கூடியிருக்கும் பெரியவர்களே, சிதம்பரத்திற்கு எடுக்கும் விழா ஊருக்கு எடுக்கும் விழாவாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் இவ்வூரில் வாழும் அனைவரும் பிறவூர்களில் உள்ள பிரமுகர்களும் வந்துள்ளனர். எனது சிறந்த மாணவர்களில் ஒருவனான கந்தசாமி, சிதம்பரத்தைத் தலையாய சிட்டன் என்றான். அது உண்மை. அத்துடன் சிதம்பரம் இடையாய சிட்டனும் கூட. இடையாய சிட்டன் கணிதத்தில் வல்லவன். அத்துடன் யாழ் வாசிப்பதில் நிபுணன். சந்தணத்தை முறைப்படி அரைப்பவன், மாலைக்கேற்ற வகையில் இலைகளை நறுக்கத் தெரிந்தவன். மனதால்

எண்ணிக் கணக்கு வைத்திருப்பவன். முறைப்படி கற்று, கற்றபடி வாழ்ந்து, கலைகளில் வல்லவனாகி மலை போல உயர்ந்து நிற்கும் சிதம்பரத்தை வாழ்த்துவதில் நான் பெருமை அடைகிறேன். மட்டில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.பூரிப்படைகிறேன். வாழ்க அவர் நாமம். வாழ்க அவரின் தொண்டுகள்” என்றார். “ஆகையால் அன்பானவர்களே, சிதம்பரத்தைப் போலக் கணிதத்திலும் கிரியைத் தொண்டிலும் நிபுணராகுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

**88. நாணிலன் நாய்நன்கு நள்ளாதான் நாய்பெரியார்ப்
பேணிலன் நாய்பிறர் சேவகன்நாய் -ஏணில்
பொருந்திய பூண்முலையார் சேரிகைத் தில்லான்
பருத்தி பகர்வுழி நாய்.**

“நாணமில்லாதவன் நாய்க்கு நிகரானவன், என்றும் நன்மையைத் தரும் நட்பைக் கொள்ளாதவன் நாய்க்குச் சமமானவன், பெரியாரைப் பாதுகாக்கத் தெரியாதவன் நாயை ஒத்தவன். பிறரிடம் பணி செய்து வாழ்பவன் நாயைப் போன்றவன், உயர்வில்லாத ஆபரணங்களை அணிந்த பெருத்த தனங்களை உடைய பரத்தையின் வீட்டுக்குக் கைப்பொருள் இல்லாது செல்பவன். பருத்தி விலை கூறும் இடத்தில் நிற்கும் நாய்க்கு நிகரானவன்”

“அன்பானவர்களே, திருவரங்கனது வீட்டில் சகல வசதிகளோடும் வாழ யசோதாவுக்குப் பிடிக்காமையால் திருவரங்கன் யசோதாவின்

தாயாரான பூமணியின் வீட்டுக்கு வந்தான். பூமணியின் வீட்டில் எந் நேரமும் சனப் பிழக்கம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். சிலருடன் பூமணி அன்புடன் பழகுவாள். சிலரைக் கண்டால் ஆத்திர மிகுதியால் வாயில் வந்தபடி பேசுவாள். அவளது கணவன் சோமலிங்கம் நன்றாகக் குடித்து விட்டு நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்திருந்தான். அது பூமணிக்கு இடைஞ்சலாக இருந்தது. மிகவும் சிரமப்பட்டு அவனை எழுப்பிப் பொருட்களை வாங்கக் கடைக்கு அனுப்பினாள். அவள் திருநாவுக்கரசுவை எதிர்பார்த்திருந்தாள். அவர் ஊரில் பெரிய மனிதர், சமயப் பாசாங்கி, அதற்குள் கோபாலன் வந்து விட்டான். அவனிடம் பணம் பெறுவது கஷ்டம். எப்படிப் பேசினாலும் வருவான், அவனைக் கண்டதும் பூமணி சொன்னாள், “பருத்தி விற்கும் இடத்தில் நாய்க்கு என்ன வேலை. போ வெளியே” என்றாள். அவன் வெளியே வரும்போது திருநாவுக்கரசு உள்ளே நுழைந்தான். அவரைக் கண்ட கோபாலனுக்குச் சில கணங்கள் திகைப்பு உண்டானது. பின் “நாணமில்லாதவன் நாய்க்கு சமம்” என்று கூறி விட்டுச் சென்றான். அவன் வரும் போது நாவேந்தனின் தகப்பனார் அருளம்பலம் வீதியில் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தார். ”பெரியவர்களைப் பாதுகாக்காதவன், நாய்க்கு சமமானவன்” என்று நினைத்தவாறு நடந்தான். அவன் கந்தவனத்திடம் கூலியாளாக வேலை செய்கிறான். அவனை விவசாயம் செய்யச் சொல்லி அவனது மனைவி வற்புறுத்தும் போது சொல்வாள், “பிறரின் அடிமையாக இருந்து வேலை செய்பவர்களைப் பெரியவர்கள் நாயாகக் கூட மதிப்பதில்லை. அதனால் அடிமைத் தனமான வேலையை விட்டு விட்டு கமம் செய்யுங்கள்” என்பாள். அந்த நினைவு வந்தபோது, “அவள் சொல்வது உண்மை,

கந்தவனம் என்னை நாயைப் போல தான் மதிக்கிறான். அதனால் அவனிடம் இனி வேலை செய்யக் கூடாது” என்று நினைத்தான். அப்போது அவனது நண்பன் தயாளன் அவ் வழியால் சென்றான். கோபாலன் பலமுறை கூப்பிட்டும் அவன் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. முதல் நாள் அவன் தயாளனது வீட்டுக்குச் சென்ற போது வெளியே இருந்த மண்வெட்டியைத் திருடிச் சென்று விற்று விட்டுக் கள்ளுக் குடித்து விட்டான். அதனால் கோபமடைந்த தயாளன் சொன்னான், “உன்னை ஊரில் யாரும் மதிப்பதில்லை, பாவம் என்று நினைத்து உன் மீது இரங்கி நட்புக் கொண்டேன். நீ எனது மண்வெட்டியைத் திருடி விற்றுக் கள்ளுக் குடித்து விட்டாய். நட்புக் கொள்ளத் தகுதியில்லாத நாய்க்குச் சமமானவனோடு நட்புக் கொண்டது எனது பிழை” என்று ஏசினான். “என்னை எல்லோரும் நாயென்கிறார்கள்” என்று நினைத்து கவலைப்பட்டான். எனவே அன்பானவர்களே, நீங்கள் கோபாலனைப் போல வாழப் பழகாதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

89. நானெளிது பெண்மை நகையெளிது நட்டானேல்
ஏனெளிது சேவக நேற்பெரியார் - பேனெளிது
கொம்பு மறைக்கும் இடையா யளியன்மீது
அம்பு பறத்த லரிது.

“பெண்ணுக்கு நாணம் இருத்தல் வேண்டும். நண்பர்கள் மகிழ்வுடன் சிரித்துப் பழகுதல் வேண்டும். ஒருவன் சேவகனாக இருந்தால்

வலிமை வேண்டும். குணத்தால் பெரியவராயின் அவர் பிறரைப் பேணுதல் வேண்டும். யாவரிடத்தும் அன்பு கொண்டவனை எதிரியின் சினம் தாக்குவது அரிது”

“அன்பானவர்களே, கஜமுகனின் ஆருயிர் நண்பன் சிவநேசன். இருவரையும் தனித்தனியாகக் காணுதல் அரிது. அவர்கள் இருவரும் நேரம் செல்வது தெரியாமல் கதைத்து மகிழ்வார்கள். அவர்களைப் பிரித்து விட எண்ணிய பலர் அவமானப்பட்டது தான் மிச்சம். சிவநேசன் பவித்திரா என்ற பெண்ணை உயிருக்குயிராகக் காதலித்தான். அவள் சிவநேசனின் மாமனின் மகள். சிவநேசன் பொறியியலாளராகக் கடமை புரிந்தான். அவன் பவித்திராவின் வீட்டுக்குச் சென்றால், அவள் வெளியே வரமாட்டாள். தாயார் தேநீர் கொடுத்து விட்டால் நிமிர்ந்து அவனைப் பாராது தேநீரைக் கொடுப்பாள். அப்போது அவளது கைகள் வியர்க்கும், உடல் நடுங்கும், முகம் சிவக்கும். அதைச் சிவநேசன் வந்து கஜமுகனுக்குச் சொல்வான். அப்போது கஜமுகன் சொல்வான், “சிவா, உனக்குப் பெண்ணைப் பற்றித் தெரியாது. நான் காதலித்துத் தான் திருமணம் செய்தேன். எனது மனைவி இப்போதும் வெட்கப்படுவாள். அப்போது அவளின் முகம் சிவக்கும். இது நற்குலப் பெண்களின் பண்பு. அதை எண்ணிக் கவலைப்படாதே. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு இயல்பு உண்டு. உனது சேவகனுக்கு பலம் வேண்டும். வலிமையானவனால் தான் சேவகனாகக் கடமை புரிய முடியும். எமது கிராமத்தில் உள்ள பெரியவரான சிதம்பரத்தைப் பார். அவர் பிறரைப் பேணுகிறார். அதனால் தான் அவர் பெரியவரானார். அத்துடன் அன்புள்ளம் கொண்டவர். அவரை எதிர்க்க

யாராலும் முடியாது. அவரை இலக்கு வைத்துக் கூர்மையான அம்பை விட்டாலும் அது பெரிதாகத் தாக்காது .அது தான் இயல்பு, அதை மாற்ற முடியாது என்றான் கஜமுகன்” அதனால் அன்பானவர்களே, நல்ல குணங்களை உங்கள் இயல்பாக்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

90. இன்சொலான் ஆகுங் கிளைமை இயல்பில்லா

**வன்சொல்லின் ஆகும் பகைமைமன் -மென்சொல்லின்
ஓய்வில்லா ஆரூளாம் அவ்வருள் நன்மனத்தான்
வீவில்லா வீடாய் விடும்.**

“இனிமையான சொற்கள் உறவைப் பெருக்கும், வன் சொற்கள் பகையை அதிகரிக்கும் .மென்மையான சொற்களால் பெருமையும், இரக்கமும் உண்டாகும். இரக்கமுள்ள நல்ல மனம் கேடில்லாத வீடு பேற்றைத் தரும்.”

“அன்பானவர்களே, சிவநேசனுடன் ஒன்றாகக் கற்றவன் மகேந்திரன், ஆசிரியவராகப் பணி புரிகிறான். அவன் மிகவும் மென்மையான சொற்களை பேசுவான். அன்புடன் உறவாடுவாள்,அவன் சிவநேசன் வீட்டுக்கு வரும் போது சிவநேசனது வீட்டுக்கு வருவான். சிவநேசனது பெற்றோருக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்வான். சிவநேசனின் பேரனார் நோயாளி. அவரோடு கூட இருந்து கவனிப்பான். அவருக்கு உதவிகள் செய்வான். அவன் வராவிட்டால் சிவநேசனின் வீட்டில் உள்ளோர் தவித்துப் போவர். சிவநேசனின் தந்தை பெருந் தனவந்தன். சிவநேசனுக்கு அபிராமி என்றொரு

தங்கை இருந்தாள். அவளைத் திருமணம் செய்யப் பலர் போட்டி போட்டனர். சிவநேசனுடன் ஒன்றாகப் பணிபுரியும் அருள் வேல் என்ற பொறியியலாளர் தனக்கு அபிராமியைத் திருமணம் செய்து தருமாறு சிவநேசனைக் கேட்டான். அதை அவன் தனது தந்தையாருக்குச் சொன்னான். தந்தையார் தனது தந்தைக்குச் சொன்னார். அதற்கு அவர் சொன்னார் ; “மகனே, பணம் ,பொருள், தொழிலைப் பார்த்து ஒரு திருமணத்தைச் செய்தல் ஆகாது. அருள் வேலின் குடும்பம் அவ்வளவு நல்லதல்ல. மகேந்திரன் பெரும் உத்தியோகம் பார்க்காவிட்டாலும் ஒழுக்கமானவன், நல்லவன்,பண்புகள் உள்ளவன், குடும்பமும் அப்படியானது ,பேசாமல் மகேந்திரனுக்கு அபிராமியைச் செய்து வை” என்றார்.

“எனக்கும் அந்த எண்ணம் இருந்தது. உங்களின் எண்ணத்தை அறியவே கேட்டேன். மகேந்திரனின் பெற்றோருடன் கதைப்போம் என்றார் சிவநேசனின் தந்தை. சில மாதங்களின் பின் மகேந்திரனுக்கும் அபிராமிக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. அன்பானவர்களே, இனிமையான சொற்கள் அன்பைப் பெருக்கும், மென்மையான சொற்கள் புகழையும் இரக்கத்தையும் தரும். அதனால் வன் சொற்களைப் பேசாதீர்கள். மென்மையான சொற்கள் இன்பத்தைத் தந்து முத்தியை அருளும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

91. தக்க திளையான் தவஞ்செல்வன் ஊண்மறுத்தல்

தக்கது கற்புடை யாள்வனப்புத் - தக்க

தழற்றண்ணென் தோளாள் அறிவில் ளாயின்

நிழற்கண் முயிராய் விடும்.

“இளையவனின் தவம் பெறுமதியானது,செல்வமுடையவன் உணவை ஒதுக்கி நோன்பிருத்தல் தகுதியுடையது, கற்புடைய பெண்ணின் அழகு தகுதியானது. மனைவி அறிவற்றவளாக இருப்பது குளிர்ந்த மர நிழலில் இருக்கும் செவ்வெறும்பைப் போலத் துன்பம் தரும்”

“அன்பானவர்களே, அபிராமி கற்றவள், கணவனைத் தெய்வமாக மதிப்பவள், அதனால் மகேந்திரன் சொர்க்கத்தில் வாழ்வது போல வாழ்ந்து வந்தான். அவனது இளைய சகோதரன் சிவயோகநாதன் இளமையிலேயே துறவு பூண்டு விட்டான். அவனது முகத்தில் ஒரு தெய்வீகக் களை எந் நேரமும் இருக்கும்.அவனது வாயிலிருந்து சொற்கள் உதிர்ந்தால் அது நடக்கும், அதனால் மக்கள் அவனைத் தெய்வமாகப் போற்றினர். அவனைப் பார்க்கும் போது மகேந்திரனுக்கு மெய் சிலிர்க்கும். மகேந்திரனது மூத்த சகோதரன் நாகேஸ்வரன். அவன் வேலை செய்யும் அலுவலகத்திற்கு அருகில் இருந்த அழகான பெண் மீது காதல் கொண்டு திருமணம் செய்தான். அவள் பணக்காரி, ஆனால் படிக்காதவள் .பணத்திமிரால் அவள் கணவனது குடும்பத்தை மதிப்பதே இல்லை. மகேந்திரனுக்கு அபிராமியைத் திருமணம் பேசும் போது அதைத் தான் அவன் சிவநேசனின் பெற்றோருக்குச் சொன்னான்.அதன் பின் பேரனாரது விருப்பத்திற்கமைய அபிராமியைத் திருமணம் செய்தான். அபிராமி கற்றதால் அவனை

மதித்து நடந்தாள். நாகேஸ்வரன் அதிகமான நாட்களில் அவளைப் பிரிந்து வந்து தனியே வீட்டில் இருப்பான், “கற்காத பெண்கள் வாழும் வீடு, குளிர்மையான மரத்தில் இருக்கும் முசுறு என்னும் செவ்வெறும்பை ஒக்கும்” என்று அம்பலவாணர் சொன்னதை நினைத்தப் பார்ப்பான் மகேந்திரன். ஆகவே அன்பான பெண்களே, வீடு குளிர்மையான பெரும் விருட்சம் போன்றது, அங்கு தங்கி இளைப்பாறும் வீட்டார் இன்பமாக இருத்தல் வேண்டும். குளிர்மையான மரத்தில் செவ்வெறும்புகள் இருந்தால் ஒரு நிமிடம் கூட அதன் நிழலில் இருக்க முடியாது. அதனால் பெண்கள் செவ்வெறும்பாக மாறாதிருங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்

92. பொய்யால் சுவர்க்கம்வா யானிர யம்பொருள்

மையார் மடந்தையால் வாழ்வினிது – மெய்யன்றால்

மைத்தக நீண்ட மலர்க்கண்ணாய் தீதன்றால்

எத்தவ மானும் படல்.

“பொய்யான செயல்களால் சுவர்க்கத்தை அடைதலும், மெய்யான செயல்களால் நரகத்தை அடைவதும், நிலையற்ற செல்வத்தால் இனிது வாழ்தலும், குற்றமுள்ள விபச்சாரப் பெண்களின் சேர்க்கையால் பெறும் இனிய இன்பமும் மெய்யன்று. எந்தத் தவமாயினும் ஒருவனிடத்தில் உண்டாகுதல் தீமையானது அன்று.

“அன்பானவர்களே, மகேந்திரன் திருமணம் செய்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியானது. அன்று அபிராமி தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு வந்து கணவனின் பாதங்களைப் பணிந்தாள். மகேந்திரன் சிலிர்த்துப் போனான். பெரும் பணக்காரி. கற்றவள், பெரும் அழகி தனது காலில் விழுவாள் என அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவனது மெய் சிலிர்த்தது. அவளைத் தொட்டுத் தூக்கினான். , “அபிராமி, எனது சகோதரனின் மனைவி பணக்காரி, அழகி, ஆனால் கற்காதவள் ,அவள் நினைத்தது தான் சட்டம், அண்ணன் அவளிடம் அகப்பட்டு நரகத்தை அனுபவிக்கிறார். அவளுக்கு எதையும் சொல்ல முடியாது. தீய செயல்களில் இன்பம் காண்பாள். நல்ல செயல்களைச் செய்ய அஞ்சுவாள். நிலையற்ற செல்வம் தான் இன்பம் என்று நினைத்து எனது அண்ணனையும் பெற்றோரையும் துன்புறுத்துகிறாள். அண்ணன் அவளது வனப்பில் தன்னை இழந்து அவளின் அடிமையாகச் செயற்படுகிறான். அவளைத் தழுவிப் பெறும் இன்பத்தைப் பேரின்பமாக நினைக்கிறான். நான் பாக்கியவான். மெய்யான செயல்களால் தான் சுவர்க்கத்தை அடையலாமென்றும், தீய செயல்கள் நரகத்தை அடைய வைக்கும் என்றும் இந்தச் செல்வம் இன்பம் தராது, முழுமையான அன்பே இன்பத்தைத் தரும் என்றும் நினைக்கும் உம்மை மனைவியாகப் பெற்ற நான் பாக்கியசாலி” உணர்ச்சிவசப்பட்டான் மகேந்திரன்.

“நீங்கள் ஒழுக்கமானவர், பண்பானவர், நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவர், கற்றவர். அதுபோலத் தான் நானும் எனது குடும்பத்தினரும் ,தவம் செய்ய நினைப்பவன் எந்தத் தவத்தைச் செய்தாலும் அது தீதாகாது.

அது போல நல்லவர்கள் எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் அது தீமையைத் தராது” என்று கூறி அவனை இறுக அணைத்தாள். ஆகையால் அன்பானவர்களே, அபிராமியைப் போல வாழுங்கள், குணமில்லாத பெண்களுடன் கூடி வாழ்வது பாவம்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

**93. புல்லறத்தி என்று மனைவாழ்க்கை போற்றுடைத்தே
நல்லறத்தா ரோடு நடக்கலாம் - நல்லறத்தார்க்
கட்டிட்டுண் டாற்ற வாழ்ந் தார்களே யிம்மையில்
அட்டிட்டுண் டாற்றவாழ் வார்.**

“மனைவியோடு கூடி வாழும் இல் வாழ்க்கை துறவறத்தை விடச் சிறப்பானது. இல் வாழ்க்கையை முறைப்படி வாழ்ந்து அவ் வாழ்க்கை நன்கு பாராட்டப்படுமானால், அது நல்ல துறவறத்திற்கு சமனானது. நல்ல துறவிகளுக்கு சமைத்துக் கொடுத்து, பகிர்ந்துண்பவர்கள் முற் பிறப்பில் இனிதாக வாழ்ந்தவர்களே. அவர்கள் இப்பிறப்பிலும் அது போலவே வாழ்வார்கள்.

“அன்பானவர்களே, மகேந்திரன் தனது பெற்றோருடன் வாழும் போது மிக்க மகிழ்ச்சியுடனும் ,சகல செல்வங்களுடனும் வாழ்ந்தான். அவனது பெற்றோர் தினமும் அதிதிகளுக்குக் கொடுக்காமல் உண்ணமாட்டார்கள். யாராவது ஒரு துறவி வீட்டுக்கு வராவிட்டால் மகேந்திரனது தந்தையார் தேடிச் சென்று அழைத்த வருவார். அது

போலத் தான் அபிராமியின் பெற்றோரும், துறவிகள் வீட்டுக்கு வந்தால் மகேந்திரன் துறவிக்கு வேண்டிய கடமைகளைச் செய்வான். கூட இருந்து உணவளிப்பான். ஆனால் அவனது சகோதரனுக்கு துறவிகளைப் பிடிக்காது. அவன் பரதேசிகளை வீட்டில் அணைத்தால் வீடு காடாகி விடும்” என்று சொல்லி சமையல் முடிந்ததும் உண்டு விடுவான். அவனது தந்தை மனம் வருந்துவார். இப்போது பாருங்கள் மகேந்திரன் சகல வசதிகளோடும், அழகான மனைவியுடன் மிக மகிழ்வுடன் சுற்றத்தார்களையும், விருந்தினரையும் துறவிகளைப் பேணி நடக்கிறான். அவனது விருப்பத்தை மனம் கோணாமல் மகிழ்வுடன் அபிராமி நிறைவேற்றுகிறாள். ஆனால் அவனது சகோதரனும் மனைவியும் துறவிகளைப் போற்றுவதில்லை, சுற்றத்தவர்களையும், விருந்தினர்களையும் மதிப்பதில்லை. அதனால் மதிப்பும் புகழும் இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். எனவே அன்பானவர்களே, எதிர்காலத்தில் நீங்கள் எப்படி வாழ விரும்புகிறீர்களோ, அப்படி வாழலாம். அதற்கு ஏற்ற நடைமுறைகளை மகேந்திரனைப் போலவும் , சிதம்பரத்தைப் போலவும் செய்யுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

94. ஈவது நன்றுதீ தீயாமை நல்லவர்

மேவது நன்றுமே வாதாரோ –டோவாது

கேட்டுத் தலைநிற்க கேடில் உயர்கதிக்கே

ஓட்டுத் தவநிற்கு மூர்ந்து.

“இரப்பவர்களுக்கு வேண்டிய பொருட்களைக் கொடுப்பது நன்மையானது, கொடுக்காது விடுதல் தீமையானது, நல்லோர் தமக்குப் பொருத்தமில்லாதவர்களையும் வெறுக்காது சேர்ந்திருப்பர். அதுவும் நன்மை தரும். இடையறாது நன்னூற் பொருளைக் கேட்டறிந்து அதன்படி வாழ்தல் நன்று. இது முத்திக்கு வழி வகுக்கும்”

“அன்பானவர்களே, மகேந்திரனது மாமனார் மிகவும் ஏழை, அவர் தனது மகளை மகேந்திரனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க விரும்பினார். அவர் தனது விருப்பத்தைக் கூறு முன் மகேந்திரனுக்கு திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டது. அதை அறிந்து கவலைப்பட்ட மகேந்திரன் தன்னுடன் வேலை செய்யும் கதிரவன் என்றவனைத் தனது மாமனின் மகளுக்குத் திருமணம் பேசினான். கதிரவனுக்குப் பெண்ணைப் பிடித்து விட்டது. அவன் சீதனத்தை எதிர்பார்த்தான். அவர்கள் குடியிருப்பது இரவல் காணி . அதனால் மனம் வருந்திய மகேந்திரன் அதை அபிராமிக்குச் சொன்னான், “இதற்கேன் கவலைப்படுகிறீர்கள். எனது தந்தையார் வருடாவருடம் ஏழைப் பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பவர். அவரிடம் சொல்கிறேன்” என்றாள். அவளது தந்தை அதற்குச் சம்மதித்தார். அத்துடன் மகேந்திரன் தன் உழைப்பில் வாங்கிய விவசாய நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து வெகு விமரிசையாகத் திருமணம் செய்து வைத்தான். அவனது மாமனார் மகேந்திரனது தந்தையை மதிப்பதில்லை. அவரது எதிரிகளுடன் சேர்ந்து மகேந்திரனது தந்தைக்குப் பல தீமைகள் செய்தவர்.

இருந்த போதும் மகேந்திரனது தந்தை அவரின் மகளை மகேந்திரனுக்குத் திருமணம் செய்ய விரும்பியிருந்தார். அது நடைபெறாமையால் ஒரு தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்தார். அவரை ஊர் மக்கள் பாராட்டினர். மகேந்திரனது தந்தை அறநூல்களைக் கற்று அதன்படி வாழ்பவர். அவர் சொன்னார், “ஒவ்வொருவரும் தமது செயல்கள் மூலம் தமக்குப் பாவங்களையும் புண்ணியங்களையும் சேர்க்கின்றனர். அவன் பாவத்தைச் சேர்க்கிறான். நான் பாவத்தைச் சேர்க்க விரும்பவில்லை. என்றார். ஆகையால் அன்பானவர்களே, பாவத்தைச் சேர்க்காதீர்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

95. உண்ணிடத்தும் ஒன்னார் மெலிவிடத்தும் மந்திரங்கொண் டெண்ணிடத்துஞ் செல்லாமை தான்றலையே- யெண்ணி உரைப்பூசல் கோறல் உயர்தவமேற் கங்கைக் கரைப்பூசை போற்றக் கடை.

“பிறர் உண்ணும் இடத்திலும், பகைவர்கள் மோதுமிடத்திலும் , இரகசியமாக ஆலோசிக்கும் இடத்திற்கும் போகாதிருப்பது தலை சிறந்த ஒழுக்கமாகும். தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்வோர் ஓர் உயிரைக் கொன்று தின்பது கங்கை நதிக்கரையில் இருக்கும் பூனை கரைக்கு வரும் மீன்களைப் பிடித்துண்பது போன்றதாம்.

“அன்பானவர்களே,மகேந்திரன் சிதம்பரத்திடம் வந்த போது, அவர் உணவு உண் கொண்டிருந்தார். அவன் வந்ததை அறிந்ததும் அவனை உணவு உண்ண வருமாறு அழைத்தார். அவன் வரும் போது பிற்பகல் மூன்று மணி.அவன் உணவு அருந்தி விட்டே வந்தான். முன்பு உண்ட உணவு சமித்து விட்டது என்பதை அறிந்து பின்பு தான் அடுத்த வேளை உணவை அளவுடன் உண்ண வேண்டும். அது தான் நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கான வழி.அப்படி வாழ்பவனின் உடலில் வாழ்வுக்கு இடையூறான நோய்கள் எதுவும் வராது” என்று கற்றமையால் அவன் உணவை உண்ண விரும்பவில்லை. அத்துடன் ஒருவர் உண்ணும் இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. அதனால், நான் இப்போது தான் உண்டேன், பின்பு வருகிறேன்” என்று கூறி விட்டுச் சென்று விட்டான்.

“மிகவும் அவசியமாக அவரைச் சந்திக்கவுள்ளதால் அவன் மாலை ஐந்து மணிக்கு திரும்பவும் வந்தான். அப்போது சிதம்பரம் முக்கியமான சிலருடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அதைக் குழப்பக் கூடாதென்று நினைத்து அவன் வெளியே சென்றான். தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்வோர் ஓர் உயிரைக் கொண்டு அதன் மாமிசத்தை உண்பது கங்கைக் கரையில் ஆசாரத்துடன் வசிக்கும் பூனை தினமும் கங்கையில் குளித்து விட்டு மீன்களைப் பிடித்துத் தின்பது போன்றது. மடத்தில் நோன்பு நோற்பவர்களுக்கு உணவு சமைக்கும் சிவராசா என்பவன் மாட்டிறைச்சிக் கடையில் இறைச்சி வாங்குவதை மகேந்திரன் கண்டு விட்டான். முன்பு பலர் சிவராசா மாமிசம் உண்பவன்.அதனால் அவனைக் கொண்டு உணவு

சமைப்பிக்கக் கூடாது என்றனர். மகேந்திரன் தான் எதையும் கண்ணால் காணாமல் கதைக்கக் கூடாதென்றான். அன்று அவன் நேரில் கண்டு விட்டான். மடத்தின் தலைவரான சிதம்பரத்திற்கு அதைச் சொல்லி அவனை நீக்குவதற்காகத் தான் அவன் சென்றான். மூன்றாவது முறையாக அவன் சென்ற போது சிதம்பரம் ஓய்வாக இருந்தார். மகேந்திரன் தான் கண்டதைச் சொன்னதும் அவர் திகைத்து விட்டார். “அவன் கங்கைக் கரையில் வாழும் பூனையைப் போன்றவன் என்று பலர் சொல்லியும் நான் நம்பவில்லை. உடனே அவனை நீக்க வேண்டும். துறவிகளுக்கும், நோன்பிருப்போர்களுக்கும் சமைப்பவன் உடலாலும் ,உள்ளத்தாலும் சுத்தமுள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும்” என்றார் சிதம்பரம். ஆகையால் அன்பானவர்களே, உடலாலும் உள்ளத்தாலும் சுத்தமாக இருக்கப் பழகுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

96. பத்தினி சேவகன் பொத்தில் கடுந்தவசி

பொத்தில் பொருட்டிறத்துச் செவ்வியான்- பொத்தினி வைத்தா ரதுவழக்குஞ் சான்றவர் தஞ்செம்மை செத்தா லறிக சிறந்து.

“கற்புடைய பெண்ணும், குற்றமில்லாத சேவகனும் ,பொருள் தேடி அறப் பணியில் ஈடுபடுபவனும் ,அரசனால் சிறந்தவன் என்று சிறப்பிக்கப்படுபவனும், குற்றமில்லாது தவத்தை மேற்கொள்பவனும் மேலோர் ஆவர்”

“அன்பானவர்களே, குற்றமில்லாமல் வாழ்கின்றவர்கள் தான் மேலோர். அன்று சிதம்பரத்தின் பேர்த்தியாரின் ஆண்டுத் திவசம் ,சிதம்பரத்தின் பேர்த்தி வரலட்சுமி திருமணமாகி ஆறு மாதத்துள் தனது கணவனை இழந்தவள். கணவன் இறந்து ஆறு மாதங்களின் பின்னு தான் சிதம்பரத்தின் தந்தை பிறந்தார். அன்றிலிருந்து இறக்கும் வரைக்கும் வீட்டை விட்டு வெளியே வராது வாழ்ந்தாள் வரலட்சுமி. இருப்பினும் தனது கணவனின் வயல்களையும் ,தோப்புக்களையும் கூலிகளை வைத்துப் பராமரித்தாள். வீட்டின் உள்ளே இருந்து கொண்டு அறச் செயல்கள் பலவற்றையும் செய்தாள். சிவன் கோவிலில் மடம் அமைத்து வறியவர்களுக்கும் முதியவர்களுக்கும், துறவிகளுக்கும் உணவு கொடுத்தாள், குளம் தோண்டிக் கொடுத்தாள், கிணறு அமைத்துக் கொடுத்தாள்.அவள் இறக்கும் போது சிதம்பரத்தை அழைத்துச் சொன்னாள், “சிதம்பரம் , உனது பேரனார் பெரும் கோடீஸ்வரர். அவர் செய்யாத தான தர்மங்கள் இல்லை. அவரை பின்பற்றி உனது தந்தை செய்கிறார். உனது தந்தையைப் பின்பற்றி நீ செய்தல் வேண்டும்” என்றாள். அதை நினைத்துத் தான் சிதம்பரம் வாழ்கிறார். அவ்வூரவர்கள் “வரலட்சுமி அம்மன்” என்றே அவளை அழைப்பார்கள். அவளுக்கு உதவியாக தர்மராசா என்றொருவர் இருந்தார். அவர் கடமை தவறாதவர், ஒழுக்கமானவர், அவர் சொல்வதை வரலட்சுமி செய்வாள், அவரும் நம்பிக்கை உள்ளவராக வாழ்ந்தமையால் அவரையும் தெய்வமாக மக்கள் பூசிக்கின்றனர். அவ்வூர் மக்கள் வரலட்சுமி தான் ஊரின்

காவல் தெய்வம் என்று கூறுவர். அதை மதித்து அரசாங்கம் விருதும் கொடுத்தது. தர்மராசா துறவை மேற்க் கொண்டவர். துறவிக்குரிய அத்தனை பண்புகளும் அவரிடம் இருந்தன. அன்று திவசம் முடிவடைந்ததும் ஊரவர்கள் வரலட்சுமியினதும் தர்மராசாவினதும் படங்களுக்கு தீப தூபம் காட்டி மலர் மாலை சார்த்தி வணங்கினர். குற்றமில்லாமல் வாழ்வோரின் புகழ் அவர்கள் இறந்த பின்பும் நீடிக்கும்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

97. வழிப்படரல் வாயல் வருந்தாமை வாய்மை

குறிப்படரல் தீச்சொற்க னோடு – மொழிப்பட்ட

காயந்து விடுதல் களைந்துயக் கற்றவர்

ஆய்ந்து விடுதல் அறம்.

“நல்ல வாழ்க்கையை அடையும் பொருட்டு அதற்குரிய நன்னெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வோர், தீய சொற்களைப் பேச மாட்டார்கள். வழிப்பறிக் கொள்ளையில் ஈடுபட மாட்டார்கள், பிறரின் பொருள்களைக் கவர மாட்டார்கள், பொய் பேச மாட்டார்கள், அறிவுரைகளை மீற மாட்டார்கள்.

“அன்பானவர்களே, அன்று மகேந்திரனது தாய் மாமன் நன்றாகக் குடித்து விட்டு மகேந்திரனது வீட்டுக்கு வந்தார். அவரைக் கண்ட அபிராமியின் தந்தை அபிராமியை அழைத்து அவருக்கு உணவு கொடுக்குமாறு கூறினார். அவர் மது மயக்கத்தில் அலம்பிய போதும் அபிராமி எதுவும் சொல்லாமல் மகிழ்வுடக் பரிமாறினார்.

விட்டுக்கு வந்த மகேந்திரன் தனது மாமன் குடித்து விட்டு வந்தமையால் தனக்கு அவமானமெனத் துக்கப்பட்டான். அதற்கு அபிராமி சொன்னாள், “அத்தான், என்னை அப்பா அப்படி வளர்க்கவில்லை, எல்லோருடனும் அன்பாகப் பேசும்படி கூறி வளர்த்தார். பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிரப் பெறக் கூடாதென்பார். பொருட்களின் மீது பற்று வைக்கக் கூடாதென்பார். பெரியோர் எழுதிய அறநெறிகளை மீறக் கூடாதென்பார்., நல்லவர்கள் தீயவற்றைச் செய்வது அரசன் கையில் ஆயுதமேந்தி வழிப்பறிக் கொள்ளையில் ஈடுபடுவது போன்றது என்றும் சொல்வார். நான் அப்படி வளர்ந்து விட்டேன். அவர் மது மயக்கத்தில் உங்களைக் கண்டபடி ஏசினார். நான் தனது மகளுக்குத் திருமணம் செய்யவிருந்தவனை மயக்கி விட்டேன் என்றும் சொன்னார். இருந்தும் என்னால் கோபிக்க முடியவில்லை. அவர் செல்லும் போது பணம் கொடுத்தேன், “மகாராசியாய் இரம்மா” என்று கூறினார். “அதற்கும் நான் மகிழவில்லை” என்று சிரித்தாள் அபிராமி. அதனால் அன்பானவர்களே, அபிராமியைப் போல வாழுங்கள்” என்றார் நமசிவாயம் சுவாமிகள்.

பாயிரம்

98. மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர் நோய்நீக்கும் பாங்கினால் - கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர் மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்.

“மற்றோரை விரும்பும் தோள் வலிமையுடைய மாக்காயன் என்பவரின் மாணாக்கனாகிய ,மக்களின் பசியைத் தீர்க்கின்ற மழையைப் போன்ற ஈகைக் குணமுடைய காரியாசான் என்பவர் இப் பேரூலகத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் அறியாமை என்ற நோயை நீக்கும் பொருட்டு “சிறுபஞ்ச மூலம்” என்னும் இந் நூலை இயற்றினார்.